

உ

ஓம் மஹாகணபதயே நம:

ஸ்ரீமச்சங்கரபூஜ்ய பகவத்பாத ஆசாரியசுவாமிகள்
திருவாய்மலர்ந்தருளிய

ஸ்ரீ உபதேச சகஸ்ரீ

இது

ஸ்ரீ கோவிலூர் மடாலயம்
ஸ்ரீ அண்ணாமலை ஞானதேசிகரவர்கள்
ஆஞ்ஞையின்படி
ஸ்ரீ வேதாந்தபாஸ்கரராய் விளங்காநின்ற
ஸ்ரீ வீர, சுப்பைய சுவாமிகளால்
மொழிபெயர்க்கப்பட்டு

சென்னைச்

சிவரஹஸ்ய முத்ராலயத்தில்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1916

உ
ஓம் கணபதி துணை.
சிவமயம்.

ஸ்ரீ உபதேச சகஸ்ரீ.

ஸ்ரீ வன்னி விநாயகர் வணக்கம்.

உமைத்திருக் கொழுந னேயிவ் வுலகநற் குரவ னாகி
யமுதினை யருத்த வேண்டி யருளுப தேச மாக
வமைசகத் திரிய தீதை யருந்தமி முதனி லாற்றச்
சமிநிழ லமர்ந்த வீசன் றுண்மரை மலர்கள் போற்றி.

1

ஸ்ரீ பஞ்சமூர்த்திகள் வணக்கம்.

வன்னி யைங்கரன் றிருவடி மலரினை வாளினை மறைத்தேகு
மன்ன வன்மரை மலரினை யறுமுக னடிமல் ரினையார்க்கு
மன்னை யென்னர தன்வலி யுருவனை யருள்பொழி தரும் வீர
மன்ன வன்றிருப் பொன்னடி தன்னையும் மனந்தனி னினை வாமே.

2

ஸ்ரீ மச்சங்கரபூஜ்யபகவற்பாதாசாரிய சுவாமிகள் வணக்கம்.

மங்கையொ டிலமுந் தங்க மிவைதமின் மகிழ்ந்து வாடு
மெங்களுக் கருள வேண்டி யிவ்வுல கதனி னூடுங்
கங்கையை யுமையை நீத்துக் கடுந்துற வடைந்து மேவுஞ்
சங்கர பகவற் பாத சற்குரு சரணம் போற்றி.

3

ஸ்ரீ பதுமபாதாதி நால்வர் வணக்கம்

பஞ்ச பாதிகை யிறைவனைப் பரமவார்த் திகத்தைச்
செஞ்சொ லாற்றருங் குரவனைச் செறிநன வதனிற்
றுஞ்ச லாநிலை யடைந்திடு முனிவனைத் தோட
கஞ்சொ லாரியன் றினையுளக் கஞ்சமீ தமைப்பாம்.

4

ஸ்ரீ பரமகுரவர் வணக்கம்.

முத்தி ராமலிங் கேசனென் றேசிக முதலைச்
சுத்த மாதூற விறைவனைத் துபரொழித் தருளுஞ்
சித்தி னாசினித் தேசிகன் றனைத்தினந் தினமென்
சித்த மானது திரிதர லறநினைந் திடுமே.

5

ஸ்ரீ அருளிறை வணக்கம்.

ஐங்கர விறைவ னென்ற னருந்துய ரழிக்க வேண்டி
யிங்கொரு மனுட னாகி யெழுந்தருள் புரிந்து சீதந்
தங்குறும் பதத்தை யெற்குத் தையயினுற் றுனே யீந்த
பொங்கருள் கொழிக்கும் வீரமாதவன் பொற்றாள் போற்றி.

6

இங்ஙனமருளியதை யிங்ஙனமியற்றுவ லென்பது.

சிறந்த கத்தியப் பத்தியச் சீரதாய்ச் செறிந்த
வறந்த ரும்மிதைக் கத்திய வருவம் தாயே
மறந்த வென்றனை மதிதனின் மருவியான் வாழ்வான்
குறைந்த வென்மனத் தளவினிற் கூறுவன் குலவ.

7

அவையடக்கம்.

பொங்கருந் துயர்செய் குடும்பமென் கடலைப்
பொட்டெனக் கடந்திடப் புணைபோற்
சங்கர குரவ னருளுப தேச சகத்திரி யெனுமிதைத் தமிழி
லிங்கெளியனுஞ்செய் திடநினைந் திடுத
லெள்ளுறு கொதுகொரு திருண
வங்கமென் பதுகொண் டெழுகடற் கடத்த மதித்திடன்
மானுமே வழங்கில்.

8

உ
ஸ்ரீ கணபதி துணை.

ஸ்ரீ உபதேச சகஸ்ரீ

கத்தியப் பிரபந்தம்.

முதலாவது சிஷ்யப் பிரதிபோதன் விதிப பிரகரணம்,
அனுக்கிரமணிகை.

செய்ய விரும்பியதின் பிரதிஜ்ஞையின் வாயிலாகச்
சாஸ்திரீய வனுபந்த சங்கிரகம். 1

ஓம், சிரத்தையையும், அறியும் வேட்கையையுமுடைய முழுக்களுக்கு
உபகாரமாமாறு மோக்ஷசாதன உபதேச விதியை விளங்க விளம்புகின்றோம்.

தொகுத்துக் கூறிய அருத்தத்தின் விவரணம். 2

அவ்விம்மோக்ஷ சாதனமாய ஞானத்தைச் சாதனங்களாற் சாதிக்கப்பெற்ற
அநித்தியமாய யாவற்றினின்றும் விரக்தனும், புத்திர வித்த லோக வேடனைகளைத்
தியாகித்தவனும், பரமஹம்ஸ சன்யாசத்தைப் பற்றினவனும், சமதம தயாதியோடு
கூடினவனும், சாஸ்திரப்பிரசித்த சிஷ்யகுண சம்பன்னனும், சுசியும், பிராவ்றமண
னும், சாதி கருமம் ஆசாரம் வித்தை குலம் என்பவற்றாற் பரீக்ஷிக்கப்பட்டவனும்,
விதிப்பிரகாரமடைந்தவனுமான சிஷ்யன் பொருட்டுக் கிரகணந்திடமாம் வரையும்
அடிக்கடி அனுக்கிரகிக்கவேண்டும். 2

குருவினடைவு செய்யத்தக்கதென்பது. 3

"நிச்சயித்து" எனபது முதல் "உண்மையாகப் பிரஹ்ம வித்தையை"
என்பதீருகச் சுருதியும் புகல்கின்றது; திரமாகக் கிரகித்த வித்தையும் ஆத்மாவின்
சிரேயஸின் பொருட்டுச் சந்ததியின் பொருட்டுமாம்; வித்தையின் சந்ததியும்
நதிகடக்க அவாவினனுக்கு நாவாயொப்பப் பிராணியின் அனுக்கிரகத்தின் பொருட்
டாம். நீராற்சூழ்ந்ததும் தனத்தானிறைந்ததுமாய விப்பிருதுவியை ஒருவன்றரினும்
அன்னைன்பொருட்டு மிஃதியற்பாலதன்று, இதுவே அதனினும் அதிக தரமாமென்று
சாஸ்திரமுஞ் சிக்ஷிக்கின்றது; வேறையினோ, ஞானத்தினடைவு இன்மையின்
"ஆசிரியனையுடைய புருடனறிவன்" "ஆசிரியனாலே அறிந்த வித்தை" "ஆசிரியன்
கடத்துவிப்போன், நன்ஞானமோடம் என்றீண்டுரைக்கப்படும்" என்பன முதலிய
சுருதிகளாலும்; உனக்கு ஞானமுபதேசிப்பர்க" ளென்பன முதலிய ஸ்மிருதிகளாலும்
காண்க. 3

அடிக்கடி குருபரனுபதேசத்தின்கட்காரணம். 4

சீடனது ஞானாக் கிரகணத்தையுங் குறிக்க லுணர்ந்து, அக்கிரகணத்தின்கண் ணிலவுறு மேதுக்களாய அதர்மம், லௌகிகம், பிரமாதம், நித்தியாநித்தியவிவேக விஷயம்வரை விரியாத திரமுற்கேள்வி, லோகசிந்தாவேக்ஷணம், ஜாதியாதிகளின பிமானம் என்பனவாதிய அவற்றினிவர்த்தகங்களாய சுருதி ஸ்மிருதி விஹித அக்குரோதாதி அஹிம்ஸாதி இயமங்களாலும், ஞானாவிருத்தங்களாய நியமங்களா லும் நிவிர்த்திப்பிக்கத் தக்கனவாம்.

4

ஞானோதய ஹேதுஜாதோபதேசம். 5

ஞானோபாயமாய் அமானித்வாதி குணங்களும் நன்றாகக் கிரகிப்பிக்கத்தக்கன வாம்.

5

குருவாற் செய்யத்தக்க உபதேசக் கிரமம். 6

ஊஹாபோஹ கிரகண தாரண சமதம தயானுக்கிரகாதி சம்பன்னனும், வித் தையை யடைந்தவனும், திருஷ்டா திருஷ்டபோகங்களிற் பற்றற்றவனும், சர்வகர்ம சாதனத்தியாகியும், பிரஹ்மவித்தும், பிரஹ்மத்தின் கட்டிதனும், நடை கடவானும், இடம்பம் தர்ப்பம் மற்றவையெற்றல் நிட்டுரம் மாயை மாற்சரியம் பொய் அகங் காரம் மமதை என்பன முதலவாய் தோடங்க ணிங்கினவனும், கேவலம் பரானுக் கிரகப் பிரயோஜனனும், வித்தியோப யோகார்த்தியும் ஆய ஆசிரியனும் "சௌமி யனே! இது முன்னம் சத்தாகவே இருந்தது, ஒன்றே அத்துவிதம்" யாண்டு அன்னியத்தைப் பார்க்கின்றனில்லை" ஆன்மாவே யிவ்வியாவும் "இது முன்னம் ஆன்மா, ஒன்றாகவே யிருந்தது" "நிச்சயமாக இவ்வியாவும் பிரஹ்மம்" என்பன முதலிய ஆன்மாவின் ஏகத்தன்மைப் பிரதிபாதனபரங்களாய சுருதிகளை முன்ன முபதேசிக்க.

6

சுருதிகளாலும் ஸ்மிருதிகளாலும் பிரஹ்மத்தினது இலக்கணம் கிரஹிப்பிக்கத் தக்கதென்பது, 7-8

உபதேசித்துப் பின்னர் "யாதொரு ஆன்மாப் பாபமற்றதோ" "எது சாக்ஷாத் அபரோக்ஷமாகப் பிரஹ்மம், 'எது அயிலும் வேட்கை மாந்தும்வேட்கை யற்றது' "இதுவுமன்றிதுவுமன்று?" "தூலமற்றது அணுவற்றது" "அந்த இந்த இதுவுமன்று இது வுமன்று" "பார்க்கத்தகாதது பார்ப்பது" "விஞ்ஞான மானந்தம்" "சத்தியஞானமனந்தம்" "திருசிய மற்றதற்சரீரமற்றதில்" "அந்த இந்த மஹான் அஜன் ஆன்மா" "பிராணன ற்றது மனமற்றது" "அதுவெளியுள் அஜம்" "விஞ்ஞான கனனே" "அந்தரமற்றது பாகியமற்றது" "அறியப்பட்டதிலுமறியப்படாததிலும் அஃதன்னியமே" "ஆகாசம் பிரசித்தமான" என்பன முதலிய வெழிலோத்துகளால் பிரஹ்மத்தி னிலக்கணங் கிரகிப்பிக்கத் தக்கது.

7

"பிறப்பிறப்பின்று" "ஒருவன் பாபத்தையுங் கிரகியான்" "எங்ஙனம் ஆகாசத்தில் நித்தியந்திதம்" "ஆகத்தை யறிபவனாயென்னையறி" "அது சத்துமன்ற தசத்துமன்றென்று சாற்றப்படும்" "ஆதியற்றதன்மையாற் குணமற்ற தன்மையால்" "எல்லாப் பூதங்களிற் சமமாக" "உத்தமமாய் புருடன்" என்பன முதலவாய் மறையாலறையலுறு மிலக்கண விருத்தமற்றதும், பரமான்மாவிற்கு அசம்சாரித்தன்மையைப் பிரதிபாதிப்பதிற்றற்பாமுற்றதும், அதற்கதனோடென்னியத் தன்மையைப் பிரதிபாதிப்பதிற் றற்பரமுற்றதும் ஆய ஸ்மிருதிகளாலும் சிரகிப்பிக்கத்தக்கது. 8

**உபதேசத்தின்பின்மதிநிச்சலத்தின் பொருட்டுச்
சிஷ்யனை மறுபடி வினவவேண்டுமென்றசிரியனது
கிருத்தியங் கூறல். 9**

இங்ஙனம் சுருதி ஸ்மிருதிகளாற் பரமான்ம விலக்கணத்தைக் கிரகித்தவனும், சம்சாரசாகரத்தி னின்றும் கரையேற விச்சித்தவனுமாய் சிஷ்யனைப் பிரிய தரிசனனே! நீயாராயுள்ளாய்? என்று வினவுக. 9

**உணர்வின்மையாதி தோஷத்தால்
சிஷ்யனுடைய உத்தரம். 10**

மறையோன் மகன், இவ்வம்மிசத்தன், பிரஹ்மசாரியாயிருந்தேன், அல்லது கிரகத்தன், இப்பொழுது பரமஹம்ச பரிவிராட்டாய்ச் சம்சார சாகரத்தினின்றுஞ் சன்ம மிருத்தியுவாய் மகாநக்கரத்தினின்றும் விடுபடும் வேட்கையனாயுள்ளன் என்று சிஷ்யன் செப்பிடில். 10

**தேசிகன் பின்னுபதேசத்தா லத்தகைய
தோஷத்தைத் தியாகிக்கச் செய்வது. 11**

பிரியதரிசனனே! ஈண்டே நின்மிருதசரீரம் பகூதிகளாற் பகூதிக்கப்படும்; அல்லது, மட்டன்மையையேனுமருவும்; ஆண்டெவ்வாறு சம்சாரத்தினின்றும் உத்தா ரணஞ் செய்ய விச்சிக்கின்றாய்? நதியினக் கூலங்கள் பஸ்மீ பூதமாங்கால் நதியின் கரைகடப்பவனன்றாகின்றாயன்றோ? என ஆசிரியன் கூறுக. 11

**தூலதேகாபிமானத்தியாகத்தின் பின்
சிஷ்யனுடைய விஞ்ஞாபனம். 12**

ஆகத்தினின்றும் யானன்னியன், சரீரமோ சனிக்கும் மரிக்கும், பகூதிகளாற் பகூதிக்கப்படும், மட்டன்மையை மருவும், சத்திரமெரி முதலியவையாலும் விநாச மாம், வியாதியாதிகளாலும் வீக்கப்படும், அதன்கண் நானென்றோற்குயிற்றிய தருமாதரும வசத்தாற் பகூதி நீடம் போன்று புருந்தோனா யடிக்கடியாக நாசமாங்கால் தருமாதரும வசத்தாலன்னிய தேகத்தைப் பூர்வநீடமழியுங்கானீடாந்தரமடையும் புட் போன்றடைவேன்; இங்ஙனமே யான் அனாதியாய் சம்சாரத்தில் தேவ மனுட

திரியக்கு நிரயத்தானங்களில், என் கரும வசத்தாலுற்றவுற்ற வுடலை யொழித்து, உறுநவநவ வெவ் வேறுடலைத் தரிப்பவனாய்ச் சன்னமரணப் பிரபந்த சக்கரத்திற் கடியந்திரங் கடுப்ப என்கருமத்தாற் பிரமிப்பவனாய்க் கிரமமாக இவ்வாக்கையை மேவுற்று, இச்சம்சார சக்கரச் சுழற்சியாற்றுக்கியாய்ச் சம்சாரசக்கரச் சுழற்சியின் சாந்தியின் பொருட்டுப் பகவானாகிய தேவரீரையடைந்தவனாகின்றேன்; ஆதலா லாகத்தி னன்னியனான நானித்தியனே; போவன வருவனவாய புற்கலங்கள் புருடனு க்குப் புடவைகள் போன்றனவே யென்று அச்சிஷ்யன் அறைவானேல். 12

சிஷ்யனைப் புகழ்தல் வாயிலாக ஆசிரியனதுத்தரம். 13-15

நன்று நவின்றனை; நன்று நாடியுள்ளா யெனினும், விப்பிரகுமரன், இவ்வம் மிசத்தன், பிரஹ்மசாரியாயிருந்தேன், அல்லது கிரகத்தன், இப்பொழுது பரமஹம்ச பரிவிராட்டா யுளனென்று எவ்வண்ணம் பொய் புகன்றனை? என்று ஆசிரியன் வினவுக. 13

பகவனே! யானெவ்வண்ணம் பொய்புகன்றவனாவேன் என்று அச்சிஷ்யன் கூறுவனாயின். 14

எதனால் நீ பின்னஜாதி பிதுராதி அந்வய சாதகர்மாதி சமஸ்கார விசிட்டு சரீரத்தை மறையோன்மகன், இவ்வம்மி சத்தன் என்பன முதலிய வாக்கியத்தால் ஜாதி அந்வயந்தணந்த ஆன்மாவிற்கு குணர்ந்தவனாகின்றாயோ? என்று அவன் பொருட் டாசிரியன் அறைக. 15

விளம்பியபொருளை விரிப்பான் சீடன்றன் வினாவெழுச்சி. 16

எவ்வண்ணம் சரீரம் பின்னசாதியந்நுவயசமஸ்காரமாம்? அல்லது, சாதியந்து வபசமஸ்கார மற்றவன்றன் யானெவ்வண்ணமாவேன்? எனவவன் வினவில். 16

ஆசிரியன் விடையளிப்பான் ரெடங்கல். 17

பிரியதரிசனனே! கேட்பாயாக: - இவ்வாகம் உன்னிற் பின்னமும், பின்னசாதி யந் நுவயசமஸ்கார முடையதுமாம்; நீயோ சாதியந்நுவயசமஸ்காரம் நீங்கினோ வாயெனப் புகன்று அவனைச் சிந்திப்பிக்க. "பிரியதரிசனனே! சத்தாக வேயிது" என்பது முதலிப சுருதிகளாலும் ஸ்மிருதிகளாலும் முற்புகன்ற விலக்கணம் வாய்ந்த சர்வான்மாவாய பரமான்மாவைக் கேட்டவண்ணஞ் சிந்திக்க வருகனாகின்றாய்; அதன திலக்கணத்தையுஞ் சுருகிஸ்மிருதிகளாற் சிந்திக்க வருகனாகின்றாய் என்றிரியன றைக. 17

உடலின் பின்னசாதியந்நுவயசமஸ்காரத்தன்மையி னுணர் வுதிப்பா னதனுற்பத்திப் பிரகாரம். 18

எவ்வவ்வாகாசம் பிரசித்தம், நாமவுருவங்களினின்றும் வேறுபொருள் வடிவாயது, சரீரமற்றது, தூலமற்றதாதி யிலக்கணமுடையது, பாபமற்றதாதி யிலக்கணமுடையது, சர்வசம்சார தர்மங்களாற் பற்றவொண்ணாதது, எது சாக்ஷத் அபரோக்ஷமாய பிரஹ்மம், எவ்வாத்மா சர்வாந்தரமோ, பார்க்கத்தகாதது, பார்ப்பது, கேட்கத்தகாதது, கேட்பது, நினைக்கத்தகாதது, நினைப்பது, அறியத்தகாதது, அறிவது, நித்தியவறிவுருவாயது, அந்தரமற்றது, பாகியமற்றது, விஞ்ஞானகனமே, ஆசினியொப்பப் பரிபூரணமாயது, அநந்த சக்தியுடையது, சருவத்திற்கு மான்மாவாயது, அயிலும் வேட்கையாதியற்றது, தோன்றன் மறைதலற்றது, தன் வடிவின் விலக்ஷணங்களும் உலக காரணவடிவங்களும் உண்மை யின்மைகளினின்றும் அநிர்வசனீயங்களும் தன்னாலறி யப்படுபவைகளும் சற்பாவ மாத்திரத்தாற் றன்னுருவி லிருப்பனவும் வெளிப்படாதனவுமாய நாமவுருவங்களின் விசேஷ கருத்தா; சிந்திக்கத்தகாத வாற்றலுண்மையின், என்று உற்றபரமான்மக விலக்கண சிந்தனையின்பொருட் டுரைக்குக.

18

உடலினுற்பத்தி யுபதேசம்.19-21

வெளிப்படாத அந்நாம ரூபங்கள் வெளிப்படுங்கால், அவ்வவ்வான்மனினின்றும் வானமெனப் பெயரிய வத்து வானதுண்டாயிற்று. அவ்வாகாசமெனப் பெயரிய பூதமும் இவ்வண்ணம் மலமறு சலிலத்தினின்றும் மலமுறுபேனம்மானப் பரமான்மாவினின்று முண்டாயிற்று, சலிலத்தின் வேறுபக் காணொணுமையிற் பேனஞ்சலிலமுமன்று, சலிலத்தினின்றும் முற்றினும் வேறுமன்று; நின்மலமாய சலிலமோ மலரூபமாய பேனத்தினின்றும் அன்னியமாம்; இவ்வண்ணம் பேனத்தானமேய நாமரூபங்களினின்றும் பரமான்மா அன்னியஞ், சுத்தம், பிரசன்னம், அதன் விலக்ஷணமாம்; வெளிப்படாத பேனத்தானமேய அந்நாம ரூபங்கள் வெளிப்படுங்கால் வானமெனப்பெயரிய வத்துவானதுண்டாயிற்று.

19

நாமரூபங்கள் வெளிப்பட அதினின்றும் தூலபாவமடையுங்கால் வாயுபாவத்தை யடைந்தன, அதினின்றும் அக்னிபாவம், அக்னியினின்றும் அப்புபாவம், அதினின்றும் பிருதுவிபாவமாமென இவ்வண்ணம் முறையாய்ப் பூர்வபூர்வா நுப்பிரவேசத்தாற் பிருதுவியீறாயுள்ள பஞ்சமகா பூதங்களுண்டாயின. அதினின்றும் பஞ்சமகா பூதகுண விசிட்டப் பிருதுவி, பிருதுவியாலும் பஞ்சான்மகமாய நெற்கோதுமை முதலிய ஓடதிகள் உண்டாயின; அயிலப்பட்ட அவற்றினின்றும் ஸ்திரீ புருஷ சரீர சம்பந்தியாய் லோகிதமும் சுக்கிலமும் உண்டாகின்றன. அவித்தையாற் பிரயுக்த காமமத்தின் மதனத்தால் உண்டாயதும், மந்திர சமஸ்காரம் செய்யப்பட்டதுமாய அவ்விரண்டும் ருதுகாலத்திற் கருப்பாசயத்திலிடப்படும் ஸ்வயோனி ரசானுப் பிரவேசத்தால் விருத்தியடையாநின்ற கர்ப்பீபூதமாய அது ஒன்பதாந் திங்களிலேனும், பத்தாந்திங்களிலேனும் வெளிப்படும்.

20

பெயராகிருதிகளைப் பெற்றுண்டாய அது ஜாதகர்மாதிகளால் மந்திர சமஸ்காரம் செய்யப்பட்டுப் பின்னரூபநயன சமஸ்கார யோகத்தால் பிரஹ்மசாரி யென்னும் பெயரைப் பெறும், அச்சரீரமே பத்தினியோக சமஸ்கார யோகத்தால் இல்லறத்தானென்னும் பெயரை இயையும், அதுவே வன இருப்பின் சமஸ்காரத்தால் தாபச

னென்னும் பெயரைத்தரிக்கும், அதுவே கிரியாவிதிவிருத்தி நிமித்த சமஸ்காரத்தால் பரிவிராட்டென்னும் பெயரைப்பற்றும், இவ்வண்ணஞ் சரீரம் உன்னிற் பின்னமும், பின்னஜாதி அன்வய சமஸ்காரமுடையதுமாம். 21.

சூக்ஷ்மசரீராபிமான த்யாஜனம். 22-23

"பிரியதரிசனனே! அன்னமயமே மனம்" என்பது முதலிய சுருதிகளால் மனமும் இந்திரியங்களும் நாமரூபான்மகங்களேயாம்; யானெவ்வாறு பின்னஜாதி அந்வய சமஸ்கார வர்ஜிதனாவேனென்ற கேட்பாயாக: - எவ்விவன் நாம ரூபங்களின் விசேஷகர்த்தாவோ, நாமரூபதர்ம விலக்ஷணனோ, அவனே நாமரூபங்களை நன்காற்றி இச்சரீரத்தைச் சிருஷ்டித்துச் சமஸ்கார தர்மவர்ஜிதனாய் தானே ஈண்டு நாமரூபத்திற் பிரவேசித்தனன், அன்னியங்களாற் பார்க்கப்படாதவனாய்த் தான் பார்ப்பவனாய், அங்ஙனமே கேட்கப்படாதவனாய்க் கேட்பவனாய், நினைக்கப்படாதவனாய் நினைப்பவனாய், அறியப்படாதவனாய் அறிபவனாய், "சர்வ ரூபங்களை யாற்றி நாமங்களைக் குயிற்றிச் செப்பல்செய்பவனாய்த் தீரன் யாவன் உளனோ" என இவ்வர்த்தத்தி லாயிரக்கணக்கான சுருதிகளுள்: - "அது சிருஷ்டித்து அதுவே பிரவேசித்தது" "உட்பிரவேசித்தவன் ஜனங்களின் சிஷ்டகன்" அவ்விவனீண்டு பிரவேசித்தவன்" "இவனின் னான்மா" "அவனிவ்வெல்லையையே பிளந்து இத்துவாரத்தா லடைகின்றனன்" "சர்வபூதங்களி லிவன்கூடான்மா" "அந்த இந்தத் தேவதை பார்த்தது, இப்பொழுது நானிம்முத்தேவதை" என்பன முதலிய சுருதிகளாம். 23

பரமான்மாவே சேஷத்ரக்குனென்பதில் ஸ்மிருதிகள். 24

"ஆன்மாவே சர்வதேவதைகளும்" "நவத்வாரபுரத்திற்றேகி" "என்னை சேஷத்ரக் குனாகவுமறி" "சர்வபூதங்களிற் சமன்" "பார்க்கப்பட்டவனும் நினைக்கப்பட்டவனும்" "அன்னியன் உத்தமபுருஷன்" "சரீரங்களி லசரீரன்" என்பன முதலிய ஸ்மிருதிகளுமாம்; ஆதலால், ஜாதி அந்வய சமஸ்கார வர்ஜிதன் நீயெனச் சித்தித்தது. 24

பரஜீவர்களின் அபேதத்தில் அனுபவ விரோதமுள

தென்னுஞ் சங்கையி னிராசவாயிலாகப்

பேததிருஷ்டியினிந்தை. 25-27

அஞ்ஞன் சுகி துக்கி பத்தன் சம்சாரி என நானன்னியனே, என்னின் விலக்ஷணனாய் இந்த அசம்சாரியாகிய தேவன் அன்னியன் அவனை யான் பலிஉபகார நமஸ்காராதிகலும், வருண ஆசிரம் கருமங்களாலும் ஆராதித்துச் சம்சார சாகரத்தினி ன்றும் ஏற இச்சித்தவனாகின்றேன். யான் அவனே யென்பதெவ்வண்ணம்? என்று அவன் அறைவானேல்.

இவ்வண்ணம் பிரியதரிசனனே! அறிய வருகனன்றுகின்றாய், பேதஞானத்திற்கு நிஷேதத்தன்மை யுண்மையின், பேதஞானமானது எவ்வண்ணம் நிஷேதிக்கப்பட்டதென்ற சங்கித்துக்கூறுகின்றார்: - "அன்னியன் பரமேசன், அன்னியனாகின்றேன்

என அவனறிந்தவனன்று" "யாவன் அன்னியமேயிது வென்று தன்னிற் பின்னமாகப் பிராஹ்மணத் தன்மையையறிகின்றானோ, அவனைப் பிராஹ்மணத்தன்மைச் சாதி யானது தத்வ விமுகனாய்ச் செய்க" "யாவனான்மாவின்கண் நாநாப்போன்று பார்க்கின்றானோ, அவன் சம்சாரத்தினின்றும் சம்சாரத்தை யடைகின்றான்" என்பன வாதியை ஆசிரியன்கூறுக.

26

இச்சுருதிகளியாவும் பேதஞானத்திற்குச்சம்சாரப் பிராப்தியைத் தெரிவிக் கின்றன.

27

அபேத திருஷ்டியின் பிரசம்சை வாயிலாகச் சாதனத் தோடுகூடிய கர்மத்தின் பிரதிஷேதோபபாதனம்.28-32

அபேத ஞானத்திற்கோ ஆயிரக்கணக்காய் சுருதிகள் மோக்ஷத்தைத் தரிசிப்பிக் கின்றன; "அது ஆன்மா, அது நீயாயிருக்கின்றாய்" எனப்பரமான்ம பாவத்தை விதித்து, "ஆசிரியனையுடைய புருடனறிவன்" எனக்கூறி, "அவனுக்கு அவ்வளவே நீள்காலம்" என மோக்ஷத்தைத் தெரிவிக்கின்றன. சத்திபாபிசந்தனாய் சோரனல்லாதவனுக்குத் தாகாதியின்மை போன்று என்னுந் திருஷ்டாந்தத்தினால் அபேத விஞ்ஞானத் தானே சம்சாரமின்மையைத் தெரிவிக்கின்றன. அசத்தியாபிசந்தனாய் சோரனுக்குத்தாகாதி போன்று என்னுந் திருஷ்டாந்தத்தினால் பேத தரிசனத்தானே சம்சாரப் பிராப்தியைத் தரிசிப்பிக்கின்றன.

28

"அவையீண்டு வியாக்கிரமாயேனும்" என்பதாதியானும், அபேத தரிசனத்தால் "அவன் ஸ்வராட்டாகின்றான்" எனக்கூறி அதன் விபரீதமாய் பேததரிசனத்தாற் சம்சாரப் பிராப்தியைத் தரிசிப்பிக்கின்றன.

"பின்னர் யாவர் கூறிய தரிசனத்தினின்றும் வேறு விதமாயறிவரோ அவர் அன்யராஜா உடையவராயும், கூடியஉலகமுடையவராயுமாவர்" ஆதலால், பிராஹ் மண புத்திரன், இவ்வம்மிசத்தன், சம்சாரி, பரமான்ம விலகூணன் என ஆவா! மித்தையையே கூறின.

29

ஆதலால், பேததரிசனத்திற்குப் பிரதிஷித்தத் தன்மையுண்மையானும், கர்மோ பாதானத்திற்குப் பேதவிஷயத்தன்மையுண்மையானும், யஞ்ஞோபவீதாதிகட்குக் கர்மசாதனத் தன்மையுண்மைபானும், பரமான்மாபேதஞானத்தாற் கர்மசாதனோ பாதானத்தினுடைய பிரதிஷேதஞ் செய்யப்பட்ட தெனவுணரத்தக்கது. கர்மங்களு க்கும் அதன் சாதனங்களாய் யஞ்ஞோபவீதாதிகட்கும், பரமான்மாபேத ஞான விருத்தத் தன்மையுண்மையின், சம்சாரிக்குக் கர்மங்களும் அதன் சாதனங்களாய் யஞ்ஞோப வீதாதிகளும் பிரசித்தமாய் விதிக்கப்படுகின்றன. பரமான்மா பேதஞான வானுக்கின்று; பேததரிசன மாத்திரத்தானே அதினின்றும் அன்னியத்தன்மையாம். 30

கர்மங்கள் செய்யத்தக்கன; நிவர்த்திக்கத்தக்கனவன்று மேல், கர்மசாதன சம்பந்தியுங் கர்ம நிமித்த ஜாதி ஆசிரமாதிய சம்பந்தியும் ஆய் பரமான்மாவிற்கும்,

ஆன்மாவோடும் அபேதஞானத்தை "அது ஆத்மா, அது நீயாயிருக்கின்றாய்" என்பன வாதியாய் நிச்சித ரூபவாக்கியங்கள் ஓதா தொழிய வேண்டும், பேதஞான பாபத்தோடு சம்பந்தமற்றவன், நிந்தையையும் "பிரஹ்மவித்துவின் இந்நித்திய மகிமை" "புண்ணியத்தோடு சம்பந்தமற்றவன்" "பிரஹ்மண சுவர்ண ஹரணனீண்டுப் பிரஹ்மண சுவர்ணஹரணமற்றவனாவன்" என்பன முதலியவையுரையா தொழிய வேண்டும்.

31

கர்மங்களுங் கர்ம சாதனங்களாகிய யஞ்ஞோப வீதாதிகளும் நன்றாகத் தியாகஞ் செய்யப்படுவனவன்றாயின், கர்மாசம்பந்தி ஸ்வரூபத்தன்மையையும், கர்ம நிமித்த வருணாதியசம்பந்த ரூபத்தன்மையையும் கூறுதொழியவேண்டும்; ஆதலான், முமுட்சுவற் சாதனசகிதகருமம் பரமான்மா பேததரிசன விரோதமாதலின், நன்றாகத் தியாகிக்கத்தக்கதாம்; ஆன்மாவும் பரமே யென்று சுருதிகூறிய விலக்கணப் பிரகாரம் அறியத்தக்கது.

கூறிய பிரஹ்மான்மைக்கியத்தையே உத்தியால் விவஸ்தாபனஞ் செய்கின்றார். 33-35

ஹே பகவன்! தகிக்கப்பட்ட அல்லது, சேதிக்கப்பட்ட தேகத்திற் பிரத்யக்ஷ வேதனையும், அயில்வதாதியினிமித்தம் பிரத்யக்ஷதுக்கமும் எனக்கு உண்டாகிறது. பரமாகிய இவ்வான்மாவோ, இவ்வான்மா தர்மா தர்மமற்றது. ஐரையற்றது மிருத்தி யுவற்றது சோகமற்றது அயிலும் வேட்கையற்றது தாகமற்றது சர்வகந்தாச வர்ஜிதமென்று சர்வசுருதிகளிலும் ஸ்மிருதிகளிலும் கேட்கப்படுகின்றது. அதன் விலக்ஷணஞாய் அநேக சம்சார தர்ம சம்யுக்தனான நான் பரமான்மாவை ஆன்மத் தன்மையதாகவேனும், சம்சாரியாகிய வென்னைப்பரமான்மத் தன்மையனாகவேனும், அக்னியைச் சீதத்தன்மையதாகப்போல் எவ்வண்ணமறிவேன்? சம்சாரியாய்ச் சர்வ சுவர்க்க மோக்ஷசாதனத்தில் அதிகிருதனான சுவர்க்கமோக்ஷ சாதனங்களாய் கர்மங்களையும், அதன் சாதனங்களாய் யஞ்ஞோப வீதாதிகளையும் எவ்வண்ணம் பரித்தியாகஞ் செய்வேன்? என்று அவன் விளம்புவானேல்.

33.

தகிக்கப்பட்ட அல்லது, சோதிக்கப்பட்ட வுடலிற் பிரத்யக்ஷவேதனை யெனக்குண்டாகின்றதென்று யாதுநீ கூறினை அதுபொய்யாம்; ஏனெனில், தருவிற் போல் தகிக்கப்பட்ட அல்லது, சோதிக்கப்பட்ட உபலப்தாவிற்கு அறிபவனுக்கு உபலப்யமானமுங் கருமமுமாய் வாகத்திற்றாகச்சேதங்களின் வேதனையின் பிரதீதி யுண்டாகின்றமையின், வேதனைதாகாதி சமானாஸ்ரயமேயாம். யாண்டுத்தாகமேனுஞ் சேதமேனுஞ் செய்யப்படுகிறதோ ஆண்டே தாகாதி வேதனையை யுலகு கூறுகின்றது; உபலப்தாவின் கட்டா காதி வேதனையைக் கூறுகின்றதின்று; எவ்வண்ணமெனின், யாண்டு நினக்கு வேதனை யென வினவப்பட்டவன் எனக்குச் சிரசில் அல்லது, உரத்தில் அல்லது, உதரத்தில் எனயாண்டுத் தாகாதி ஆண்டே கூறுகின்றனன்; உபலப்தாவின்கட்கூறுகின்றானில்லை. உபலப்தாவின் கண்வேதனையிருக்குமாயின், தாகாதி, யாசியம்போலவேதனையின் நிமித்தம் தாகச்சேதாதி வேதனையின் ஆசிரயத் தன்மையுடையதாக வுபலப்தாவைக் கூறல்வேண்டும்;

34

சகஸ்ரவின் மாட்டுள்ள உருவம் போற்றுகவு முணர்ந்துகொள்ளற்றகாது; ஆதலினாற்றுகச்சேதாதி சமாஸ்ரயத் தன்மையனவாகப் பிரதீதியாதலிற் ருகாதி யொப்ப வேதனை கர்மபூதமேயாம். பாவருபத்தன்மையானுந் தண்டலபாகாதிபோ லாசிரயமுடையதாமென்க. ஸ்மிருதிசமான காலத்திலே பிரதீதியாதலின், வேதனா விஷயமாய அதன் சமஸ்காரம் வேதனையின் சமாஸ்ரயத்ததேயாம்; அதனிமித்த விஷயமாய் துவேஷமும் சமஸ்கார சமானாசிரயத்தின் கண்ணதேயாம். அங்ஙனமே இராகத்துவேஷங்களும் யாதொருபயமும் உருவசமஸ்கார சமாஸ்ரயங்களே ஆஸ்ரயம் புத்தியெனக் கிரகிக்கப்படுகின்றது; ஆதலால், ஞாதாவெஞ்ஞான்றுஞ் "சுத்தனபயன்" என நுதலப்பட்டுளது. என்றவன் பொருட்டுக் கூறுக. 35

வேதனாதிகளின் அனாதம் தர்மத்வ உபபாதனம். 36 38

உருவாதி சமஸ்காராதிகள் பின்னென்னாசிரய முடையன வாமாலோவெனில்? மொழியப்படுகின்றது: - யாண்டுக்காமாதிகள் ஆண்டே, ஆயினக் காமாதிகள் யாண் டையன? "காமஞ்சங்கற்பஞ்சம்சயம்" என்பன முதலிய சுருதிகளாற் புத்தியின் கண்ணவேயாம். "யாண்டு உருவங்கள் இருக்கின்றனவென இருதயத்தில்" என்னுஞ் சுருதியால் உருவாதி சமஸ்காராதிகளும் ஆண்டையனவேயாம். "இவ்விருதயத்தி லெக் காமங்க ளாசிரயித்திருக்கின்றனவோ ' இருதயத்தின் சர்வசோகங்களை அப்பொழுது கடந்தவ னாகின்றான்" "இது அசங்கம்" "இது காமங்கடந்தது" என்பன முதலிய சுருதி சதங்களாலும்; இது அவிகாரியென்று மொழியப்படும். "அனாதித் தன்மையால் நிர்க்குணத்தன்மையால்" என்பனமுதலிய ஸ்மிருதிகளாலும், இச்சைத்துவேஷம் முதலியனவும் விஷயமாய சேஷத்திரத்தின் றருமமேயன்றி யான் மாவின்வன்று, என, அசுத்தி கருமத்தின் கண்ணதேயன்றி யான்மாவின் கண்ணதன்று. 36

ஆதலால், உருவாதி சமஸ்காராதி அசுத்தி சம்பந்தமின்மை யானே பரமான்மாவின்னிறும் நீ விலகூணென்று; பிரத்தியக்ஷாதி விரோதமின்மையிற் பரமான்மாவே யான் என்றுணரல் பொருந்தும். "அது தன்னையே யான் பிரஹ்ம மாயிருக்கிறேனென்றுணர்ந்தது" "ஒரு பிரகாரத்தாலே பார்க்கத்தக்கது" "யானேகீழும்" "ஆன்மாவேகீழும்" "சருவத்தையு மான்மாவாகவே காண்க" "யாண்டிவனுக்குச் சர் வம் ஆன்மாவாகவே" "இவ்விவாபு மெவ்விவ்வான்மா" "அவ்விவன்கலையற்றேன்" "அந்தரமற்றது பாகியமற்றது" "பாஹ்யாப் யந்தரத்தோடு கூடியது அஜம்" "பிரஹ்மமே யிது" "இத்துவாரத்தாலடைகின்றனன்" "பிரஞ்ஞானத்தினுமதேயங்கள்" "சத்யம் ஞானமனந்தம் பிரஹ்மம்" "அதினின்றும் அது சிருட்டித்து அதுவே பிரவேசித்தது" "சர்வபூதங்களில் ஒருதேவன் கூடன் சர்வவியாபி" "சரீரங்களில் அசரீரத்தை" "உற்பத்தி நாசமற்றது" "கனாவிஞ்ஞேயம்" "நனாவிஞ்ஞேயம்" "அவன் என் ஆன்மா வென்றிக" "எவன் சர்வபூதங்களை" "அது சலிக்கின்றது அது சலிக்கின்றதில்லை" "அதைப்பார்த்துக் காந்திமானாகின்றான்" "அதுவேஅக்கினி" "நான் மனுவாயிருந்தேன் சூரியனும்" "உட்பிரவேசித்தவனாய்ச் சனங்களின் சிஷ்கன்" "பிரியதரிசனனே! சத்தாகவே" "அது சத்தியம் அது ஆத்மா அது நீயாயுள்ளாய்" என்பன முதலிய மறைகளாலுங் கூடும். 37

"சர்வப் பிராணிகளின் குகாசயனாய ஆன்மாவின் சரீரங்கள்" "ஆன்மாவே தேவதைகள்" "நவத்வாரபுரத்தில்" சர்வபூதங்களிற்சமம்" "வித்யாவிநய சம்பன்னனாய்" "விபக்தங்களி லவிபக்தம்" "சர்வம் வாசுதேவன்" என்பன முதலிய ஸ்மிருதிகளாலும்; சர்வசம்சார தர்மங்களினின்றும் விடுபட்டதாய்ப் பரம்பிரஹ்மமாய் ஆன்மாவாயுள்ள ஒன்றே நீ யெனத் துணியப்பெற்றது.

38

பிரஹ்மான்மைக்கியத் தன்மையின்கண் இலௌகிக வைதிக வியவகாரவிரோதசங்கை. 39

ஹேபகவன்? அந்தரமற்றதூஉம் பாகியமற்றதூஉம் பாகியாப்யந்தரங்களோடு கூடியதூஉம் ஜன்மமற்றதூஉம் முழுதுமாயதூஉம் சைந்தவகனம்போன்று பிரஞ்ஞானகனமேயாயதூஉம் சர்வமூர்த்தி பேதவர்ஜிதமாயதூஉம் ஆகாசம் போன்றே காசமாயதூஉம் ஆத்மாவாமேல்; சுருதிஸ்மிருதி லோகப்ரசித்தமும் நூற்றுக் கணக்கான வாதிகளின் சம்சய விஷயமும் ஆய சாத்யங்கள் சாதனங்கள் சாதகர்கள் காணப்படுகின்றனரே கேட்கப்படுகின்றனரே இஃதென்னென்று அவன் கூறுவானேல்.

39

ஈண்டு ஆசிரியர் சமாதானம். 40

எவ்விலை காணப்படுகின்றனவோ கேட்கப்படுகின்றனவோ அவ்விலை அவித்தையாலியற்றப்பெற்றனவேயாம்; பரமார்த்தமாக ஆன்மாவொன்றேயுளது. அவித்யாதிருஷ்டிக்கோ திமிரதிருஷ்டியாலநேக சந்திரர்தோற்றுவதுபோல் அநேகம் போற்றோற்றுகின்றது. "யாண்டுத்தான் அன்னியம் போன்றமோ" "எக்கால் துவிதம் போலிருக்கின்றதோ அக்கால் இதரன் இதரத்தைப்பார்க்கின்றான்" "அவன் சம்சாரத்தினின்றும் சம்சாரத்தை யடைகின்றான்" "பின்னரயாண்டு அன்யத்தைப்பார்க்கின்றானே அன்யத்தைக்கேட்கின்றானே அன்யத்தை யறிகின்றானே அது அற்பம்" "பின்னர் எது அற்பமோ அதுமர்த்யம் "வாசாரம்பணம் விகாரோநாமதேயம்" "அந்ருதம்" "அன்னியனீசன் அன்னியனான்" எனப் பேததரிசன நிந்தையினடை வுண்டாகின்றமை யிற்றுவித மவித்தையாலியற்றப் பெற்றதேயாம். "ஏகமேவாத்விதீயம்" "எப்பொழுதி வனுக்கு" "மோகமேது" "சோகமேது" என்பன முதலிய ஏகத்வவிதிசுருதிகளாலும் என்று ஆசிரியன் அனுக்கிரகிக்குக.

40

கர்மகாண்ட அப்ராமாண்ய வினாவிடைகள். 41-42

ஹேபகவன், இவ்வண்ணமாமேற்சாத்யசாதனாதிபேதமும் உற்பத்தியும் பிரளயமும் சுருதியால் யாதின்பொருட்டுக்கூறப்படுகின்றன?

41

ஈண்டுக்கூறப்படுகின்றது: - அவித்யாவானும் சரீராதி பேதமுடையவனும் தன்னை இஷ்டாநிஷ்டசம்பந்தியாய் நினைபவனும் இஷ்டப்ராப்தியையும் அநிஷ்டப்ரிஹாரத்தையும் இச்சித்தவனும் சாதனங்களாலே இஷ்டாநிஷ்டப்ராப்திப்ரிஹாரங்களின் உபாயவிவேகத்தை யறியாதவனும் ஆகிய புருஷனுக்குக்கிரமமாக அதன் விஷயமாய அஞ்ஞானத்தை நிவர்த்திக்கும்பொருட்டுச் சாஸ்திரம் பிரவிர்த்தி

த்ததே யன்றிச் சாத்யசாதனாதிபேதத்தை விதிக்கப்பிரவிர்த்திக்கவில்லை. அநிஷ்டரூபசம்சாரமேயது. சாத்தியாதிபேத திருஷ்டியையுடைய சம்சாரமூலமாய் அவித்தையையே உற்பத்திப்பிரளயாதிகளால் ஏகத்தன்மையினடைவின் றரிசனத் தால் சிருஷ்டியாதிவாக்கியம் நாசஞ்செய்கின்றது. 42

அவித்யாநாசத்தின் பிரயோஜனம்.43

சுருதிஸ்மிருதிநியாயங்களால் அவித்தை நாசமாங்கால், ஆன்மா அந்தர மற்றது, பாகியமற்றது, பாகியாப்யந்தரங்களோடு கூடியது, சன்மமற்றது, சைந்த வகனம்போன்று பிரஞ்ஞான கனமேயாயது, ஒன்றாயது, ஆகாசம்போன்று பரி பூரண மாயது என்னுமி தன் கண்ணே பரமார்த்தரிசிகட்கு ஏகப்பிரஞ்ஞானின் பிரதிஷ்டை யுண்டாகின்றது; சாத்யசாதன உற்பத்திப்பிரளயாதி பேதத்தால் சுத்தியின் கந்தமும் பொருந்துகின்றதின்று. 43

முக்தியிச்சையுண்டாங்காற் சாதனசகித கர்மத்யாக நிகமனம்.

ஆதலாலிப் பரமார்த்த தரிசனத்தை யறிய இச்சித்தவனால் வருணாசிரமாதி யபிமானத்தாலாய பாங்க்தரூப (பஞ்சப்பிரகார) புத்ரவித்தலோக ஏடனாதிகளினின் றும் விபரீத எழுச்சியாய் சந்யாசஞ் செய்யத்தக்கது; அவ்வபிமானத்திற்கு நன்ஞான விரோதத் தன்மையுண்மையின், பேததரிசனப் பிரதிஷேத அர்த்தப்பொருத்தமும் பொருந்துகின்றது. ஏகான்மாவின்கண் சாஸ்திர நியாயத்தால் அசம்சாரித்தன்மை யின் ஞானமுதிக்குங்கால், அதன் விபரீதஞான முண்டாகின்றதில்லை. அக்னியின்கட் சீதத்தன்மையின் புந்தியேனும், சரீரத்தின்கட்சரைமரணமற்ற புந்தியேனும் உளதாவ தில்லை யன்றோ? ஆகையினால், சர்வகருமங்கட்கும் அதன் சாதனங்களாய யஞ்ஞோப வீதாதிகட்கும் அவித்யாகார்யத்தன்மை யுண்மையின், அவை பரமார்த்த தரிசன நிஷ்டனாற்றியாகஞ் செய்யத்தக்கனவா மென்றுணர்க. 44

முதலாவது சிஷ்யப்ரதிபோதன விதிப்ரகரணம் முற்றும்.

இரண்டாவது கூடஸ்த அத்வய

ஆத்மபோதப் பிரகரணம்.

சந்யசித்த முமுகூஷுவின் கிருத்யமாய சிரவணத்தை
விதியாகச் சூசிப்பித்துக்கொண்டு சம்சார விஷயமாய
சீடன் விஞாக்களை அவதரித்தல். 45

சுகமாயிராநின்ற பிராஹ்மணராகிய பிரஹ்ம நிஷ்டரைச் சனன மரணவடிவ மாய் சம்சாரத்தினின்றும் விரக்தனாயும் முமுகூஷுவாயு மிராநின்ற ஒரு பிரஹ்ம விசாரதற்பரணவன் விதிப்ரகாரமடைந்து வினவுவானாயினன், ஹேபகவன்! தேகேந்திரிய விஷய வேதனாவானாய், யான் சம்சாரத்தினின்றும் மெவ்வண்ணம் விடுபடுவன்! அடிக்கடி துயிலினடைவால் விஸ்ரமித்து விஸ்ரமித்து நனவிறறுக்க மநுபவிக்கின்றேன்; அங்ஙனங்கனவினுந்துக்கமனுபவிக்கின்றேன்; இஃதேயென் னென்னியல்பா? அல்லதென் னன்னிய வியல்பா யிருப்பவனுக்கு நைமித்திகமா? இயல்பாயின், இயல்பிற்கு நீக்கவொண்ணாத தன்மையுண்மையின், எனக்கு மோகூஷ சையின்றும்; நைமித்திகமாயின், நிமித்த பரிகாரமாங்கால் மோகூஷத்தினடைகூஷத் தினடைவுண்டாம்.

45

சிஷ்யாஸ்வாசன பூர்வகமாகக் குருவினுத்தரம். 46-48

அவன் பொருட்டுத் தேசிகர் திருவாய் மலர்ந்தருளுகின்றார் - குழந்தையே கேட்பாயாக நினக்கி ஃதியல்ப தன்று, பின்னரோ, நைமித்திகமாம்.

46

எனக்கேட்ட சீடன், எந்நிமித்தம் நிவர்த்தியாங்கால் நைமித்திகாபாவ மாமோ, அவ்வாறாய நிமித்தம் யாது? அதன் நிவர்த்தகந்தான் யாது? ரோகநிமித்தம் நிவர்த்தி யாங்கால் எங்ஙனம் ரோகி தன்னியல்பை யடைகின்றனனோ, அங்ஙனம் துக்க நிமித்தம் நிவர்த்தியாங்கால் எவ்வியல்பை யானடைவனோ, அவ்வாறாய என்னியல்பு யாது எனக் கேட்ப.

47

தேசிகர் திருவாய்மலர்ந் தருளுகின்றார்; அவித்தை நிமித்தம், அதன் நிவர்த்திகை வித்தை; அவித்தை நிவர்த்தியாங்கால் அந்நிமித்த மின்மையின் சனன மரண வடிவமாய சம்சாரத்தினின்றும் விடுபடுவாய்; கனா நனாத் துயரையு மநுபவிக்க காய்.

48

பின்னரும் விசேட மாயறியும் வேட்கையால் அவித்தியா

விஷயக சிஷ்யன் வினா. 49

அவ்வவித்தையாது? என்விஷயத்தது? என்னாசிரயத்தது? எதனால் யான் இயல்பை யடைவனோ, அவ்வாறாய அவித்தியாநிவர்த்திகையான வித்தைதான் யாது? எனச் சிஷ்யன் வினவ.

49

குருவினுத்தரம் 50

தேசிகர் திருவாய்மலர்ந் தருளுகின்றார்: நீ அசம்சாரியாய் பரமான்மாவாயும் சம்சாரியாயுள்ளென்றும், அகர்த்தாவாயுங் கர்த்தாவாயுள னென்றும், அபோக்தாவாயும் போக்தாவாயுள னென்றும், நித்தியனாயு மநித்தியனாயுமுள னென்றும் விபரீதமா யுணர்கின்றாய்; இஃதவித்தை. 50

அத்யாசானுப் பத்திப்பிரதர்ஸன பூர்வகமாகச் சிஷ்யன் வினா. 51

யான் நித்தியனானும் பரமான்மாவன்று. பிரமாணங்களால் அனுபவிக்கப் படுதலின், கர்த்தருத்வ போக்த்தருத்வவடிவ சம்சாரமெனக் கியல்பாம். அவித்தைக்குச் சுவாத்ம விஷயத்தன்மை பொருந்தாமையின், அவித்தை நிமித்தமன்று. அவித்தை யென்பது, பிரசித்த அன்னியத்தின் கண் பிரசித்த அன்னிய தர்ம அத்யாரோபணமாம். பிரசித்த வெள்ளியைப் பிரசித்த சுத்தியின் கண்ணும், பிரசித்த புருஷனைத் தானு வின் கண்ணும், அல்லது, பிரசித்ததானுவைப் புருஷனிடத்திலும் அத்யாரோபிக்கப் படுகின்றது போலாம். அப்ரசித்தத்தைப் பிரசித்தத்திலேனும், பிரசித்தத்தை யப்ரசித் தத்திலேனும் அத்யாரோபிப்பதில்லை. ஆத்மாவின் கப்ரசித்தத்தன்மை யுண்மையின், ஆத்மாவின் கண் அனாத்மாவையும் அங்ஙனம் ஆத்மாவின் கப்ரசித்தத்தன்மை யுண் மையானே அனாத்மாவின் கண் ஆத்மாவையும் அத்யாரோபிக்கின்றதில்லை யென்று சீடனாசங்கிப்ப.

51

குருவினுத்தரம். 52

அவன் பொருட்டுத் தேசிகர் திருவாய் மலர்ந்தருளுகின்றார்: - வியபிசாரத்தான் முதலதன்று, என்னை ஆத்மாவின் கண் ணத்யாரோ பணத்தைக்காண்டலின், யான் வெள்ளையன் கரியனென தேகதர்மத்திற்கு அகம்பிரத்யா விஷயமாய் ஆத்மாவின் கண்ணும், இதுவாயிருக்கின்றேனென்றும் அகம்பிரத்யாவிஷயமாய் ஆத்மாவிற்குத் தேகத்தின்கண்ணும் காண்டலின், பிரசித்தத்தைப் பிரசித்தத்திலே அத்யாரோபிக்கப் படுகின்ற தென்று குழந்தையே! நிபமிக்கக்கூடாது. 52

வியபிசார மின்றென்று சீடன் சங்கித்தல். 53

ஆனா லகம்பிரத்யா விஷயமாக ஆத்மாவும், இது வெனத் தேகமும் பிரசித்த மேயாம்; ஆண்டிவ் வண்ணமாகத் தானு புருஷர்கட்கு மிப்பி வெள்ளிகட்கு மொப்பத்தே காத்மாக்களாய் பிரசித்தங்கட்கே அன்னியோன்னிய அத்தியாரோபண மாதலின், ஆண்டியாது விசேடத்தை யாசரித்துப் பிரசித்தங்கட்கு அன்னியோன்னிய அத்தியா ரோபண முண்டென்று நியமிக்கக் கூடாதெனப் பகவானுற்றிருவாய் மலர்ந்தருளப்பட்டது என்று சீடன் வினவ.

53

கூறிய வியபிசாரத்தை ஆசிரியர் வற்புறுத்தல். 54

தேசிகர் திருவாய் மலர்ந்தருளுகின்றார்: - மைந்தனே கேட்பாயாக! தேகாத்மாக்கள் பிரசித்தங்களென லுண்மை தான் எனினும், தாணு புருஷர்கள் போன்று விசேஷஞான விஷயமாகச் சர்வலோகப் பிரசித்தங்களன்று; ஆயினெவ் வண்ணமெனின்? நித்தியமும் நிரந்தர அவிசேஷ ஞான விஷயமாகப் பிரசித்தமாம். இது தேகம், இது ஆத்மா வென விசேஷ ஞானங்களாற் றேகாத்மாக்களை யெவனெருவனுங் கிரகியான்; அதனானே ஆத்மானாத்ம விஷயத்தில் இவ்வண்ணமாத்மாவென்றும் இவ்வண்ண மாத்மாவன்றென்றும் உலகர் அடிக்கடி மோகிக்கின்றனர். இவ்விசேஷத்தை யாசிரியித்துத்தான் இவ்வண்ணம் நியமிக்கக் கூடாதெனக்கூறினும். 54

ஆத்மாவிற்கு அத்தியஸ்தத் தன்மை யுண்மையின் சத்துத் தன்மை பொருந்தா தெனச் சீடன் சங்கித்தல். 55

அற்றேல், அவித்யாத்யாரோபிதம் யாண்டு யாதோ ஆண்டஃத சத்தெனக் கண்டோம். எங்ஙன மிப்பியின் கண் வெள்ளி, தாணுவின்கட் புருடன், பழுதையின் கட் பாம்பு, ஆகாசத்தின் கட்டலமலினத்தன்மை என முதலனவாமோ; அங்ஙனமே, தேகாத்மாக்கட்கும் நித்தியமும் நிரந்தர அவிசேஷஞானத்தால் அன்னியோன்னிய அத்யாரோபணஞ் செய்யப்பட்டதாம். எஞ்ஞான்று மவ்வன்னியோன்னியங்கட்கு அசத்வமாம். எங்ஙனமிப்பியாதிகளில் அவித்யாத்யா ரோபிதவெள்ளியாதிகட்கும், விபரீதங்களிலதன் விபரீதங்கட்கும் எஞ்ஞான்றும் அத்யந்த அசத்வமாமோ, அங்ஙனந் தேகாத்மாக்கட்கும் அவித்தையினாலே அன்னியோன்னிய அத்யாரோபணஞ் செய்யப்பட்டதாம். ஆண்டிவ்வண்ணமாகவே தேகாத்மாக்கட்கசத்வம் ப்ராப்தியா மெனின் வைநாசிக பக்ஷத்தன்மை யுண்மையின் அதுவு மநிஷ்டமாம்; பின்னரோ, அனாத்மாதிஷ்டான விபரீதமாகத் தேகமவித்தையா லாத்மாவின் கண் ணத்யாரோபிதமாம். சன்மாத்திர ஆத்மாவின்கண் ணாகத்திற் கசத்வம் பிராப்தியா மெனிற் பிரத்தியக்ஷாதி விரோதத்தாலதுவுமனிஷ்டமாம். ஆகையால் ஆகாத்மாக்கள வித்தையா லன்னியோன்னியத்தின் கண்ணத்திலாரோபிதங்களன்று; ஆயி னெவ்வண்ண முலகவியவகார மெனின்? வம்சத்தம்பாதிகள் போன்று நித்திய சையுத்தங்களா மாலோவெனின்?

ஈண்டாசிரியர் உத்தரங்கூறல். 56

அற்றன்று, அநித்யத்வ பரார்த்தத்வப் பிரசங்கம் வருதலின், வம்சத்தம்பாதிகள் போன்றே சேர்க்கைத் தன்மை யுண்மையிற் பரார்த்தத் தன்மையு மநித்தியத் தன்மையும் பொருந்தும். மேலும் யாதொரு ஆத்மா தேகத்தோடு சேர்க்கை யுறுவ தெனப் பிறராற் கற்பிக்கப்பட்டதோ, அது சேர்க்கைத் தன்மையுண்மையிற் பரார்த்தமாம்; சேர்க்கையற்றது பரம், அன்னியம், நித்திய மென்றுணர்க.

வைநாசிக பக்ஷப்பிராப்திதோஷவினாவிடைகள். 57-58

ஆகத்திலத்தியாரோபத்தன்மை யுண்மையின், அச்சேர்க்கையற்ற சங்காத சான்றாய ஆத்மாவிற்குத் தேகமாத்திரத் தன்மையால் அசத்வ அநித்தியவாதி தோஷப் பிரசங்கமுண்டாம். ஆண்டு நிராத்மகம் தேகம் நிர்த்தேகமுமாத்மா வென வைநாசிகபக்ஷப் பிராப்தி வடிவ தோஷமுண்டா மாலோ வெனின்? 57

அற்றன்று, சுயமாகவே யான்மாவிற் காகாசத்திற்குப் போற் சேர்க்கைத் தன்மையின்மையை யங்கீகரித்துண்மையின், அவ்வாத்மாவும் யாவற்றோடுஞ் சேர்க்கையற்றதெனத் தேகாதியாவும் நிராத்மகமாகா; என்னை ஆகாசம் யாவற்றோடுஞ் சேர்க்கையற்றதெனயாவும் நிராகாசம் எங்ஙனமாகாதோ அங்ஙனமென்க. ஆகையினால், வைநாசிகபக்ஷப்பிராப்தி தோஷமின்றும். 58

பரமதத்தின்கண்ணுள்ள தூஷணத்தைப் பகர்கின்றார். 59

ஆத்மாவின் கட்டேகத்திற்குச் சத்வமாங்காற்காட்சியாதி விரோதமுண்டாமென யாது முற்கூறப்பட்டதோ அது பொருந்தாது. காட்சிபாதிகளாலாத்மாவின்கட் காயத்திற்குண்மைத்தன்மை காணப்படாமையின், குண்டத்திற் பதரிக்கனி போன்றும், கீரத்திற்கிருதம்போன்றும், திலத்திறைலம் போன்றும், பித்தியிற்சித்திரம் போன்றும், ஆத்மாவின் கட்காயங்காட்சியாதிகளாற் காணப்படுகின்ற தின்றன்றோ? ஆகையினால் காட்சியாதி விரோதமின்று. 59

வேறுபிரகாரமாக அத்தியாசம்பொருந்தாதெனச் சங்கித்தலுஞ் சமாதானமும். 60-73

ஆயிற் பிரத்தியக்ஷாதிகளாற் பிரசித்தமற்ற ஆத்மாவிற்கேகாத்யாரோபணமேனும் ஆகத்திலாத்மாரோபணமேனும் எங்ஙனமாமாலோவெனின்? 60

ஆன்மாவிற்கியல்பாகப் பிரசித்தத்தன்மையுண்மையின், இம்முதலது தோஷ மன்று. கம்மின் கட்டலமலாதி அத்தியாரோபணங்காண்டலின், ஓரொருகாற்சித்தத் தின்கண்ணே அத்தியாரோபணம் நித்தியசித்தத்தின்கண்ணின்றென்று நியமிக்கக் கூடாதன்றோ. 61

ஹேபகவன்! ஆகாத்மாக்களின் அன்னியோன்னியாத் தியாரோபணம் அத்தியாச ஞானாகாரபரிணமம் தேகாதி சங்காதத்தாற் செய்யப்பெற்றதா? அல்லது; ஆத்மாவாலாற்றப்பெற்றதாவென்? என்று சீடன் வினவ. 62

தேசிகர் திருவாய்மலர்ந்தருளுகின்றார்: - ஆகாதி சங்காதத்தாலாற்றப் பெற்றதாமேலாகுக; அல்லது, ஆத்மாவாலாற்றப் பெற்றதாமேலாகுக; அதிலாக வேண்டிய தென்? 63

எனக்கேட்ட சீடன் கூறுகின்றான்: - யானாகாதி சங்காதமாத்திரமாவனேலாயின், எனக்கசேதனத்தன்மை யுண்மையிற் பரார்த்தத்தன்மை யுண்டெனத் தேகாத்மாக்கட்கித ரேதராத்தியாரோபண மென்னுலியற்றலொண்ணது. சங்காதங்களினின்றன் னியமாயும் பரமாயுமுள்ள வாத்மாயானுவனேற் சேதனத்தன்மை யுண்மையிற் சுவார்த்தனாமெனச் சேதனவானாய் என்னுலே ஆத்மாவின்கட் சர்வார்த்த பீஜபூதமாய் வத்யாரோபணஞ் செய்ப்பட்டதன்றேவாம்.

எனக்கேட்ட தேசிகர் திருவாய்மலர்ந்தருளுகின்றார்: - அனர்த்த பீஜபூதமாய் மித்தையாகிய வத்தியாரோபணத்தை யறிவாயேலாயிற்செய்யா தொழிவாயாக. 65

ஹேபகவன்! செய்யாதொழியக் கூடவேயில்லை; எவனோ அன்னியனோ லேவப் பட்டவனாய் நான் ஸ்வதந்திரனன்று.

ஆயினசேதனத்தன்மை யுண்மையிற் சுவர்த்தன் நீ யன்று; எவனாலேவப்பட்ட ஸ்வதந்திரனாய்ப் பிரவர்த்திக்கின்றனையோ அச்சேதனவான் சுவார்த்தன்; சங்காதனே நீ. 67

யானசேதனனாயிற் சுகதுக்கவேதனையையுந் தேவரீர் திருவாய்மலர்ந்தருளி யதையு மெங்ஙன மறிவேன் என்று சீடன் கூற. 68

தேசிகர் திருவாய்மலர்ந்தருளுகின்றார்: - சுகதுக்கவே தனையினின்றும் எம்மா லியம்பிய தினின்றும், நீயென் அன்னியனோ? அல்லது, அனன்னியனேயாவென்? 69

யானனன்னியனன்று, எங்ஙனமெனின்? எக்காரணத்தாற் கர்மபூதமாய் அவ்வி ரண்டையுங் கடாதிகள் கடுப்பவறிகின்றேன். யானனன்னியனாவனேலாயினவ்விர ண்டையுமறி யாமலன்றோ விருத்தல்வேண்டும்; பின்னரோ யானறிகின்றேனாதலா னுனன்னியனாவன். அனன்னியத்வமாயினோ சுகதுக்கவேதனாவிக் கிரியையும் ஸ்வார்த்தமாகவே பிராப்தியாகின்றது தேவரீர் திருவாய்மலர்ந்த அசத்வ அநித்யத் வாதி தோஷமுமாம். சுகதுக்கவேதனா விக்கிரியைகளாய அவற்றிற்குச் சுவார்த்தத் தன்மை பொருந்தா. சந்தனமுட் களாலாற்றுஞ் சுகதுக்கங்கள் சந்தன முட்களின் பொருட்டன்றன்றோ அல்லது, கடோபயோகந்தான்கடத்தின் பொருட்டன்றன்றோ, ஆதலாற் சந்தனாதியாலியற்றும்பயன் அதனையறியுமெனக்காம். யானோ அதினின்று மன்னியன், புத்தியிலாருட சமஸ்தவர்த்தத்தையு மறிகின்றேனென்று சீடன் கூற. 70

பிரதீபப்பிரகாசங்களுக்குப்போற்பரஸ்பரத்திற் பரஸ்பரமாற்றுமதிசயாபாவமாய சமத்தன்மையாற் சேதனவானுக்குச் சேதனவான் பொருட்டாந்தன்மை பொருந் தாமையிற் சேதனவான் பரதந்திரனாய்ப் பரனாலேவப்படா னெனமற்றதுமன்றும். அசேதனவானாற் தன்மையானே அசேதனவானுக்குச் சுவார்த்தசம்பந்தம் பொருந்தா மையின், சேஷித்வம் பொருந்தாமையின், அசேதனவான் பொருட்டாந்தன் மையுஞ் சேதனவானுக்குப் பொருந்தாதென்க; எனவே இரண்டாவதுமேலாதாம்; அசேதன வானுக் கொன்றற் கொன்றன் பொருட்டாந் தன்மையுங் கண்டோமில்லை; காட்ட குட்டியங்கள் ஒன்றற் கொன்றன் பொருட்டியற்றுவனவன்றன்றோ. 71

ஆண்டானடிமைகட்குச் சேதனவாஹந்தன்மை யொப்பாயினும் ஒன்றற் கொன்றன் பொருட்டாந்தன்மை கண்கூடாய்க்கண்டன மெனின்? 72

அற்றன்று, அக்கினியினுஷ்ணப் பிரகாசம்போற் சேதனவாஹந்தன்மைமேய நினக்குக் கூறும் வேட்கைத்தன்மை யுண்மையின் என்க. பிரதீபப் பிரகாசங்கட் கெனத்திருட்டாந்தமுங் காட்டப்பட்டதன்றே. ஆண்டங்ஙனமாகவே அக்கினியுஷ்ணப் பிரகாச துல்லியமாய் கூடஸ்த நித்தியசை தன்ய வடிவத்தாற் றன்மதிமாட்டாருட மாயயாவற்றையு மறிகின்றாயாதலினென, இங்ஙனமாத்மாவிற் கெஞ்ஞான்றும் நிர்விசேஷத்தன்மையை யறிவாயேற்றுயிலில் விஸ்ரமித்து விஸ்ரமித்து நனாக் கனாக்களிற் றுக்கமனுபவிக்கின்றேனெனவும், இதுவேயென் னென்னியல்பாவல்லது நைமித்திகமாவென் னெனவும் என்குறினாய்? இவ்வியாமோக மிரிந்ததாவென்? அல்லதில்லையாவென்? புகலுதி. 73

கூடஸ்தவிஷயகமாய சம்சயபரிகாரங்கள். 74-75

எனக்கேட்டசீடன் ஹேபகவன் றேவரீரது திருப்பிரசாதத்தால் வியாமோகந் தீர்ந்தது; பின்னரோகூட ஸ்தத்தன் மையிலையமெனக்குள தாகின்றது, எங்ஙனமெ னின்? அசேதனத்தன்மை யுண்மையிற் சத்தாதிகட்குத் தானாய்விளங்குந்தன்மை யின்று, சத்தாதிவடிவ ஞானேஹப்பத்தியினின்று மவைகட்கு விளங்குந்தன்மை சித்திக் கின்றது. ஒன்றற்கொன்று வேறுபாடாய விசேஷணங்களோடுகூடிய நீலபீதாதியா காரவத்வத்திற்குச் சம்பவமின்மையிற் சத்தாதிகள் ஞானமாத்நிரவடிவனவன்று. ஆதலாற் பாகியாகார நிமித்தத்தன்மை யுணரப்படுகின்றதெனப் பிரத்யயங்கட்குப் பாகியாகாரவற் சித்தியாம். சத்தாதி யாகாரத்தன்மையின் அங்ஙனம் ஞானங்கட்குஞ் சடத்வ மாகமாபாயித்தன்மையாலாம்; என்னை? அகம்பிரத்யயாலம்பன வஸ்துவாய அந்தக்கரணத்தின் பேதமாய விருத்திவிசேடங்கட்குச் சேர்க்கைத் தன்மையால் சேதனத் தன்மை பொருந்துகின்றமையினென்க. சுவார்த்தத் தன்மையின் சம்பவ மின்மையின், ஸ்வரூப வ்யதிரித்தகிராதகக் கிராகியத் தன்மையானே சத்தாதிகளைப் போன்றே சித்திக்கின்றது. சேர்க்கையற்ற தன்மையோடு சைதன்ய வடிவத் தன்மையுண்மையாற் சுவார்த்தனாயினும் நீலபீதாதி யாகாரங்களாய அகம்பிரத்யயங் கட்கு உபலப்தாவென விக்கிரியாவானேயாம்; ஆகவே, எங்ஙனங் கூடஸ்தன் என ஐயம் என்று கூற. 74

அவன் பொருட்டாசிரிய ரருளுகின்றார், நினதையம் பொருந்தாது, எக்காரண த்தா லந்தப் பிரத்தியாயங்கட்கு நியமமாக அசேஷ வுபலப்தியினானே அபரிண மித்தன்மை யுண்மையிற்கூட ஸ்தத்வ சித்தியின்கண் ணிச்சயவேதுவாய் அசேஷ சித்தப் பிரசாரவுபலப்தியையே சம்சயவேதுவெனச் சொன்னாய். நினக்குப் பரிணமித் தன்மையுளதாமேற்றன் விஷயத்திற் சித்தத்திற்குப் போன்றும் தம் விஷயங்களிற் பொறிகட்குப் போன்றும் அசேஷ ஸ்வவிஷயசித்தப்பிரசார வுபலப்தியுண்டாகாத ன்றே; அங்ஙனம் ஆத்மாவாய நினக்கு ஸ்வவிஷய ஏகதேச வுபலப்தியின்றதலின், நினக்குக்கூடஸ்தத் தன்மையேசித்தித்தது. 75

**உபலப்த்ருத் தன்மையானே கூடஸ்தத் தன்மை
கூடாதெனுங் கடாவிடைகள். 76-85**

உபலப்தியென்னுந் தாதுவினர்த்தம் விக்கிரியையேயாம். அங்ஙனமாகவே உபலப்தாவிற்குங் கூடஸ்த வடிவத்தன்மைக்கும் விருத்தமாமென ஆண்டுகூறில்?

76

அற்றன்று, தாதுவிருத்த விக்கிரியையின்மாட்டுப் லப்தியுபசாரமாதலின்; எங்ஙனஞ் சிதிக்கிரியைத்வை தீபாவபலாவசான மெனத் தாதுவிருத்தத்தா லுபசரிக் கப்படுகின்றதோ, அங்ஙனம் யாதுபுத்தி பரிணாமப் பிரத்தியயமோ தாதுவினருத்த மும் விசிஷ்டக்கிரியாத்மகமுமாயவது ஆத்மா விஷ்ணுபலப்தியாபாச பலாவசான மென உபலப்தி சப்தத்தாலுபசரிக்கப்படுகின்றது.

77

எனக்கேட்ட சீடன், ஹேபகவன்! எனக்குக்கூடஸ்தத்தன்மையைப் பிரதிபாதி ப்பா ளித்திருட்டாந்தம் அசமர்த்தமாம்; எங்ஙனமெனின்? சிதிக்கிரியை சேத்யவிக்கிரி யாவசான்மா யெங்ஙனம் தாதுவிருத்தத்தாலுபசரிக்கப்படுகின்றதோ அங்ஙனம் உபதிசதோபசரிதமாயினுந் தாதுவினருத்தமாய புத்திபரிணாமப் பிரத்தியயம் ஆத்மா வின் உபலப்தி விக்கிரியாவசானமாயின், ஆத்மாவிற்குக் கூடஸ்தத் தன்மையைப் பிரதிபாதிப்பான் சமர்த்த மன்றமென்று கூற.

78

தேசிகர் திருவாய் மலர்ந்தருளுகின்றார், உண்மையே, உபலப்தியுபலப்தாக் கட்குப் பேதமிருப்பின் இங்ஙனமாகுக உபலப்தாவோ நித்தியவுபலப்தி மாத்திரமே யாம், தார்க்கிக சமயத்திற்போன்று உபலப்தி அன்னியம் உபலப்தா அன்னியமன்று.

79

உபலப்தி பலாவசானந்தாதுவினருத்த மெங்ஙன மெனின்?

80

மைந்தனே கிளத்தப்படுகின்றது கேள், உபலப்தியாபாச பலாவசானமெனக் கூறினும், அது உன்னோற் கேட்கப்படவில்லையாவென்? ஆத்மா விக்கிரியோத்பாதனா வசானமென எம்மாற் கூறப்படவில்லையன்றோ!

81

ஆயினெங்ஙனங் கூடஸ்தனாய என்னிடத்தில் அசேஷஸ்வ விஷயசித்தப் பிரசார உபலப்துத்தன்மையுளதெனக்கூறினீர், எனச் சீடன் கூற.

82

அவன்பொருட்டுத் தேசிகர் திருவாய்மலர்ந்தருளுகின்றார்: உண்மையுரைத் தனம் அசேஷ ஸ்வவிஷய சித்தப்பிரசாரோபலப்த்ருத் தன்மையாய அதனானே யுனக்குக்கூடஸ்தத் தன்மையைக் கூறினும்.

83

ஹேபகவன்! இங்ஙனமாமேல் கூடஸ்தநித்திய உபலப்தி ஸ்வரூபமாய் என்னிடத்தில் உற்பன்னமாய எனது ஸ்வரூபவுபலப்தி ஆபாசபலாவசானவான்க ளாய் ஒலியாதிவடிவ புத்திபரிணாமப் பிரத்தியயங்களினிடத்தில் எனது அபராதம் யாது?

84

உண்மையே, அபராதமின்று, பின்னையோவெனின் அவித்தைமாத்நிரந்தான பராதமென்று முன்னமே கூறியுள்ளோம். 85

**அவஸ்தாத்திரய சாக்ஷியாதலிற் கூடஸ்தத்தன்மை
கூடாதெனச் சங்கைசமாதானங்கள்.**

ஹேபகவன்! உறக்கத்திலொப்ப எனக்கு விக்ரிதியையின்றியின் எங்ஙனங் களு நனாக்கள் கூடும்?. 86

அவன் பொருட்டாசிரியர் அருளுகின்றார்: சததம் உன்னாலனுபவிக்கப்படு கின்றனவா வென்? 87

நன்றனுபவிக்கின்றேனாயினும் இடைவிட்டுவிட்டேயன்றிச் சததமன்று. 88

அவன்பொருட்டாசிரியர் அருளுகின்றார்: ஆயினாகந்து கமாய இவைகள் நினது ஆத்மவடிவங்களன்று; நினது ஆத்மவடிவமாமேற் சைதன்ய வடிவம்போற் சந்ததமும் ஸ்வதசித்தமாகவன்றே விருக்கவேண்டும் மேலுங்களு நனாக்கள் நினது ஆத்ம வடிவங்களன்று, வியபிசாரித் தன்மையுண்மையின், வத்திராதிகள் போல், எதற்கெது வடிவமோ அது அதன் வியபிசாரியெனக் கண்டோமில்லை களுநனாக்க ளோ சைதன்ய ஸ்வபாவத்தினின்றும் வியபிசாரங்களாம் சுழுப்தியிலோ வடிவம் வியபிசாரிக்கும் அது நஷ்டமென்றேனும் இன்றென்றேனும் பாத்தியமேயாம். எங்ஙனந் தனவஸ்திராதிகட்கு நாசத்தைக் கண்டனமோ, கனாமயலாலுளவாய வைகட்கு அபாவத்தைக் கண்டனமோ அங்ஙனம் அதத்தர்மங்களாய ஆகந்துகங்கட்கு உபயாத்மகத்தன்மையைக் காண்டலின். 89

அற்றேல், ஹேபகவன் இங்ஙனஞ் சுழுப்தியிற்களு நனாக்கட்கொப்ப உபலப்தி யின்மையிற் சைதன்யவடிவிற்கும் ஆகந்துக அடைவுண்டாம் அல்லது கதிவேறின் மையின் அசைதன்யவடிவன்யானாவேன் எனின்? 90

அற்றன்று, மைந்த? நோக்குதி? அது பொருந்தாமையின், நிருபாதிக சைதன்ய ஸ்வரூபத்தை ஆகந்துகமெனக் காண்பாயேற்காண், சம்வற்சர சதங்களாலும் உத்தி யால் நிருபிப்பான் யாங்கள் வல்லேமல்லேம் அன்னிய எம்மூடனும் நிருபிக்கவல்ல னல்லன்; சேர்க்கைத்தன்மை யுண்மையிற் பரார்த்தத்தையும் அநேகத்வத்தையும் நாசித்வத்தையும் எவ்வுத்தியாலும் நீக்கவொண்ணாது. ஸ்வார்த்தமற்றதற்கு ஸ்வதசித்தியின்மையின் எனக்கூறினும் சைதன்யஸ்வரூபமாய ஆத்மாவிற்கோ ஸ்வதசித்தியுண்மையின் அன்னிய அனபேக்ஷத்தன்மையாவராலும் நீக்கவொண் னாது வியபிசாரமின்மையினென்க. 91

அற்றேல், சுழுப்தியிற்காண்கின்றேனில்லையென வென்னால் வியபிசாரங் காணப்பட்டதெயெனின்? 92

அற்றன்று, வியாகதத்தன்மை யுண்மையின், எங்ஙனம் வியாகாதம் எனின்? காண்கின்றநினது காண்கின்றேனில்லை யென்னும் வசனம்வியாகதமன்றே. ஹே பகவன் சுழுப்தியிலென்றொசைதன்யமேனும் அன்னியஞ்சிறிதேனும் ஒருபொழுதுங் காணப்படவில்லையே? ஆயின் நீசுழுப்தியில் எக்காரணத்தால் திருசியத்தையே நிஷேதிக்கின்றனை யன்றித்திருஷ்டியையன்றே அக்காரணத்தால் திருஷ்டிமானே யாகின்றாய் நினது திருஷ்டியாதோ அதுசைதன்யம் எனஎம்மாற் கூறப்பட்டுளது. எவ்விருக்கும் வத்துவாற்சிறிதும் அறியப்படவில்லையென்று நீபிரதிஷேதிக்கின்றனையோ அதுதிருஷ்டி நினைசைதன்யம், ஆகவே யாண்டும் வியபிசாரமின்மையிற் கூடஸ்த நித்தியத்தன்மையானது ஸ்வதசித்தமேயாம், பிரமாணபேசையின்று. ஸ்வதசித்தமாய பிரமாதாவிற்கோ! அன்னிய மாயபிரமேயத்தினது விளக்கத்தின் பொருட்டுப் பிரமாணபேசையுண்டென்க; விளக்கமில்வடிவாய விளக்கமில்வடிவாய அன்னியத்தினது விளக்கத்தின்பொருட்டு எவ்வன்னிய நித்தியவிளக்கம் அவா வப்படுகின்றதோ அதுகூடஸ்தமேயாம் நித்தியசுயஞ்சோதியியல்பதாதலினென்க. பிரமாணபேசையேனும் பிரமாதாவின்பேசையேனுமின்று, அவ்வியல்புடைமையின்; எங்ஙனம்: - பிரகாசனம் அல்லது உஷ்ணத்வம், அயமப்புவாதியின்கண் அனலாதித்தனாதியாய் அன்னியத்தினின்றுமவாவப்படுகின்றது அவ்வியல்புடையன வன்மையின்; அனலாதித்தாதிகட்கோ அதன்பேசையின்று எப்பொழுதும் அவ்வியல்புடைமையின்.

93

சம்வித்தின் நித்தியத்வ ஆகேஷப்பரிகாரங்கள். 94-101

பிரமை அநித்தியத்துவத்திலேயாம் நித்தியத்துவத்திலின்றெனின்?

94

அற்றன்று, அவகதிக்கு நித்தியத்வ அநித்தியத்வங்களின் விசேடம்பொருந்தா மையின்; சேதனத்திற்குப் பிரமாத்வமாங்கால் அநித்தியசேதனம்பிரமை நித்திய மன்று என விசேடம் உணரப்படுகின்றதின்றன்றே.

95

நித்தியமாங்காற் பிரமாதாவிற்கு அபேசையின்று, அநித்தியமாங்காலோ யத்தனந்தரித்தன்மை யுண்மையிற் சேதனம்பேசுதிக்கின்றதென்று விசேடமாமெ னின்?

96

ஆயின் பிரமாணநிரபேசையினாலே பிரமாதாவாய் ஆத்மாவிற்கு ஸ்வத சித்திசித்தித்தென்க.

97

அபாவத்தினும் அபேசையினபாவமாம் நித்தியத்தன்மையுண்மையினெ னின்?

98

அற்றன்று, ஆத்மாவின்கண்ணவகதிக்குச் சற்பாவமுண்மையினேயென விதுபரிகரிக்கப்பட்டதாம்; பிரமாதாவின் சித்தியேற் பிரமாணபேசையாம், எவனுக் குப்பிரமிக்கும் வேட்கையுளதாம்? எவனுக்குப்பிரமிக்கும்வேட்கையோ அவனே பிரமாதாவென அங்கீகரிக்கப்படும்; அவன் சம்பந்தமாய் பிரமிக்கும்வேட்கையும்

பிரமேயமாயகர்ம விஷயமேயன்றிப் பிரமாத்ருவாயகர்த்ரு விஷயமன்று பிரமாத்ரு விஷயத்வமாமேற் பிரமாதாவிற்கும் அவ்விச்சைக்கும் அனவஸ்தைப்பிரசங்கம் வருதலின், அதற்கும் வேறுபிரமாதா அதற்கும் வேறென, இங்ஙனமே இச்சைக்குப் பிரமாத்ருத்வ விஷயத்வத்தி லென்றுணர்க; அவ்யவஹிதத்தன்மையானும் பிரமாதா வாய் ஆத்மாவிற்குப் பிரமேயத்வம் பொருந்தாதென்க. உலகத்திலோபிரமேயம் என்பது பிரமாதாவினிச்சா ஸ்மிருதி பிரயத்னப்பிரமாணஜன்ம வியவகிதமாமெனப் பிரசித்தமாம்; வேறன்று, அவகதி பிரமேயவிஷயத்தது திருஷ்டா. தானே பிரமாதா, பிரமாதாவாயதனக்கே இச்சாதிகளின் ஒவ்வொன்றுலேனும் வியவகிதங்கற்பிப்பான் எவ்வாற்றானும் கூடாதென்க. ஸ்மிருதியும் ஸ்மர்த்தவ்ய விஷயத்ததேயன்றி ஸ்மர்த்ருவிஷயத்ததன்று அங்ஙனமிச்சைக்கு இஷ்டத்தை விஷயஞ் செய்யுந்தன்மை யுளதேயன்றி இச்சாவாண விஷயஞ்செய்யுந் தன்மையின்றென்க, ஸ்மர்த்தரு இச்சா வான்களை விஷயஞ் செய்யுந்தன்மையினோ பூர்வம்போல் ஸ்மிருதியிச்சைகட்கன வஸ்தை நீக்கமுடியாதாம்.

99

அற்றேற்பிரமாத்ருவிஷயாவகதியுண்டாதலில்லாக்காற் பிரமாதா அனவகத மேயாமெனின்?

100

அற்றன்று, அவகந்தாவிற்குமவகதிக்குமவகந்தவ்ய விஷயத்தன்மையுண்மையின்; அவகந்துரவகதி விஷயத்வத்திலோ அனவஸ்தை முன்போன்றுமென்க, அவகதியுமாத்மாவின்கட் கூடஸ்தநித்திய ஆத்மச்சோதியாம், அஃதக்கினியா யிரஞ் சோதியாதி யுஷ்ணவொளியொப்ப அன்னியத்தினவாவின்றியே துணியப்பெற்றதென முன்னமே நன்குசாதித்தனம். சைதன்ய ஆத்மச்சோதியாய் அவகதிக்குத்தனதாத்மா விலநித்தியத்வமாங்கா லாத்மாவிற்குத்தன்பொருட்டாந் தன்மைபொருந்தாது, காரிய காரண சங்காதங்கடுப்பச் சேர்க்கைத்தன்மையுண்மையிற் பிறர்பொருட்டாதலையுந் தோஷத்தோடு கூடியிருத்தலையுங்கூறினேம்; எங்ஙனமெனின்? சைதன்ய ஆத்மச் சோதிக்குத் தனதாத்மாவின்மாட்டனித்தியத் தன்மையாங்கால் ஸ்மிருதியிச்சையாதி வடிவவியவதானத்தாற் (விச்சேதத்தாற்) சாந்தரத்வ (இச்சாதிவிருத்தியந்தரபூர்வகத்வ) மாம். அங்ஙனமாகவே அச்சைதன்யச்சோதிக்கு உற்பத்திக்குமுன்னரும் பிரத்வம்சத்திற்குப்பின்னரும் ஆத்மாவின்கண்ணையின்மையிற்சகூ ராதிகட்குச் சமமாய்ச்சேர்க்கைத்தன்மையுண்மையிற் பிறர்பொருட்டாதலாமென்க. எஞ்ஞான்ற த்மாவின்கட் சைதன்யச்சோதியினுற்பன்னமுளதாமோ அஞ்ஞான்றாத்மாவிற்குத் தன் பொருட்டாந்தன்மை சம்பவிப்பதேயின்று, ஆத்மாஞாத்மாக்கட்குத்தன்பொருட்டாந்தன்மை பிறர்பொருட்டாந்தன்மைச் சித்தியானது சம்ஹதத்தன்மையின் பாவாபாவ அபேசைதேயாமென்க. ஆதலின் அன்னியவேட்கையின்றியே ஆத்மாவிற்கு நித்திய சைதன்யச்சோதித்தன்மை துணியப்பெற்றதாம்.

101

பிரமாத்ருத்வம் பொருந்தாதெனச் சங்கைசமாதானங்கள். இங்ஙனமாமாயிற் பிரமாஸ்ரயத்வமில்லாக்கா லெங்ஙனம்பிரமாதாவிற்குப் பிரமாத்ருத்வங் கூடுமெனின்?

102

நுதலப்படுகின்றதுகேள்! பிரமைக்கு நித்யத்வாநித்யத் வங்கூறுவதில் வடிவ விசேஷமின்மையின் அவகதியேபிரமையாம்; ஸ்மிருதியிச்சையாதி பூர்வகமாய நித்தியமாவதற்கே னுங்கூடஸ்தநித்தியமாயவதற்கேனும் வடிவவிசேஷமுளதா தலின்றென்க. எங்ஙனந் திஷ்டத்யாதி தாதுவிருத்தமாய்ப் பலமாய்க்கத்யாதி பூர்வ கமாய அநித்தியத்திற்கேனும் அபூர்வ மாயநித்தியத்திற்கேனும் வடிவவிசேடமின் றென "மனுடர் நிலபெற்றிருக்கின்றனர், பர்வதங்கணிலைபெற்றிருக்கின்றன" என்பன வாதியைத்துல்லியமாய்ச் சொல்லுவதைக் கண்ணுற்றனமோ அங்ஙனம்நித்திய அவகதிவடிவமாய் பிரமாதாவின் மாட்டும் பிரமாத்வங்கூறலானது பலசாமான் யத்தால் (பலஸ்வரூபப்பிரமையில் விசேஷபாவத்தால்) விரோதமின்றாமென்க. 103

கர்த்ருத்வ ஆக்ஷேப்பரிகாரங்கள்.104-107

ஈண்டுச்சீடன் கூறுவதாவது: - நித்திய அவகதிவடிவமாய் ஆத்மாவிற்கு அவிக்கிரியத் தன்மையுண்மையிற் காரியகாரணங்களோடு சேராததாய்வாச்சியாதிக ளோடு தச்சாதிகளுக்குப் போற்கர்த்ருத்வம் பொருந்தாதென்க. சேராதவியல் பதிற்கு ங்கார்ய கரணக்கிரகணமாங்காலனவஸ்தையுண்டாம். தச்சாதிகளுக்கோ காரியக ரணங்களோடு எஞ்ஞான்றுஞ்சேர் க்கையுளதென வாச்சியாதிகிரகணத்தில் அனவஸ்தையுண்டாகாது. 104

ஈண்டோ சேராதவியல்பதிற்குக் கரணக்கிரகணமின்றாயிற்கர்த்ருத்வங்கூடா தெனக் கரணங்கிரகிக்கத்தக்கதாம்; அக்கிரகணமும் விக்ரிகியையேயென அதன் கர்த்ருத்வத்திற் கரணந்தரங்கிரகிக்கத்தக்கதாம் அக்கிரகணத்தினூடும் வேறெனப் பிரமாதாவிற்குகர்த்ருத்வமாங்கால் அனவஸ்தையபரி கார்யமாம். கிரியையே ஆத் மாவைச் செய்விக்கின்றதின்று, அசித்தமாயதற்கு வடிவமின்மையின். அற்றேல ன்னியம் ஆத்மாவையடைந்து கிரியையைச்செய்விக்கின்றதெனின்? அற்றன்று, அன்னியத்திற்கு ஸ்வதசித்தத்வ, அவிஷயத்வ, பிரேரகத்வம், பொருந்தாமையின்; இரண்டாவதேல் ஆத்மாவிற்குவேறாய் அசேதனவஸ்து ஸ்வதசித்தமெனக்கண்டோ மில்லை சப்தாதிசர்வமும் அவகதிபலாவசானப்பிரத்யயத்தாலறியப்பட்டதாய்ச் சித்தமாம் ஆத்மாவி ஆத்மாவினன்னியத்திற்கு அவகதியாமேல் அதுவுஞ்சேர்க்கை யற்றுத் தன்பொருட்டதாய் ஆத்மாவேயாம். பிறர்பொருட்டதன்று அவகதியவசானப் பிரத்யய அபேக்ஷசித்திதரிசனத்தால் தேகேந்திரிய விடயங்கட்குத் தன்பொருட்டாந் தன்மையை யுணர்வான்வல்லேமல்லேம். 105

அற்றேல், ஆகத்தினவகதியின்கண் யாதொருகாட்சியாதிப் பிரத்யயாந்தரமும வாவப் படுகின்றதின்றெனின். 106

உண்மையே, சாக்கிரத்தின்கண்ணிங்ஙனமாகுக மரணவுறக்கங்களிலோ காயத் திற்குங் காட்சியாதிப்பிரமாண அபேக்ஷையே சித்தித்தது அங்ஙனமே இந்திரியா திகட்குமாம். பாகியங்களாய் சப்தாதிகளே தேகேந்திரியாகாரங்களாகப் பரிணமிக் கின்றனவெனப் பிரத்யக்ஷாதிப்பிரமாணா பேக்ஷையே சித்திக்கின்றது; பிரமாண

பலமாய் அவகதியைச் சித்தியெனவும்; அவ்வவகதியும் கூடஸ்தசயஞ்சித்த ஆத்மச் சோதிசொருபமெனவுங்கூறினேமன்றே. 107

அவகதியின் கூடஸ்தத்வ பலத்வங்களின் விரோத பரிகாரங்கள். 108

அவகதியானது, பிரமாணங்களின் பலமெனவும் கூட ஸ்தநித்திய ஆத்மச் சோதிவடிவமெனவும் விப்பிரதிஷித்தமா மெனவீண்டுவினவ வினவியவன் பொருட்டு விடைபகருகின்றார்: விப்பிரதிஷித்தமின்று, எங்ஙனமெனின்? கூடஸ்தநித்தியமாயிருந்தபோதிலும் பிரத்யக்ஷாதிப் பிரத்யயாந்தத்திற் குறிப்பிக்கப்படுகின்றது அதன்பொருட்டாதலின் பிரத்யக்ஷாதிப்பிரத்யயத்திற்கு அநித்யத்வமாங்கால் அநித்தியம்போலாகின்றது அதனாற் பிரமாணங்களின் பலமெனஉபசரிக்கப்படுகின்றது. 108

துவைதத்தின் மித்யாத்வப் பிரகடனம். 109-111

ஹே பகவன்! இங்ஙனமேல் ஆத்மாவின்கட் பிரமாணநிர பேசைஷத்தன்மை யுண்மையிற்கூடஸ்தநித்திய அவகதியானது ஆத்மச்சோதி சொருபமேயெனச் சுயஞ்சித்தித்தது. அதினன்னியமாய அசேதனம் இயைந்தியங்கலிற் பிறர்பொருட்ட தாம். எச்சுதுக்க மோகப்பிரத்யய அவகதிவடிவத்தாற் பிறர்பொருட்டதோ அவ்வடிவ த்தாலே அனாத்மாவிற்குச்சத்வமுளது அன்னியவேற்றுவடிவத்தாலின்று; ஆதலிற் பரமார்த்தமாய் அசத்வமேயுளது. எங்ஙனம் உலகிற்கயிற்றரவுகானனீராதிகட்கு அவ்வவகதிக்குவேறாக இன்மை கண்டனமோ அங்ஙனம் நனாக்கனாத்வைத பாவத்திற்கும் அவ்வவகதிக்குவேறாக இன்மைபொருந்தும். ஹேபகவன் இங்ஙனமே பரமார்த்தமாய் அவகதியாய் ஆத்மச்சோதிக்கு நைரந்தர்யபாவத்தாற்கூட ஸ்தநித்தியத்வ அத்வைதபாவமும் அனுபவிக்கப்படுகின்றது. சர்வப்பிரத்யயபேதங்களில் வியபிசாரமின்மையின். பிரத்தியயபேதங்களோ அவகதியை வியபிசரிக்கின்றன. எங்ஙனங்கனவில் நீலபிதாதியாகார பேதரூபப்பிரத்தியயங்கள் அவ்வவகதியை வியபிசரிக்கின்றனவாய்ப் பரமார்த்தமாயின்றென நுதலப்படுகின்றன அங்ஙனம் நனவின் மாட்டும் நீலபீதாதிப்பிரத்தியயபேதங்கள் அவ்வவகதியையே வியபிசரிக்கின்றனவாய் அசத்தியரூபங்களாவான் உரியனவாகின்றன. அவ்வவகதிக்கும் அன்னிய அவகந்தா இன்றெனத்தன்வடிவத்தாற் றன்னைத்தள்ளக் கொள்ளக்கூடாது; அன்னியத்திற்கோ அபாவமிருத்தலின்றேவரீரது பிரசாதத்தால் யான்பூரணனா யினேன். 109

அங்ஙனமே, நனாக்கனாவிலக்கண சம்சாரநிமித்தம் யாதோ அவ்வாறாயவிது அவித்தையாம், அவ்வவித்தைக்கு வித்தை நிவர்த்திகையாம். இவ்வண்ணம் நீ அபயத்தையடைந்தனை இனிமேல் நனாக்கனாத்துக்கத்தை யனுபவியாய் சம்சாரதுக் கத்தினின்றும் முத்தனாய். 110

ஓம் எனவாம். 111

இரண்டாவது கூடஸ்த அத்வய ஆத்மபோதப் பிரகரணம் முற்றும்.

முன்றாவது பரிசங்க்யானப் பிரகரணம்.

உபகரண சகித பரிசிங்க்யானப் பிரகார உபதேசம். 112-113

பிராப்தமாயிராநின்ற புண்ணியா புண்ணிய சூபணபரர்களும் அபூர்வவிருத்தியை அவாவாதவர்களும் ஆயமுமுசூஃக்களுக்கு இப்பரிசங்க்யானம் இயம்பப்படுகின்றது. அவித்தையை யேதுவாகவுடைய தோஷங்கள் முக்கரணப் பிரவிர்த்தியேதுக்களாம். பிரவிர்த்தியாலோ இஷ்டர் நிஷ்டமி ஸ்ரப்பயன்களைப்பயக்கும் கர்மங்கள் விருத்தி செய்யப்படுகின்றனவென அவற்றை நிவிர்த்திப்பான் பரிசங்க்யானஞ் செய்துக்கதாம்.

112

ஆண்டுச் சப்தஸ்பர்சரூபரசகந்த விஷயங்கட்குச் சுரோத்திராதிக் கிராகியத் தன்மை யுண்மையிற்றன் கண்ணேனும் பிறவற்றின் கண்ணேனும் விஞ்ஞானமின் றென்பதறுதியாம். எங்ஙனம் லோஷ்டாதிகட்கோ அங்ஙனம் அவற்றின் பரிண தங்கட்கும் விஞ்ஞானமின்றென்றே துணியப்படும். சுரோத்திராதிவாயில்களாலோ அவையறியப்படுகின்றன. எதனாலறியப்படுகின்றனவோ அது ஞாத்தருத் தன்மையுடையதா தலினறியப்படுமவற்றினின்றும் அன்னியவியல்புடையதா மென்க. அச்சத் தாதிகளோ அன்னியோன்னிய சம்சர்க்கித் தன்மையுடையனவாதலின் சன்மவிருத்தி விபரிணாம அபகூய நாச்சம்யோக வியோக ஆவிரப்பாவதிரோபாவ விகார விகாரி சேஷத்ரபீஜாதி அனேக தர்மங்களையுடையனவாம். சாமான்யமாகச்சகதுக்காதி அநேக காரியங்களை இயற்றுவனவாம். அவ்விஞ்ஞாத்தருத்வமுடைமையானே அவ்விஞ்ஞா தாசர்வ சப்தாதிதர்ம விலகூணனா மென்க.

113

சப்தாதிகளாலாத்மாவினனபிபவானுசிந்தனம். 114-115

ஆண்டு உபலப்யமானமான சப்தாதிகளாற் பீடிக்கப்பெற்றுத் துன்புற்ற வித்வா னுனவன் இவ்வண்ணஞ்சிந்திக்க.

114

சப்தமானது, தொனி சாமான்ய மாத்திரத்தாலேனும், ஷட்ஜாதிபிரியதுதியாதி யிஷ்ட அநிஷ்ட அசத்திய நிந்தை திரஸ்கார ஆக்ரோசாதிகளென்னும் விசேஷ தர்மங்கள் வாய்ந்தவசனங்களாலேனும், திருக்கியல்பினனும் அசங்கனும் அவிக்கிரி யனும் அசலனும் அநிதனனும் அபயனும் அத்தியந்த தூக்ஷமனும் அவிஷயனும் ஆய என்னைக் கோசரஞ் செய்து பரிசிப்பான் அருகமேயன்றும்; ஏனென்னில் அசம் சர்க்கித் தன்மை எனக்குண்மை யானே என்னைப் பரிசியா தென்க எனக்கதானே சப்தாதி நிமித்த ஆனியேனும் விருத்தியேனு மின்றமென்க. ஆதலினாற்றுதிநிந்தாதி பிரியாப்பிரியத்வாதி வடிவசப்தம் என்னெயன் செய்யும். ஆத்மத்தன்மையானே பிராப்தமாய சப்தமானது பிரிய சப்தமாயின் அவிவேகியை விருத்திசெய்க அப்பிரியசப்தமாயினே நசிப்பிக்க, அவிவேகித் தன்மையுடைமையின். விவேகி யாகிய எனக்குமபிர் நுனிமாத்திரமுஞ் செய்யச் சமர்த்த முடையதன்றென்க. இங்ஙனமேஸ்பர்ஸம், ஸ்பர்ஸசாமான் யத்தாலேனும், அதன் விசேஷங்களாய சீதோஷணமிருதுகடினாதிசுர உதரதுலாதி லகூண அப்பிரியங்களாலேனும், சிற்சில சரீரசம்பந்தபாகிய ஆகந்துகநிமித்தப் பிரியங்களாலேனும், எனக்கு அஸ்பர்சத்

தன்மையுண்மைபின் யாதொரு விருத்தியானி வடிவவிக்கிரியையும் முஷ்டிகாதாதி களால் வியோமத்திற்போன்று செய்யாதென்க. அங்ஙனம் ரூபம், ரூபசாமான்யத் தாலேனும் அதன் விசேஷங்களாய பிரியாப்பிரிய ஸ்திரீவ்யஞ்சனாதி வடிவங்க ளாலேனும் எனக்கு அரூபத் தன்மையுண்மையின் யாதொரு விருத்தியேனும் ஆனி யேனுமியற்று தென்க. அங்ஙனம் ரசம், ரச்சாமான்யத் தாலேனும், அதன் விசேஷ ங்களாய மூடமதியுடையோரான் மிகவுங்கிரகிக்கத் தக்க பிரியாப்பிரியமதுராமல லவண கடுதித்தகஷாயங்க ளாலேனும் அரசாத்மகமாய எனக்கு யாதொரு விருத்தி யேனும் ஆனியேனுஞ் செய்யத்தகாதா மென்க. அங்ஙனங் கந்தம், கந்தசாமான்யத் தாலேனும், அதன் விசேஷங்களாயபிரியாப்பிரிய அலராதியனுலேபனாதி வடிவங்க ளாலேனும் அகந்தாத்மசமாய எனக்கு யாதொரு ஆனியேனும் விருத்தியேனுஞ் செய்யத்தகாததாமென்க "யாதொன்று அசப்தம் அஸ்பர்சம் அரூபம் அவ்யயம் அங்ங னம் அரசம் நித்தியம் அசந்தமுடையது" என்று வேதத்தால் விளம்பப்பட்டிருப்பதை யுங்காண்க.

115

சப்தாதி அனுபவானுசிந்தனமும் ஆத்மா வினவிகாரித்வசிந்தனமும்.116

மேலும், ஆகாகாரமாகவும், அதன்கிராகங்கங்களாய சுரோத்திராதி யாகாரங்க ளாகவும் எப்பாகிய சத்தாதிகளே பரிணமித்து நன்குதிதிபெற்றிருக்கின்றனவோ அவையே அந்தக் கரணத்வயாகாரமாகவும் அதன்விஷயாகாரமாகவும் பரிணமிக் கின்றன; அன்னியோன்னிய சம்சர்க்கித்தன்மை யுண்மையானும் சர்வகிரியைகளிற் சேர்க்கையுண்மையானும் என்க! ஆண்டு இங்ஙனமாக அறிஞனானக்கு யாதொரு சத்துரு வேனும் மித்துருவேனும் உதாசீனனேனும் இன்றுமெனச் சிந்திக்க. ஆண்டு ஒருவன் ஒரு பொய்யுணர்வினபிமானத்தால் எனக்குக் கிரியாபல வடிவமாய் பிரியமேனும் அப்பிரியமேனும் பிரயோகிப்பானிச் சிப்பனேல் அவன் அம்மித்தையே பிரயோகிப்பானிச்சிக்கின்றனன் அதனதவிஷயத் தன்மை யெனக் குண்மையினானும் "இது அவ்யக்தம் இது அசிந்தியம்" என்னும் ஸ்மிருதியியம் பலினானும் எனச் சிந்திக்க. அங்ஙனம் சர்வபஞ்சபூதங்களின் விகாரத்திற்கும் விஷயமற்றதாம், அவிஷயத்தன்மை யுண்மையினானும்; "இது அச்சேத்யம் இது அதாஹ்யம்" என்னும் ஸ்மிருதியியம்பலினானும் காண்க. சரீரேந்திரிய சம்ஸ்தானமாத்திரத்தையுபலக்ஷி த்து எனது பக்தர்களுக்கும் விபரீதர் களுக்கும் கிரியாக்கிரியாதி பிரயோகிப்பான் வேட்கையும் அதனாற் சனித்ததர்மாதர்மாதிகளினடைவும் யாதுண்டாகின்றதோ அது அவர்களுக்கே யன்றி அஜர அம்ருத அபயமாய என் கண்ணின்றென, "இதனைக் கிருதாகிருதங்கள் தபியா" "கர்மத்தால் விருத்தியாவதில்லை அற்பமாவதில்லை" "அது பாகியாப்யந்தரம் அஜம்" "லோகதுக்கத்தால் பரிசிக்கப்படுவதில்லை பாகியம்" என்பன வாதியாய் சுருதிஸ்மிருதிகளாலுணர்க. அனாத்மவஸ்துவிற்கு அசத்வமிருத்தலின் என்பதுமேலாய ஏதுவாம். ஆத்மாவின்த்வயத் தன்மையிற் பிராமாணிக மாங்கால் துவிதத்திற்கு அசத்வமிருத்தலின் என்றுணர்க. சர்வோபநிஷத் வாக்கியங்கள் யாவையோ அவை விஸ்தாரமாய் நன்காலோசிக்கத் தக்கனவாம், நன்காலோசிக்கத் தக்கனவாம்.

116

முன்னுரவது பரிசாங்க்யானப் பிரகரணம் முற்றும்.

ஸ்ரீ மச்சங்கரபூஜ்ய பகவற்பாதாசாரிய ஸ்வாமிகள்
திருவாய்மலர்ந்தருளிய ஸ்ரீஉபதேச சகஸ்ரீயின்
கத்தியப் பிரபந்தம் முற்றும்.

ஸ்ரீ குருவே துணை.

உ
ஓம் கணபதி துணை.
சிவமயம்.

ஸ்ரீ உபதேச சகஸ்ரீ பத்தியப்பிரபந்தம்,

முதலாவது உபோத்காதப் பிரகரணம்.
அனுக்ரமணிகை.

மங்கலாசார பூர்வகமாகப் பிரஹ்மவித்யாரம்ப சமர்த்தனம்.

சீராருஞ் சேதனமாய்ச் சருவகமாய்ச்
சருவமதாய்ச் சிறப்பே மேவிப்
பாராருந் தாவரசங் கமங்கண்மதிக்
குகைகளிற்கண் படுப்ப தாகி
யேராரு மெதுசருவ விஷயவதீ தமதாகி
யிலங்கா நிற்குங்
கூராருஞ் சருவவிதா மதன்பொருட்டு வணக்கமிகக்
குயிற்று வாமே.

தாராக்கினியாதான பூர்வகமாய் சர்வகிரியைகளையும் பிரதிபாதித்த வேத
மானது பின்னரிஞ்ஞான்று பிரஹ்மவித்தையைப் பிரதிபாதிப்பான் ஆரம்பித்தது.
கர்மங்களோ தேகயோகத்தின் பொருட்டாம் தேகயோகமாங்காலோ பிரியாப் பிரிய
ங்கள் துருவமாயுண்டாம் அதனாலோ இராகத்வேஷமாம் அதனாலோ முக்கரண
சேஷ்டையு முண்டாமென்க. அறியானுக்கதனாலோ அறம் பாவமெய்தும் அங்ஙனந்
தேகயோகமு மடிக்கடியுண்டாமன்றோ. இங்ஙனஞ் சம்சாரமானது சக்கிர மொக்க
ஆறுதலின்றியதாய் அனாதிகாலமாரம்பித்துப் பிரவிர்த்தித்துக்கொண்டிருக்கின்ற
தென்பது கண்கூடேயாம். அதன் மூலமஞ்ஞானமாமெனவதன் ஆனிவேட்கப்படுகின்
றது அதனால் பிரஹ்மவித்தை தொடங்கப்படும் அதனால் முத்திசித்திக்கும். 5

ஞானத்திற்கே மோக்ஷஹேதுத்தன்மை. 6-7

அஞ்ஞான ஆனியின்பொருட்டு வித்தையே சமர்த்தமுடையதாம், அப்பிரதி
கூலமாயிருத்தலிற் கருமமன்றும். அஞ்ஞானத் தினானியிலதாம்போதறுதியாயிரா
கத்வேஷங் கணசிரவாம்; இராகத்வேஷங்களிரியா திருப்பிற்றோடோற்பவமா
யகர்மந்துருவமா யுண்டாமாதலின் மோக்ஷத்தின்பொருட்டிண்டு வித்தையே விளக்க
ப்படுகின்றது. 7

ஞானகர்ம சமுச்சயவாதமும் அதனது கண்டனமும். 8-15

ஜீவித்துக்கொண்டிருக்கு ஞான்று அங்ஙனங்கர்மம் நித்தியஞ்செய்யத்தக்கதாம் வீட்டின்பொருட்டுக் காரணமாய் வித்தையின் சககாரித்தன்மை யெதனாலதற்கு ளதோ அதனாலது செய்யத்தக்கதாம். எங்ஙனம் வித்தையோ அங்ஙனங் கருமஞ் செய்யத்தக்கதாம் பிரத்யவாயஸ்மிருதியிருத்தலினாலும் முமுகூஷக்களாற் கர்மஞ் செய்யத்தக்கதாமென்க அற்றேல், வித்தை துருவபலமுடையதாகலினன்னியங் கிஞ் சித்தையும் வாஞ்சிக்கின்றதில்லையெனின்? அற்றன்று துருவ பல காரியாயிருப் பினுமக்கினிஷ்டோமம் எங்ஙனமவசியம் அன்னியத்தையவாவுகின்றதோ அங்ஙனம் வித்தை துருவ பலகாரியா யிருப்பினும் கர்மத்தை நித்தியம் நத்துகின்றதென இவ்வண்ணம் சிற்சிலர் விரும்புகின்றனர்? அங்ஙனங் கருமத்தை வித்தை பிரதி கூலமா யிருத்தலின் இச்சிக்கின்றதில்லை. வித்தைக்குக் கர்மம் பிரதிகூலமே யாமென்பது பிரசித்தமாம் அபிமானசகிதமாயிருத்தலின் நிர்விகார ஆத்மஞானத் தையே யீண்டு வித்தையென நன்கு நவிலப்படும். நான் கர்த்தா எனக்கிதுவாகுக வெனக்கர்மம் பிரவிர்த்திக்கின்றது. வித்தையோ வஸ்துவின் அதீனமாம், கர்மமோ கர்த்தாவின் அதீனமாம். ஊஷரதேயத்துதக மதியை யொப்பக்காரகங்களை வித்தை நிவிர்த்திக்கின்ற தென்பதொருதலையாமாதலின் அவற்றை மெய்யெனக் கருதிக் கருமமியற்றுவானெங்ஙனமறிஞன்பிரர்த்திப்பென்க. விருத்தத்தன்மையுளதாத லின் வித்தையோடு கர்மமியற்றுவானறிஞனாற் கூடாததேயாம் ஆகலின்முமு கூஷவாற் கர்மந்தள்ளத் தக்கதேயாம்.

15

கர்மகாண்ட அப்ராமாண்யசங்கையும் பரிகாரமும். 16-17

தேகாதிகளோடு தேகியின் விவேகமின்மையால் விசிஷ்டாபிமானக் கிரகண மியல்பாம். பிராணிகட்கது அவித்தையாலுண்டாக்கப்பட்ட தென்றுணர்க; அது பர்யந் தந்தான் கர்மகாண்டம் பிரமாணமாம் நேதி நேதி யெனத் தேகாதிகளை நீக்கி நிர்விசேஷ ஆத்ம ஞானத்தின்பொருட்டு ஆத்மாஞ்சுமாறியற்றப்பட்டுள்ளது அதனால வித்தையழிக்கப்படும்.

17

அவித்தையின் புனருற்பவமின்மை. 18-19

அளவையாலழிக்கப்பட்டவவித்தை புனரெங்கனுண்டாம்; அவிசேஷ கேவல பிரத்யக்காத்மாவின்கண்ணும் அவ்வவித்தையில்லவே யில்லை; பிரஹ்மைவாக மஸ்மியென்றே அபரோகூஷானுபவம் நிகழுங்காற் புனரவித்தை யுண்டாகா தொழியு மேற்கர்த்தாபோக்தா வென்னும் புந்தியெங்ங னாம்? ஆதலின் வித்தை சகாயவிரூப்பமற்றதாமென்க.

19

**வித்தைக்குச் சககாரிநிரபேகூஷத்தன்மை யுண்மையானே
மோகூஷேறுதுத் தன்மையுண்டெனல். 20-24**

மான சாந்தமாய கர்மங்களினின்றும் நியாசமே அத்தியந்தம் பொருத்த மாயதாம் என்று சுருதியாற் கூறப்பட்டுளது அதனானே பிருகதாரணியத்தில் இவ்வளவு மாத்திரம் என அம்ருதத்வங் கேட்கப்பட்டுளது. அக்காரணத்தாற் கர்ம மானது முழுட்சுக்களாற்றியாகிக்கத்தக்கதாம். அக்கினிஷ்டோமம் போலென முற் கூறப்பட்டதன்றோ ஆண்டிது கூறப்படும்; யாதெனின்? கர்மங்கட்கு அநேக காரக சாத்யத்தன்மை யுண்மையானும் பல பேத முண்மையானு மென்க. வித்தையதனின் விரோதமாதலின் றிருஷ்டாந்தம் விஷமமாம். கிருஷியாதி போற்பலார்த்தத் தன்மை யுண்மையின் அக்கினிஷ்டோமம் அன்னிய கர்மங்களால் விருத்தியை விரும்புக, வித்தைவேறென்விரும்புகின்றது? யாவனுக்ககங்காரமிஷ்டமாமோ அவனுக்கே பிரத்யவாயமுமாம் ஆத்மஞானிக்கோ அகங்காரபலார்த்தித்வங்களுள் வாதலின்றும்.

24

உபநிஷத் சப்தார்த்தத்தையுரைத்தல். 25-26

ஆதலினாலஞ்ஞான நாசத்தின் பொருட்டுஞ் சம்சார சம்யக்நிவிர்த்தியின் பொருட்டும் பிரஹ்மவித்தையைச் சம்பாதிக்கும் பொருட்டும் இந்த உபநிஷத்தானது ஆரம்பிக்கப்படும். உப, நி, என்னுமுபசர்க்கங்களை முன்புடையதும் சிதிலம், அடைவு, நாசம் என்னும் முப்பொருள் வாய்ந்ததும் ஆப "சத்" என்னும் பகுதிக்கு "க்விப்" என்னும் விகுதி பரமாங்கால் உபநிஷத் என்னும் பதஞ்சித்தியாம். இதன் பொருளோ: - மந்தப் பிரஹ்மவித்துக்களுக்குக் கர்ப்பஜன் மஜராதிகளைச் சிதிலஞ்செய்கின்ற தென்பதொன்றும், ஜிஞ்ஞாசுக்களுக்கு உப, சமீபத்தில் நி, நிச்சயமாய்ப் பிரஹ்மத்தை யடைவிக்கின்றதென்பதொன்றும், தத்துவவித்துக்களுக்கோகர்ப்பாதிகளை நாசஞ் செய்கின்றதென்பதொன்றுமாம்.

முதலாவது உபோற்காதப் பிரகரணம் முற்றும்.

இரண்டாவது ஆத்மஞானோற்பத்திப்பிரகரணம். வாக்கியத்தாற் பிரஹ்மாத்ம ஞானத்தினனுற்பத்திச் சங்கையுஞ் சமாதானமும்.1-2

நேதி நேதி யெனச்சேஷிப்பிக்கப்பட்ட ஆத்மதத்துவத்தைப் பிரதிஷேதிப் பாடுண்ணுமையிற் சாஷுத்தாயிது நானன்று இது நானன்று என உபயமாம். இதம் வடிவோடு அத்யாசமாயதும் வாசாரம்பண கோசரமாயதும் ஆய அகமதியா தோவது புனர் பிரமாணத்தன்மையையணுகாது, நிஷித்தவடிவோற்பவத்தன்மை யுண்மையினென்க.

2

உற்பன்னமாய ஞானத்தின் பிரத்தியக்ஷாதி பாத்யத்வ வினாவிடைகள் 3-4.

முனமதியைப் பாதியாமற் பின்மதி யுற்பன்னமாவதின்றும். சுயஞ்சித்தமா யேகமாய ஞானம் யாதோ அது பலத்தன்மையுடையதாதலிற் பாதிக்கப்படுவதன்றும்.

எங்ஙனங் காந்தாரதேசவாசியானவன் வனத்தினின்றுந் தன்றேயத்தையடைகின்ற னனோ அங்ஙனம் சோகமோகாதிகளாற் பீடிக்கப்பெற்ற வித்தேக வனத்தைத் தாண்டித் தன்னுத்மாவை யடைகின்றனன்.

4

இரண்டாவது ஆத்மஞானோற்பத்திப் பிரகரணம் முற்றும்.

மூன்றாவது ஈசாத்மப் பிரகரணம்.

ஜீவப் பிரஹ்மங்களினபேதம். 1-2

ஈச னாத்மபின்னனாமேல் ஈசனானாயிருக்கின்றனனென வறிதல் கூடாதாம். ஈசனே ஆத்மாவாய யானாயிருக்கின்றனனென வறியிலோ, அந்த வித்தையானது அன்னியமான அவித்தையி னிவிர்த்திகையாம். அஸ்தூலத்வாதி தர்மங்கள் பிரத்தி யக்காத்ம பின்னனுக் கிஷ்டமாமேல் ஈசனுக் கஞ்ஞே யத்தன்மை யுளதாம், உளதாங்காலத்தர்மங்களாலென்னும். ஆத்மத்வமாங்காலோ அன்னியமதியின் பாத மாம்.

2

அபேதாபாவமாங்காற் சுருதியி னனுப்பத்திப்

பிரதரிசனம். 3-4

ஆதலின் மித்தையாய் அத்தியாசத்தை நிஷேதிப்பான் அஸ்தூலாதிகள் பிரத்தியக்காத்ம விசேஷணமாகக் கிரகிக்கத்தக்கனவாம். வேறிடத்தில் நிஷேதிப் பான் வேண்டு மேல் நிச்சயமாய்ச் சூனியத்வ வர்ணனமேயதுவாம். பிரத்தியக் காத்மாவாய ஆத்ம தத்துவத்தை யறியும்வேட்கையினின்றும் அன்னியத்தினிடத் திஷ்டமாமேல் "பிராணனற்றது மனமற்றது சுப்ரம்" என்னும் வேதகீதம் பயனற்றதன் றேவாம்.

4

மூன்றாவது ஈசாத்மப் பிரகரணம்முற்றும்.

**நான்காவது தத்துவஞான ஸ்வபாவப் பிரகரணம்.
சஞ்சித அனேக கர்மப் பிரதிபந்த முண்மையின் ஆத்மா
வின் ஞானம் மோக்ஷஹேது அன்றெனச் சங்கித்தல் 1-2**

அகம் பிரத்தியயத்தைப் பீஜமாக வுடையதும், அகம் பிரத்தியயமிருக்குமிடத் திலிருப்பதும், ஆய சஞ்சிதகர்மம் யாதுண்டோ அது பிரஹ்மைவாஹமஸ்மி யென்னும் பிரத்தியயமாய் பெருநெருப்பாற்றசிக்கப்பட்ட தாதலினெங்ஙனம் பலோன் முகமாம். அற்றேற் கண்டதை யொப்பப்பலோன்முகமாமெனின்? அற்றன்று அது அன்னியகர்மமென இஷ்டமாதலின் என்க. கர்மாசிரய நிரோதமாங்கால் எங்ஙனங் கரும மிருக்குமென நுங்களை யாங்கள் வினவுகின்றனம் அதற்கு நீவிர் உத்தரங் கூறுவீராக?.

2

**ஆண்டுப் பிராரத்தகர்ம பலாவசானமாங் காஞ்ஞானோதய
மாமென உத்தரங் கூறல். 3-5**

பிராரத்தகர்மமானது விதேக கைவல்ய பலத்தை மறைத்துத் தனது பலத்தை யவசியமீயும், தேகாதியாரம்ப சமர்த்தத் தன்மை யுண்மையின். அந்தத்தில் ஞானம் நன்குதயமாம். போக ஞானங்களாய விவைபிராரத்த கர்மத்தின் பலமாமாதலின் அவைகட்கவிரோதம் பொருந்தும்; இதரத்திற்கோவிரோதமேயாம்.

4

தேகாத்ம ஞானம் போலாத்மாவின் கண்ணே யாவனுக்குத் தேகாத்மஞான பாதகஞானம் உண்டாமோ அவன் வேட்காதிருப்பினும் வீடடைவனென்க. ஆதலின் நம்மாற் கூறிய இவையாவையும் சித்தமும் பொருத்தமுமாம்.

5

நான்காவது தத்துவஞான ஸ்வபாவப் பிரகரணம் முற்றும்.

**ஐந்தாவது புத்தியபராதப் பிரகரணம்.
சர்வஜந்துக்கட்கும் ஆத்மஞானக்கிரகத்தில்
உதங்கரின் சரிதையுரைத்தல். 1**

எங்ஙனம் உதங்கரானவர் மூத்திராசங்கையினு லமிருத்ததைக் கிரகிக்கவில்
லையோ அங்ஙனம் ஐங்க்கட்குக் கர்ம நாசபயத்தால் ஆத்மஞானக்கிரகமும் ஆமென்க.

1

சம்சார விப்ரமகாரணமும் பிரமாணமும் பகரல். 2-4

மதியின் கட்டிதமான ஆத்மாசலமாயிருப்பது போன்றும் நிச்சலமாயிருப்பது
போன்றுங் காணப்படுகிறது. நாவாயிற் செல்பவனுக்கு எங்ஙனந்தருக்கள் அங்ஙனஞ்
சம்சார விப்ரமுமாம். ஓடத்துளானுக்கு விபரீதத் தன்மையுண்மையால் எங்ஙனம்
நகங்களின் கமனம் பொருந்துமோ ஆத்மா விலங்ஙனஞ் சம்சாரமுமாம் "தியான
வியாபாரம் செய்வது போல்" என்ற மறைமானமாம். சைதன்யப் பிரதிபிம்பத்தால்
வியாப்தமாய புத்தியினின்றும் எதனாற்போதமுண்டாமோ அதனாற் சப்தாதிவடிவமா
யாத்மாவிற்கு ஸ்புரணமுண்டாம். அதனாலுலகு மிகவும் மோகிக்கின்றது.

4

**பதார்த்த விவேகவானுய முமுகூஷ்வாற்
பாவிக்கத்தக்கதைக் கூறல். 5**

அகங்காரத்திற்குத் திருசியத்வமும் அதன் பொருட்டாதலும் யாதுளதோ அஃது
இதமம்சத்தின் விவேகமுண்டாங்காலுண்டாகா தென்க. ஆண்டு யாதொரு சாக்ஷி
சேடித்ததோ அது பரமாத்மாவாம் என்னும் நிச்சயவானுகுக. 5

ஐந்தாவது புத்தியபராதப் பிரகரணம் முற்றும்.

**ஆறாவது விசேஷ நீக்கப் பிரகரணம்.
ஸ்தூலோபாயத்தாற்பதார்த்த சோதனப்பிரகார உபதேசம். 1-2**

சேதித்துத்தியாகித்த அத்தத்தா லெங்ஙனமோ அங்ஙனமெவ் வெம்மநுஷத்
வாதிகளால் விசேடிக்கப்படுமோ, சிஷ்டமாய அவ்வவ்வியவற்றாலும் ஆத்மா சுயம்
விசேடிக்கப் படுகின்றதின்று மாதலின் அனாத்மத் தன்மையானே தியாகித்த அத்தத்
தோடு சர்வவிசேஷணமுந்துல்லியமாம் ஆதலிற் சர்வ விசேஷணங்களா லறிஞன்
முத்தனாவன்.

2

விசேஷணங்கட்கனாத்மத்தன்மையை விளம்பல். 3-4

இச்சர்வ விசேஷணங்களும் எங்கனமலங்கரணமோ அங்ஙனம்பொருந்தும்.
இவ்வியாவும் அவித்தையாற் கற்பிக்கப்பட்டனவாதலினறிந்த ஆத்மாவின் கண்ண

சத்தாமென்க. ஞேயாம்சத்தை விடுத்து எஞ்ஞான்றும் யாதொரு ஞாதாவுளதோ அதுவே ஆத்மாவெனக் கிரகிக்கத்தக்கதாம். அதை ஞாதுருத்தன்மை யடையடுக்காக் கேல்ல வடிவதெனத்துணிக. யானெனயாது கிரகிக்கப்படுகின்றதோ அது சின்னமான அத்த துல்லியமேயாம். 4

ஆத்மாவிற் கன்னியநிரபேகை வடிவமாய ஸ்வத சித்தியைச் செப்பல். 5-6

யானென்புழி சித்விஷயத்வ வடிவம் வாய்ந்த இதமம் சமாய எவ்வகங்காராதி யாண்டு விசேஷணமாமோ. அந்தப் பிரத்தியக்காத்மா அன்னியமாய் நிர்விசேஷமாய் ஸ்வத ஸித்தமாய்ச் சித்திரக்கோவையுடையான் போன்று விளங்கிக்கொண்டிருக் கும். யானென்புழி எவ்விதமம்சமுளதோ அது அனாத்மாவெனப் பண்டிதர்களாற் றியாகிக்கத்தக்கதாம் அகம்பிரஹ்மமென்பதின்மாட்டுச்சிஷ்டமாய அகங்காராம்சம் யாதோ அது பூதபூர்வகதிக்குக் காரணமா மென்க. 6

ஆறாவது விசேஷ நீக்கப் பிரகரணம் முற்றும்.

ஏழாவது புத்தியாருடப் பிரகரணம்.

தன தனுபவாவஷ்டம்பத்தாற் புத்தி யாருடஅர்த்தத்தின் ஸ்பஷ்டிகரணத்தைச் செய்தல். 1-2

எதனால் யாண்டாண்டேனும் யாவையுபலப்யமாகின்றனவோ அவை யாவும் மதியாருடமாய் எஞ்ஞான்றும் என்னாற் பிரகாசிக்கப்படுகின்றனவோ அதனால் யான் பிரபஞ்சாதீதனாய்ச் சர்வார்த்தப் பிரகாசகனாய் அபரிச்சின்னனா யிருக்கின்றேன். ஆத்யாத்மாதிதைவ ஸ்தூலதூக்ஷம தேகாத்மகங்களின் சாக்ஷியானெங்ஙனமோ அங்கனம் அன்னியங்களி னூடுமென்க. எதனாற்றள்ளவேனுங் கூடவேகூடாதோ கொள்ளவேனுங் கூடவேகூடாதோ, அதனால் யான் பரமாத்மாவேயாம். 2

ஆத்மாவிற்கு விகாரித்வாதி தோஷாபாவத்தை யுப்பாதனஞ் செய்தல். 3-4

ஆத்மாவிற்கேபுத்தி சாக்ஷித்தன்மை யுண்மையின் விகாரித்தன்மையும் அசுத்தத் தன்மையும் பௌதிகத்தன்மையும் புத்திபோலற்பஞ்சுத்தன்மையும் இன்று மென்க. இரக்தாதியாகாரங்கண் மணியின் மாட்டாதப முளதாங் காலெங்ஙனங் கிரகி க்கப்படுகின்றனவோ, அங்ஙனமேயாவு மென்கண் ணன்கு விளங்குகின்றனவாதலி னாதபனாற்போ லென்னால் யாவும் விளங்குகின்றன வென வுணர்க. 4

**ஆத்மாவின் சுத்தத் தன்மையையும் அத்விதீயத்
தன்மையையும் உரையாடல். 5-6**

மதியிருக்குங்கான் மதியின் கட்டிருசியமுண்டாகுக விபர்யமாங்காலின்றெ ன்க. திருஷ்டா எஞ்ஞான்றுந் திருஷ்டாவேயாம்; எதனாலிங்ஙனமாமோ அதனால் துவிதஞ் சிறிதுமில்லவேயில்லை. அவிவேகத்தாற் பரமாத்மாவினின் மையை யெங்ஙனம் புந்தி அறிந்ததோ அங்ஙனம் விவேகத்தாற் பரமாத்மாவின்னும் அன்னியசீவனுந் தானும் இராரென்றுணர்க.

6

ஏழாவது புத்தியாருடப் பிரகரணம் முற்றும்.

**எட்டாவது மதிவிலாபனப் பிரகரணம்.
மதியாத்மாக்களின் சம்வாதவடிவத்தான் மதிக்குப்
பிரசமோபதேசம். 1-4**

ஹேமதியே? இயல்பாகவே யெனக்குச் சேதனவடிவமிருப்பினும் நின்மோகச் செய்கையாற் போக்தருத்வாதி சம்பந்தஞ் சம்பளித்ததாதலிற் சர்வ விசேஷ ரகிதத் தன்மை யுண்மையின் நினது சேட்டையாலெனக்குக் கிஞ்சித்தும் பயன்பவிப்ப தில்லை. மாயாமயகார்யத்தை விடுத்து நிரர்த்தகப்பிரயாசத்தினின்றும் மிகுந்த சாந்தியை எதனால் யானெஞ் ஞான்றும் பரப்பிரஹ்ம ஸ்வரூபனோ விமுக்தனைப் போன்றவனோ அங்ஙனம் அஜனோ ஏகனோ துவிதவர்ஜிதனோ அதனாலீண்டென் மாட்டடைதி. கம்மேபோ லெஞ்ஞான்றுஞ் சர்வபுதங்களிற் சமமாய்க் கேவலமாய்ச் சர்வகமா யக்ஷரமாய் நிரந்தரமாய் நிஷ்களமாய் நிஷ்கிரியமாய்ப் பரமாய் சிவமா யுள்ளேனாதலின் நினது சேட்டைகளால் யாதொரு பயனும் எனக்கீண்டின்றென் றுணர்க. ஏகனேயான், எனக்கசங்கத்தன்மையுண்மையின் அங்கமாக வென்னின் னிய வெதனதுவாஞ்சையுமில்லை அங்ஙனமெதற்கும் யானங்கமுமன்றுகின்றேன். யானசங்கரூபனாதலின் நின்னாலியற்றியதாற் சிறிதும் பயனெனக்கின்று. என்னின் னியமல்லாதிருத்தலினுனக்குங் காரியமின்றென்றுணர்க.

4

இப்பிரகரணமியற்றியதில் நிமித்தத்தை நிகழ்த்தல் 5-6

சாதன சாத்யவடிவமாய் சம்சாரத்திற் சனங்கள் மிகவுமாசக்தர்களாயுளரென யுளரென நெடிது சிந்தித்துச் சம்சாரத்தி னின்று மிச்சனங்களின் விசேஷ விடுபடலின் நிமித்தம் யாம் ஸ்வரூபதத்வார்த்த விபோதகாரணமாய இச்சம்வாதத்தைப் புரிந்தனம். இச்சம்வாதத்தை யெவனேனுஞ் சிந்திப்பனேல் அவன் அஞ்ஞானத்தாலு ண்டாயதும் மகாபய ஏது வாயதுமாய சம்சாரத்தினின்றும் விடுபடுவன். அங்ஙன மவன் நிராசையுடையோனாய்ச் சோகமற்றோனாய்ச்சுகியாய்ச் சமனாய் ஆத்மவித்தாய் எஞ்ஞான்றுஞ் சஞ்சரிப்பனென்ப தொருதலையாமென்க.

6

எட்டாவது மதிவிலாபனப் பிரகரணம் முற்றும்.

ஒன்பதாவது சூக்குமத்வ வியாபித்வப் பிரகரணம்.

ஆத்மாவின் நிரதிசய சூக்குமத்தன்மையையும் வியாபித்தன்மையையும் விளம்பல். 1-3

பிருதிவியாதிகளினின்றும் உத்தரோத்தரம் பிரத்தியக் காத்மாபரியந்தம் உள்ள வைகளிற் பூர்வபூர்வத்தியாகத்தாற் சூக்குமத்தன்மையும் வியாபித்தன்மையு முணர்க. எத்துணைப்பாகியப் பிருதிவி பரிமாணமாயிருக்குமோ அத்துணைச் சரீர சம்பந்தப் பிருதிவி பிரமாணமென வுணர்க; அங்ஙனமே அம்பு முதலிய தத்துவங்கள் நிரவசேஷமாய் அத்துணைப்பிரமாணங்களென வுணர்க. சதாகதியாதிகளி னுற்பத்தி க்கு முன்னெங்ஙனங் கம் சர்வகமோ அங்ஙனம் யானெஞ்ஞான் றுஞ்சர்வன் சர்வகன் சின்மாத்ரன் அத்வயன் ஆவனென்க.

3

பிரஹ்மாதிகளுக்குத் தன்பொருட்டாகத் தன்மையைச் சாற்றல். 4-6

பிரஹ்மாதி ஸ்தாவராந்தங்களாய பிராணிகளெனக்கே புரமென நிர்ணயிக்கப் பட்டுளது. காமக்குரோதாதிதோடங்கள் எனக் கன்னியத்தா லெங்ஙன முளவாமென்க. எல்லாப் பூதங்களினூடுந் திதமாய ஈச்சுரனும் அப்பூத தோஷங்களாற் சந்தத மஸ்பிருஷ்டனும் ஆய என்னைப் பாலனெங்ஙனங் ககனத்தின்கட் கருமையைக் காண்கின்றனனோ அங்ஙனந் தோடத்தோடு கூடியவனாக உலகு காண்கின்றது. யாவ ற்றையும் விளக்குபவனாயும் திருசியதோஷ சம்பந்தமற்றவனாயும் குலவாநின்ற எனக்குப் பிராணிகள் யாவுமுடம்பாம். என்னை! எல்லாப்பிராணிகளின் மதிகளின் மாட்டெஞ் ஞான்றும் எனது சைதன்ய அவபாஸ்யத் தன்மை யுண்மை யினென்க. 6

ஸ்வரூப ஞானத்திற்கு நிர்விஷயத் தன்மையையும் நித்தியத் தன்மையையும் நிரூபித்தல். 7-9

யாது சனிமாளோ யாது தான்றான விஞ்ஞேயமோ அது மித்தையெனலிட்ட மாம் கனா ஞானம்போலுமென்க; ஆதலிற்றுவிதங்கிஞ்சித்து மின்றுமென்பது துணி பாம். ஞானமோ நித்தியமாய் நிர்விஷயமாய் நிகழ்கின்றது. துயிலின் கண்ணோ அன்னியமின்மையின், ஞாதாவின் ஞாதியானது நித்தியம் என மறையாலறையப் படுகின்றது. ஆதலின் நனா ஞாதியோ பிராந்தியேயாம் அதன் விஷயமுமில்லதேயா மென அங்கீகரிக்கப்பாலதாமென்க. ரூபவானாந் தன்மை முதலனவின்மையின் எங்ஙனந் திருஷ்டியாதிகளின் கர்மத்வமின்றோ அங்ஙனம் பிரஹ்மத்திற்கு விஞ்ஞான கர்மத்வ மின்றெனத் துணியப்பெறும்.

9

ஒன்பதாவது சூக்குமத்வ வியாபித்வப் பிரகரணம் முற்றும்.

பத்தாவது திருசிஸ்வரூப பரமார்த்த தரிசனப் பிரகரணம்

தனதனுபவாபிநயத்தால் ஆத்மாவின் நிர்விஷய ஞான ஸ்வ
பாவத்தன்மையின் பிரகடனத்தைச் செய்தல். 1-2

திருசிஸ்வரூபமாயதும் ககனோபம மாயதும் பரமாயதும் சந்ததம் வெளியாய் விளங்குவதும் அஜமாயதும் ஏகமாயதும் அலேபகமாயதும் சர்வகதமாயதும் எவ்வகூரப் பிரஹ்மமோ அதுவே சததம் யானாகின்றேனாதலின் யான் விமுத்தேனாம். யானே ஞானஸ்வரூபன் சுத்தன் அவிபக்கிரியாத்மகன் பரமார்த்தமாய் எனக்கு யாதொரு விஷயமுமின்று. எதிரினும் குறுக்கினும் மேலுங்கீழும் யாண்டும் உளதாய் சம்பூர்ண பூமாவேயான் யானஜன் என்கட்டிதனும் யானாவேன். 2

ஜன்மஜராதி விக்கிரியையின்மையாற் கூடஸ்தாத் வயஸ்வ
பாவத் தன்மைபைச் சுருகிப் பிரதரிசன
பூர்வகமாக உபபாதித்தல். 3-9

அஜனேயான், அமரனேயான், அங்ஙனம் அஜரனேயான் அமிருதனேயான், சுயம்பிரபையனேயான், சர்வகதனேயான், அத்வயனேயான், யான் காரணமுங் காரியமு மல்லேன், அத்தியந்தம் நிர்மலன், சந்ததம் நிஜானந்தத்தாலே திருப்தன் யான். ஆதலின் யான் விமுத்தேனாம். துயினனாக்கனாவாய வெனக்கென்னது போன்றிண்டுக் கிஞ்சித் தரிசனமின்று, மோகனமாம். அவைகட்குத் தன்னாலேனும் பிறவற்றாலேனும் உண்மை யின்மையிற் சர்வ அவஸ்தைகளின் நிருஷ்டாவாகிய அத்துவித துரியன் யானாயிருக்கின்றேன். புற்கலபுத்தீந்திரிய சந்ததிக்கு என்னுருவத் தன்மையும் என்னதாந்தன்மையுமின்று என்னை? எனக்கு நிர்விகாரத்தன்மை யுண்மையினாலும் அங்ஙனமே கூறிய சந்ததிக்கு அசத்வஹேது விருத்தலினாலு மென்க. எங்ஙனங்கனாவின் நிருசியம் மித்தையோ அங்ஙன மிதற்கு மசத்வமா மென் றுணர்க. எனக்கத்வயத்தன்மை யுண்மையின் விக்கிரியை யின்றென்பதும் விகார ஹேதுவுமெனக் கின்றென்பதுமாய விது சத்தியமேயாம். எனக்கசரீரத்தன்மை யுண்மையிற் புண்ணியபாபமும் மோகூபந்தனமும் வருணசிரமத்வமும் இல்லவே யில்லையென்க. எனக்கனாதித்தன்மை யுண்மையானும் நிர்க்குணத்தன்மை யுண்மை யானும் கர்மமும் அதன்பலமும் இல்லவேயில்லை. ஆதலின் நான்பரமன் அத்வயன் ஆவேன். சர்வகதமாய் நபமானது எங்ஙனம் லேபிக்கப்படுகின்றதில்லையோ அங்ஙனம் எனக்குச் சூக்குமத்தன்மை யுண்மையின் யான்கைகதனா யிருப்பினும் லேபிக்கப்படுகின்றேனில்லை. யான் சந்ததம் பூதங்களிற் சமன்யானீச்சுரன் கூராகூர ங்களினின்றும் யான் விலகூணன் விலகூணனாதலினானே யான் உத்தமன் பரமாத்ம தத்துவனும் யானே அங்ஙனம் அத்வயனாயிருப்பினும் அவித்தையால் விபர்யயமாக அபிமதமாவனென்க. யான் வியவதான ரகிதனாதலின், அவித்தை யானும் அபிமானத்தானும் கர்மங்களானும் தீண்ட வொண்ணாதவனாகின்றேன் அதனானே அதிநிர்மலனாவேன். கற்பித அந்தக்காண பரிணாமரூப திருக்காதி சக்தி சம்பந்தமுடையவனாய் நான் அக்வயன். அம்பரமெங்ஙனமசலமோ அங்ஙனம் என் வடிவத்திலேயே திதனாயிருக்கின்றேன். 9

ஆத்மதத்வபரிஞானத்திற்குக்கைவல்யம் பலமெனல். 10-12

அகம்பரம் பிரஹ்மமென்னு மைபந்திரிபறு துணிபால் உளதாய் ஆத்மஞான முடையோன் பின் பிறப்பதேயில்லை யெனச்சுருதியின் கம்பீர வசனமிருக்கின்றது. வித்தழிந்து விட்டபின்னுண்டாவதேயில்லையன்றோ; எதனால் மோகமின்றோ அதனால் சன்மமின்றென்பது பலமெனவுணர்க. எனது இது இத்தகைமைத்து அங்ஙனமேயிது இது போன்றது, அங்ஙனமே யானிவ்வண்ணத்தனாவன், அன்று, பானிவ்வண்ணத் தனாவன், அன்று. அல்லது வேறுவண்ணத்தன் எனக்கு மூடத்தன்மை என்பனவாய் ஜனங்களினிவ்வித கற்பனையானவை சந்ததஞ் சமமாய்ச் சிவமாயத்வயமாய பிரஹ் மத்தின் கண்ணனுவேனுமில்லவேயில்லை. அத்தியந்தம் நிர்மலமாய் ஐயந்திரிபற அத்யாத்மாகாரமாகயாதொரு ஞானமுளதோ அஃதுளதாங்கால் மகாத்மாக்களுக்குச் சோகமோகங்களிலவாம் அவையிலவாங்காற் கர்மமேனுஞ் சன்மமேனும் பவியா தென்னுமிது வேதாந்தார்த்தங்களை யுணர்ந்தாரது சிறப்பாய் துணிபாமென்க. 12

ஆத்மவித்தின் ஸ்வரூபம். 13-14

துவிதத்திற்குப் பாதிதத் தன்மையுண்மையின் யாவன் நனவின் கட்டுவிதத்தைக்கண்டுங் கண்டிலனோ துயில்பவனைப் போலொன்றுங்காணாது அறி வாகவே காண்கின்றனனோ அங்ஙனமாகயாவன் பயிக்காதி செய்யினும் நிஷ்கிரிய னோ அவனே ஆத்மவித்தாம் அன்னியனன்றென நிகமாந்தங்களில் நின்மல நிச்சய மாம். இங்ஙனம் வேதாந்த விநிச்சிதமாயதும் மேலாயதும் ஆய இப்பரமார்த் ததரிசனம் எம்மாலியம்பப்பட்டது. இதன் கண்ணிச்சிதனாவனேல் அத்தியந்தம் பந்தத் தினின்றும் விடுபடுவன். மாதிரமதிப்பவீண்டு கர்மங்களால் லேபிக்கப்படாநென் னபதொரு தலையேயாம். 14

பத்தாவது திருசிஸ்வரூப பரமார்த்த
தரிசனப் பிரகரணம் முற்றும்.

பதினொன்றாவது ஈகூலித்ருத்வப் பிரகரணம்.

கர்மத்திற்கேனுங் கர்மசகித ஞானத்திற்கேனும் மோகூ
ஹேதுத்வ சங்கா நிராசம். 1-3½

ஐந்துக்கட்குச் சேதனத்வம் ஸ்வதசித்தமாம். எதனால் பேதத்தன்மை அஞ்ஞான நிபந்தனமோ அதனால் நீ சத்தாயிருக்கின்ற யென்னும் வாக்கியத்தாலே பேதத் தன்மை நிவர்த்திக்கப்படுகின்றது.

இவ்வளவு மாத்திரத்தினாலே அமிருதத்வம் எனச் சுருதி புகல்கின்றது, சாஸ்திரமும் ஞானத்திற்குக் கிஞ்சித்தும் அன்னியசகாய அவாவின்றெனப் பிரதிபாதித்துச் சாதனசகிதகர்மத்தைப் பாதிக்கின்றது. சர்வப் பிராணிகளின் மனத்தின்

சரிதத்தை அவிசேஷமாகக் காண்கின்றவனாய் நிர்விகாரமாயிராநின்ற வெனக்குக் கர்த்ருத்வாதி வடிவவிசேஷ மெங்ஙனுண்டாம் மனத்தின் சீலத்தையும் மனத்தையும் நனவிற கனவிற்போன்று காண்கின்றவெனக்கு எங்ஙன்றான் கூறிய விசேஷமுண்டா மென்க.

3½

துவிதாபாவமாங்காற்காட்சியாதி விரோதம்வர வத நிராகரணஞ்செய்தல். 3½-14

துயிலின் கட்டுவிதத்திற் கசத்வ மிருத்தலிற் சின்மாத்திரனாயும் சர்வகனாயும் அவ்யயனாயு மிருக்கின்றேன். எங்ஙனம் விழிக்குமுற் கனவுண்மையோ அங்ஙனமே ஆத்மசாக்ஷத்தார பர்யந்தம் தேகாத்மத்வமுங் காட்சியாதிகட்குப் பிரமாணத்வமும் சர்வ வியவகாராங்கமாமென்க. சேனோப்பச் சர்வ பூதங்களிற் செறிந்ததும் அப்பூத தோஷங்களால் விவர்ஜிதமாயதும் சாக்ஷியும் சைதன்யமும் நிர்க்குணமும் சுத்த முங் கேவலமும் ஆயபிரஹ்மமே யானாயிருக்கின்றேன். நாமரூபக்கிரியைகளினிற் றன்னியனான், நித்தியமுத்த வடிவுடையோனான், ஆத்மாவாய யானே பரப்பிர ஹ்மம், சின்மாத்திரனான் எஞ்ஞான்றும் யானத்வயனே யாவன். அகம் பிரஹ்மா ஸ்மி யென்பதுபோல் அகம் கர்த்தாஸ்மி அகம் போக்தாஸ்மி யென யாவருணர் வரோ அவர் ஞானகர்மங்களினின்றும் நஷ்டரேயாவர் நாஸ்திகருமாவ ரென்பதி லையமேயில்லை தர்மாதர்ம பலங்களோடு சம்பந்தமானது. அதிருஷ்டமாயிருப்பினும் எங்ஙனஞ் சாஸ்திரத்தாலே அங்கீகரிக்கப்படுமோ அங்ஙனம் இந்த ஆத்மாவிற்குப் பிரஹ்மத்வமும் ஞானத்தாலே முத்தியும் சாஸ்திரத்தாலே யங்கீகரிக்கத்தக்கதா மென்க, மாகரரஜனாதிசித்திரவத்திரங்கள் போன்ற வாசனைகள் யாவையோ அவை கனாக்காண்பவராற் காணப்படுகின்றனவே யெங்ஙனமாமோ அங்கனமீண்டத் திரிபுடியினின்றும் ஆத்மா அன்னியங் கேவலந்திருசி யெனவுணர்க. உறையினின் றும் வெளிப்படுத்திய வசியானது எங்ஙன முள்ளவாறு காணப்படுகின்றதோ அங்ஙனம் போத்தாவானது கார்யகாரண விவர்ஜிதமாய்க் கனவிலுள்ளவாறு காணப் படுகின்றது ஆயினும் சுயம்பிரபையுடையதேயாம்.

புரட்டலாலெழுந்தோனாய் துவம்பதார்த்தனுக்கியல்பாயுள்ள பரப்பிரஹ்ம பதமானது, கற்பிதத்தை நிவிர்த்திப்பதாகிய நேதி நேதியென்பன முதலிய வாக்கிய ங்களால் நுதலப்பட்டுளது. கனவின்சண் மகாராஜாதியுலக ரெங்ஙன மென்கண் மிகவுங் கற்பிக்கப்படுகின்றனரோ அங்ஙனமே வாசனையோடு மூர்த்தாமூர்த்தங்க ளும் என்பாற் கற்பிதமெனவுணர்க; வாசனைகளை நிரூபிக்குஞ் சீலமுடையதுந் தூல சூக்கும தேகாகாரமாயுழல்வதுமாய் ஆத்மாவாற் கர்மங்கள் செய்யற் பாலனவாம்; எனக்கோ நேதிநேதியாற் கூறுமாத்மத்தன்மை யுண்மையின் யாண்டுங் கர்மஞ் செய்யத் தகாதென்க.

14

**கர்மத்திற்கு மோக்ஷ ஹேதுத்தன்மையின்கட்
பொருந்தாமையைக் கூறல். 15-16**

ஆதலினால் கர்மத்திற்கு அஞ்ஞானவாயிலாயுளதாந் தன்மையுண்மையிற் கர்மத்தாலாசைவைத்தல் தகாது. முத்திக்கேதுவாந்தன்மை ஞானத்திற்குண்மையின் அஃதன்னியத்தையவாவுகின்றதில்லை யென்க. யாது அமிருதமோ அஃதபயமாம் ஆர்த்தமன்று நேதிவாக்கியத்தாற் பெறவுரியதும் எல்லாவற்றினும் பிரியமாயதும் யாதோ அதுவே யெனது வடிவமாம் ஆதலினறைந்தவற்றினின்றும் யாது அன்னிய விபரீதமோ அது கிரியையோடும் விடத்தக்கதேயாம்.

16

பதினொன்றாவது ஈகூலித்ருத்வப் பிரகரணம் முற்றும்.

பன்னிரண்டாவது பிரகாசப் பிரகரணம்.

**ஆபாச சகித அந்தக்கரண அவிவேகத்தா லாத்மாவின்
யாதாத் மியத்தையறியாமையைக் கூறல். 1-4**

பிரகாசத்தின் நனந்தலையின்கட் பொதிந்த புற்கலத்தை யெங்ஙனம் ஆலோக விசிட்டமா யுலகபிமானிக்கின்றதோ அங்ஙனந் திருஷ்ட்ராபாச சித்தத்தை யான் றிருஷ்டாவென அபிமானிக்கின்றது. விவகார பூமியின்கண்ணெப் பிராணாதிகள னுபவிக்கப்படுகின்றனவோ அவற்றோடான்மாவிற்கு பின்னத்வ முண்டாகின்றது ஆதலினால் மூடன் மெளட்டியத்தால் ஆத்மாவையறிகின்றானில்லை. தசமனுக்குத் தனது நவாத்மத்தன்மைப்பிரதிபத்தி யெங்ஙனமோ அங்ஙனம் அறிவின்றிய இவ்வுல கானது திருசியங்களின்மாட்டே ஆத்மமதியையாற்றுகின்றதேயன்றித் திருக்கின்கண் ணாத்மமதியை யுஞ்றுகின்றதேன்று. ஏகவிஷயத்திலேககாலத்துண்டாவனவாய "நீசெய்" "நீயதுவே" என்னும் விருத்தப் பிரத்தியயங்கள் எங்ஙன முளவாம் நீயுத்தி யானுதலுதி.

4

**ஆத்மாவின் யாதாத்மிய ஞான சித்தியின் பொருட்டு அது
நீயென்னுஞ் சுருதியை உபதேசித்தல். 5-15**

ஆகாபிமானிக்கேதுக்கம், இயல்பாயாகாபிமான மற்றவனுக்கின்று. துயில் போல். ஆத்மாவிற்கதன் நிவாரணத்தின் பொருட்டு அது நீயென்னுஞ் சுருதியால் ஐக்கியமாத்திர மறிவிக்கப்படும். தர்ப்பணத்தில் முகச்சாயையொப்ப ஆத்மாவின் சாயை எதன்கண்ணாருடமாமோ அந்தப் பிரத்தியயத்தைப் புருடன் பார்த்து ஆத்மா திருஷ்டமென அபிமானிக்கின்றனன். உபாதிபூதமாய் அந்தப் பிரத்தியயத்தையும் மோகாத்மகமாய் அவிவேகத்தையும் உபாதிகத ஆபாசத்தையும் யாவன்றிருசிய மென் றறிகின்றானே திருக்கின் சம்பந்தியென்றறிகின்றனில்லையோ அவனே யோகிகளினாப்பண் ணன்கறிந்தவனாவன் இதரனன்று என்பதில் யாதொரு ஐயமு மில்லை. விஞ்ஞாதாவின் விஞ்ஞாதா யாதோ அதுவே நீ யென வெதனாற் சுருதி

யாலியம்பப்படுமோ அதனாற் சுருதி நுதலிய பிரகார அனுபவமேதுவம் பதார்த்தத் தின் நல்லனுபவமாம், அதினின்று மன்னிய அனுபவம் மித்தையாம். எஞ்ஞான்றுந் திருக்குருவாய் நித்தியமாயிராநின்ற என்னிடத்திற்றரிசனா தரிசனங்க ளெங்ஙனுள வாம். ஆதலினால் வடிவத்தினின்று மன்னிய அனுபவம் வாஞ்சிக்கப்படுகின்றதின்று மென்க. இரவியின்றிப் பரிசுரத்திலெப்பிரதேச ஸ்திதமாமோ அத்தாப மெங்ங னம் திருக்கிற்கு விஷயமாமோ அங்ஙனமேயிண்டுத்தாபம் அந்தக்கரணத்திருப்பதாம் கூறியவண்ணம் அத்தாபம் திருக்கிற்கு விஷயமாம். இதமம்சமற்றதும் அறிவுருவா யதும் விண்ணிகர்ப்பவேகரசமாயதும் அத்வயமாயதும் நித்தியமுக்தமாயதும் அங்ஙனமே சுத்தமாயதும் கேவலமாயதும் யாதோ அந்தப் பிரஹ்மமே யானாயிருக் கின்றேன். விஞ்ஞாதாவாய ஆத்மாவினின்று அன்னிய வியாபக விஞ்ஞாதா எதனாற் சம்பவிக்கின்றதில்லையோ அதனா லெஞ்ஞான்றும் நானே யெல்லாப் பூதங்களில் வியாபக விஞ்ஞாதாவாகின்றேன் அதனான் முத்தன். யான் பிரஹ்ம வித்து என்பதையும் விடுத்து மறையறைந்தவண்ணம் யாவன் ஆத்மாவிற்கு அலுப்த திருஷ்ட்ருத் தன்மையையும் அங்ஙனமகர்தருத் தன்மையையும் உணர்ந்தானோ அவனே ஆத்மாவை யறிந்தவனாவன் அன்னியனன்று வனென்றுணர்க யானறிஞனே யானறிபொருளன்று யான் சுத்தன் யானெஞ்ஞான்றும் முத்தன் என்னும் விவேகி யின் விவேகவடிவ புத்திவிருத்தியும் சாக்ஷிபாசியமாதலின் நாசமுடையதேயாம் ஆதலினபிமானம் யாங்ஙனமா மென்க. ஆத்மாவின்றிருஷ்டியலுப்தமாம் இது காரகங்களால் உற்பாத்யமன்றாமாதலின் இதனது ஜன்யத்வமோ அன்னியமாய் திருசிய திருட்டியாற் கற்பிக்கப்பட்டதேயாம்.

15

சிற்பிரகாசத்திற்கு நித்யத்வ உபபாதன பூர்வகமாக ஆத்மாவி ற்கு நியோஜ்ஜியத்வ அபாவப் பிரதிபாதனஞ் செய்தல். 16-19

தேகாத்மபுத்தி பூர்வகத் தன்மையுண்மையிற் கர்த்ருத்வாதிகள் ஆத்மாவிற்கு மித்தையாம் யான் கிஞ்சித்துஞ் செய்கின்றேனில்ல யென்னும் புத்தியானது பிரமாணஜன்னியமா மாதலிற் சத்தியமாம். கர்த்ருத்வமோ காரகாபேக்ஷமாம் அகர் த்ருத்வமோ இயல்பாம் கர்த்தா போக்தாவென்னும் விஞ்ஞானம் மித்தையேயென நன்கு துணியப் பெற்றுளது. இங்ஙனஞ் சாஸ்திர அனுமானங்களால் ஸ்வரூப சாக்ஷாத்காரமாங்கால் யான் நியோஜ்ஜியன் என்னுஞ் சத்தியபுத்தியாங்ஙனமுண்டா மென்க. எங்ஙனம் வியோமஞ்சர்வாந்தரமோ அங்ஙனம் யான் வியோமத்தினும் அப்யந்தரன், யான் நிர்விகாரன் யானசலன் யான் சுத்தன் யானஜரன் யான்முக்தன் எஞ்ஞான்றும் யான் அத்வயனேயாவன்.

19

பன்னிரண்டாவது பிரகாசப் பிரகரணம் முற்றும்.

பதின்முன்றாவது அசக்ஷாஷ்டவப் பிரகரணம்

ஆத்மாவின் சுத்தத்வ அசலத்வாதியின் வியவஸ்தாபனம் 1-10

சக்ஷாத்தன்மையின்மையி னெனக்குத் திருஷ்டியில்லை அங்ஙனமே சுரோத்திர மின்றிய வெனக்குச் சுருதி யெங்ஙனமாம்; வாக்குத்தன்மையின்மையினெனக்கு மொழிதலில்லை மனத்தன்மையின்மையினெனக்கு மதியெங்ஙனமாம். பிராணனற்ற வெனக்குக்கர்மமில்லை யெனக்குப் புத்தியின்மையினறியுந்தன்மையுமின்று அதனானே சின்மாத்திர சோதியாய் நித்தியமுத்தனாய்ச் சுத்தனாய்க்கூடஸ்தனாய்ச் சலனமற்றவனாய் அமிருதனாய் அக்ஷரனாய் அங்ஙனமே யெஞ்ஞான்றும் அசரீரனாயி ராநின்ற வெனக் கறிவறியாமைகளிலவாம் வியோமம்போல் வியாபியாய வெனக் குச் சரீரத் தன்மையின்மையின் பசியேனுந் தாகமேனுஞ் சோகமேனும் மோகமே னுஞ் சரையேனும் மரணமேனுமில்வாம் எனக்கஸ்பர்ஸத் தன்மை யுண்மையின் ஸ்பர்ஸஞானமும் அஜிஹ்வத்தன்மையுண்மையின் ரசஞானமுமின்றும் நித்திய விஞ்ஞான வடிவமுடைய வெனக்கெஞ்ஞான்றும் ஞானஞ்ஞானங்களிலவாம். நேத்திர வாயிலாய்ச் சனித்தரூபாகாரமாய் யாதொருமானச விருத்தி யுண்டோ அது என்னுடைய நித்திய திருஷ்டியினால் நித்தியமும் விளக்கப்படுகின்றது. இஃதனுபவ சித்தமன்றோ. அங்ஙனமே அன்னிய இந்திரியங்களோடு கூடிய விஷயாகார விருத் திகள்யாவையுளவோ அவையும் கேவல மந்தரத்திலுள்ள மனதிலெழாநின்ற இரா காதி வடிவநினைவுகளும் எனது திருஷ்டியினானே விளக்கப்படுகின்றன. மனோ சம்பந்தமான கனாவிருத்திகளெங்ஙனஞ் சாக்ஷி வேத்தியங்களாகின்றனவோ அங்ஙனமே நனாவிருத்திகளுமா மென்றுணர்க. அதனானே திருஷ்டாவின்றிருஷ்டி யானது நித்தியமுஞ் சுத்தமு மனந்தமுங் கேவலமுமாமென்க. உபாதிபூதமாய் திருசிய திருஷ்டியோடு விவேகமின்மையின் ஈண்டு அந்நித்திய சுத்த ஆத்ம திருஷ்டியானது எனது அநித்திய அவிசுத்தமாய்க் கிரகிக்கப்படுகின்றது அங்ஙனமே யான் சுகியென்றுந்துக்கி யென்றும் மூடத்தான் மூடனென்றும் சுத்தத்தாற் சுத்தனென் றும் சம்சார மடையும்படி யிவ்வெல்லாவுலகும் நினைக்கின்றது.

10

சம்சார நிவிருத்தி யுபாயத்தை யுபதேசித்துக்கொண்டு

முமுகூஷாவச் சிக்ஷித்தல். 11-13

பிராணிகளினுப்பண் யாவன் முமுகூஷாவோ அவன் "சபாஹியாப்யந்தரம் அஜம் நித்யமுத்தம் அசக்ஷாஷ்டகம்" என்பனவாதிய வேதப் பிரதிபாயமாய் தன்னைச் சந்ததஞ் சிந்திக்கக் கடவன். அசக்ஷாஷ்டகாதி சுருதியாலு மெஞ்ஞான்று மெனக்கு இந்திரியங்களிலவாம். இதற்கிணையாய் "பிராணனற்றது மனமற்றது சுப்ரமாயது" என்னும் முண்டக வசனமுங்காண்க எனக்கொலியாதிகளிலவாந்தன்மையுங் காட கத்திற் கேட்கப்படுகின்றது; எதனாற் பிராணனும் மனமு மெனக் கின்றேவதனாற் சந்தத மவிகாரியே யாவனென்க.

**அவிகாரித்தன்மை யுண்மையின் விசேஷபசமாதிக
ளிலவென வியம்பல். 14-18**

அவிகாரியாதலின் விசேஷபமெனக் கின்று விசேஷபமின்மையிற் சமாதியு மெனக்கின்று விசேஷபமேனுஞ் சமாதியேனும் விகாரியாய் மனத்திற்கேயன்றி அமனஸ்சமாய்ச் சுத்தமாய் வெனக் கவ்விரண்டு மெங்ஙனமாமென்க. அசரீரியாயும் வியாபியாயு மிராநின்றவெனக்கு மனமற்ற தன்மையும் விகாரமற்ற தன்மையும் பொருந்துமென்றுணர்க சந்ததம் நித்யமுக்த சுத்த புத்தனாய வெனக்கு மெத்துணை இந்நித்திய முக்தாதி விஷய அஞ்ஞான மிருந்ததோ அத்துணை சமாதி செய்யத்தக்க தாயிருந்தது; இப்பொழுதில்லை. என்னையே தியானித்தும் உணர்ந்தும் முமுகூசுக்கள் கிருதகிருத்தியராகின்றனர். ஆதலினெனக்குச் சமாதியேனு மசமாதியேனு மன்னிய மேனுஞ் செய்யத்தக்கன வெங்ஙனமாமென்க. எஞ்ஞான்றும் யான் பிரஹ்மமாயி ருக்கின்றேன் சந்ததஞ் சர்வமும்யானாயிருக்கின்றேன் சததஞ் சுத்தனாயிருக்கின் றேன் எக்காலும் புத்தனாயிருக்கின்றேன் ஆதலிற்பந்த வீனனாவேன் எவற்றினி ன்று மெனக்குச் சன்மமும் கூடியமும் இல்லவேயில்லை யான் ஜரையற்றவனும் அமிருதனுமா யிருக்கின்றேன்.

18

ஆத்மாவிற்குப் பூரணத்தன்மையைப் புகலல் 19-24

சர்வபூதங்களிலறிபவ னென்னினன்னியனெவனுமில்லை யானே கர்மாத்யகூ னும் சாக்ஷியும் சேதனனும் நித்தியனும் நிர்க்குணனும் அத்வயனுமாவேன். காண்கின்ற பூதத்திரயமும் யானல்லேன் காணவொண்ணாத பூதத்வயமும் யானல் லேன் உபயவடிவவுடலும் யானல்லேன் யானெவ்விசேடமுமற்ற கேவலன் யான் முக்குணமுமற்ற சிவமேயாவேன். எக்காலுந் திருக்குருவாயிருக்குமெனக்குச் சந்தி யையுமில்லை யல்லுமில்லை பகலுமில்லை. எங்ஙனம் புட்கரஞ்சர்வ மூர்த்தி விலகூ ணமாயுஞ் தூகூமமாயும் அத்வயமாயும் உளதாமோ அங்ஙனம் பிரஹ்மமும் பூரண தூகூம அத்வயமாம் அதுவே யான், விண்ணையும் விட்டொழிந்த சித்தமாய் பிரஹ்மமே யானாயிருக்கின்றேன். எங்ஙன மொன்றுவானுக்குச் சித்ரபேதத்தாற் பேதம் விகற்பிக்கப்பட்டதோ அங்ஙனம் என்னுடையவடிவம் பிரஹ்மம் தன்னுடைய வடிவம் பிரஹ்மமென்னும் பேதமானது ஒன்றுயவெனக் குபாதியால் விகற்பிக்கப் பட்டதாம். ஒன்றுய் வென்னிடத்திலே பேதம் அபேதம் ஏகம் நானாருயம் ஞாதா பலம்பலப்பிராப்திகர்த்தாவென்பன விகற்பிக்கப்பட்டன; இவையாவு முய்த்துணருங் காலுளவாதலேயிலவென்க. யானவிகாரியாதலி னெனக்குத்தள்ளத்தக்கதுங் கொள்ள த்தக்கதும் ஐயமின்றியின்று சந்ததம்யான் முக்தன் அங்ஙனமேசந்ததம் யான் சுத்தன் புத்தன் நிர்க்குணன் அத்வயன்.

24

**அகம் பிரஹ்மாஸ்மி யெனச் சந்தத மனுசந்தானஞ் செய்க
வெனமுமுகூஷவை மிகவுமுற்சாகஞ் செய்வித்தல். 25-27**

இங்ஙனங் கூறியயாவற்றையுஞ் சித்தத்திற்றறித்த முமுகூஷவானவன் எஞ் ஞான்றும் ஆத்மாவை யறியக்கடவன் தன்னுடற்கண்மன்னுமென்னையுணர்ந்து

துருவமா யிருஷியும் முத்தனுமாவன், இவ்வண்ணந் தத்துவார்த்தத்தை யாவனறிவனோ அவன் கிருதகிருத்தியனுஞ் சித்தனும் யோகியும் முக்கியப் பிராஹ்மணனுமே யாவன். கற்றுமறியாதவனோ தன்னைக்கொன்றவனே யாவன் எம்மாற் சமாசமாக இந்நிச்சித வேதார்த்தமாயது நுதலப்பட்டது இதனைச் சாஸ்திர ஆசார்யர்களால் அனுசிஷ்ட புத்திமானான குரவனாற் சாந்தர்களாய சந்நியாசிகளின் பொருட்டு நன்குபதேசிக்கத்தக்கது.

27

பதின்முன்றாவது அசக்ஷஷ்டவப் பிரகரணம் முற்றும்.

பதினான்காவது ஸ்வப்னஸ்மிருதிப் பிரகரணம். அந்தக்கரணத்தி னபரோக்ஷத்தன்மையும் அதன் பலமும் பகரல். 1-10

கனா ஸ்மிருதிகளிற் கடாதிகளின் ஆகாராவபாசமனுபவிக்கப்படுகின்ற தெதனாலோ அதனால் நனாவவஸ்தையினும் அனுபவாவஸ்தையிலும் அவசியங் கடாதியாகார அந்தக்கரண விருத்தியானது புலப்பட அனுபவிக்கப்படுகின்றதென்றனுமிக்கப்படுகின்றது. துயிலுந்துறவிக்குக் கனாவி லிரந்துண்டுவக்கண்ட எவ்வாக் கை யுண்டோ அது சுயமெங்ஙனமன்றோ அங்ஙனங் காண்போனந்தன்மை யுண்மையின் நனாவிற் காணப்படு மாகத்தினின்றும் ஆத்மா அன்னியமேயாம். உட்டுவார முற்ற மட்பிரதிமை யூடு உருக்கியதாமிரம் புகட்டப்பட் டெங்ஙனம் அச்சமான வடிவத்தை யடைகின்றதோ அங்கனஞ் சித்தமும் ரூபாதிகளை வியாபித்து அவ் வடிவத்தை யடைகின்றதென்ப தொருதலையாம். வியஞ்சகங்களாய் அயவாகனனும் ஆலோகமும் வியங்கியங்களாய் அயமட்கல முதலியவற்றி னாகாரங்களை யெங்ஙன மடைகின்றனவோ அங்ஙனம் சர்வார்த்த வியஞ்சகத்தன்மை யுண்மையின் மதியும் அர்த்தாகாரமாய் நன்கு புலப்படுகின்றது. அர்த்த வடிவ புத்தியே புருடனான் முன்ன முங் காணப்பட்டதாம். அங்ஙன மன்றாயிற் கனாவிலெங்ஙனங் காணக்கூடும் ஸ்மரிப் போனுக்குத்தா னாகிருதி'யெங்ஙனங் கூடுமென்க. இப்புந்திக்கு ரூபாதியாகாரமாகத் தரிசன யோக்யதாபத்தி யாதுண்டோ அதுவே விஷய வியஞ்சகத்வ மாமென்றுணர்க அங்ஙனமே திருக்கிற்குக் காண்போனத் தன்மையும் புத்திவிருத்திக ளுற்பன்னமாங் கால் அவ்வடிவமாக ஸ்புரணமேயாம்; பரினாமமன்றென்றுணர்க. சர்வ சரீரங்களின் கண்ணுளவான சர்வ மதிகளுஞ் சின்மாத்திர ஜோதியாய வென்னாலெதனாற் பிரகாசி க்கப்படுகின்றனவோ அதனாற் சர்வத்தி னாத்மாயானே. கரணமுங் கர்மமுங் கர்த்தாவுங் கிரியையும் பயனுங் கனாவிற் புந்தியேயாம் இங்ஙனம் நனாவிலு மெதனாற் காணப்படுமோ வதனாற் காண்போனாய் ஆத்மா மதியின் வண்ணத்தினி ன்று மன்னியவண்ணமாய சத்திய வகண்டைகரசமாம் தள்ளக்கொள்ளத் தகும் வடிவத்தான் மதியாதி கட்கனாத்மத்தன்மை சித்திக்கின்றது தள்ளுங்கொள்ளுங்கர்த்தாவாய் ஆத்மாவோ தள்ளவுங்கொள்ளவுந் தகாததாமென்க. பாகியாப்யந்தரத்தோடு கூடியதும் பாகியாப்யந்தர மாயதும் ஆத்மாவே யன்னியங் கிஞ்சித்துமில்லை ஆத்மா சுத்தமாயது ஆத்மா பிரஞ்ஞானைகரசமாயது ஆத்மா விஞ்ஞானகனமாயது இத்தகைய ஆத்மாவின்கண்ணெங்ஙனம் ஹேயோபாதேயங்கள் கற்பிக்கப்படும். 10

ஆத்மாவினிடத்தில் ஹேயாதியினின்மை யானது அனுபவத் தாலு மறியப்படுமென வறையல். 11-15

நேதிநேதியென அன்னிய நிவாரணத்தா லெவ்வாத்மா சேஷிக்கப்பட்டதோ அதுவே பிரஹ்மவித்தின் வடிவமாயிஷ்டமாமேல் அதன்மே லெங்ஙன மெத்தனிப் பன் கிருதகிருத்தியத் தன்மையுண்மையினென்றுணர்க. நிரந்தரம் ஷடூர் மிரகிதப் பிரஹ்மமாகவே யிருக்கின்றேன், யானெங்ஙனங்காரி யவாஹேவன், என இவ்வண் ணம் துரிதமாய்ப் பிரித்தபயசிக்க. நதியினக்கரை கடந்தோன் எங்ஙன மக்கரையி லிருப்போனாயே அக்கரையையே யடைய விரும்பாஹே அங்ஙனம் ஆத்மஞானியு மீண்டு வேறுகாரியமியற்ற விச்சியானென்க. ஆத்மஞ்ஞாய எவனுக்கேனும் ஹாஹேபாதானத் தன்மையுளதா மேல் அவன் மோக்ஷார்ஹனேயல்லென்றுணர்க அவன் நிச்சயமாய்ப் பிரஹ்மத்தால் வாந்தனேயாவன். ஆதித்தனோடிவ் வகில மெதனாற் பிராணனாய இரணியகருப்பனோ அதனாற் பிராணனேயானென்றறிந்தோ னுக்கும் அற்பகல்களே யிலவரமெனிறுவித ரகித வடிவமாயிருக்கும்போது பிரஹ்மவித்துக்கவை யெங்ஙனமாமென்க.

15

மோக்ஷத்தின் பொருட்டு ஸ்மிருதி செய்யத்தக்க தெனக்கடாவ விடையளித்தல். 16-19

அலுப்தசித்தாதலினாத்மா ஆத்மாவை ஸ்மரிக்கின்றதுமில்லை விஸ்மரிக்கின் றது மில்லை மனம் ஸ்மரிக்கின்ற தென்னும் ஞானமும் அஞ்ஞானஹேதுஜமாம். பரமாத்மா ஞாதாவிற்கு ஞேயமாமேல் அது ரச்சுசர்ப்பம் போல் அவித்யாகற் பிதமென வித்வான்களாலறியப்படும். ஆத்மவித்தையாற் பரத்வ ஞேயத்வாதிகள் பாதிக்கப்படுங்கால் ரச்சுவிற் சர்ப்பம் போலாத்மா அத்வயமேயாம் கர்த்ருகர்மபல பேதமின்மையின் சபாஹியாப்யந்தர அஜமேயாத்மாவாம், ஆதலினாத்மாவின்கண் யான் எனதென்னும் பாவம்யாது பிரதீதியாகின்றதோ அது யாருக்கெங்ஙனமுண்டா மென்க. ஆத்மா ஆத்மீய மென்னு மிப்பாவமானது அவித்தையாற் பிரகற்பிதமாம் ஆத்மைகத்வமாங்கால்தின்றாம் பீஜாபாவ மாங்காற் பல மெங்ஙனமென்க.

19

பிரஹ்மத்திற் கக்ஷரத்தன்மையைப் பிரதிபாதித்தல். 20-22

காண்போன் கேட்போன் அங்ஙனமே நினைவோன் அறிவோன் எனப்பிரசித்த மாய் பிரத்தியக்குயாதோ அஃதக்ஷரமே யாம். அக்காண்போனாதிய தன்மைவாய்ந்த பிரத்தியக்கானது அக்ஷரத்தினின்று மெதனால் வேறன்றோ அதனாற்காண்போனாய் யானக்ஷரமேயாவன் காண்போனாந்தன்மையாதிய கிரியா சம்யுக்தமாய் ஸ்தாவர ஜங்கமம் யாவுமக்ஷரமேயாம் ஆதலின் யானக்ஷரமாவேன் சர்வத்தின் வடிவமுமா வேன் கர்த்ருத்வமற்றதும் கிரியாவடிவங்கிரியா பலமென்னு மிவ்விரண்டினன்னி யமும் மமகாரமற்றதும் அகங்காரமற்றதும் ஆயவாத்மாவை யாவன் நன்குகாண் பனோ அவனே தத்துவதரிசியாவன்.

22

ஆத்மவித்துக்குச் சபலங்கர்மமென்னுஞ் சங்காவாரணம். 23-26

மமகார அகங்காரயத்னேச்சைகள் ஆத்மாவின்கண்ணியல்பாயின்மையனவே யாம். ஹே முமுகூஷுக்களே! இங்ஙன நீவிரறிவீராயின் ஸ்வஸ்தர்களாயிருமின்! கர்மங்களாலென்? யாவன் யான்கர்த்தாவெனவும் வேத்தாவெனவுந் தன்னையறிந் தானே அவன் ஆத்மஞ்ஞேயல்லன்யாவனகர்த்தா அஞ்ஞாதாவெனத்தன்னை யறிவானே அவனேயாத்மவித்தாம். தேகாதிகளினின்றும் ஆத்மாவிற்கன்னியத் தன்மை யிருப்பினும் அக்காய முதலியவற்றாடு தாதாத்மியமெங்ஙனமிஷ்டமாமோ அங்ஙனம் அகர்த்தாவி னவிஞ்ஞானத்தால் ஆத்மாவிற்குப் பலகர்மாத்மத்தன்மை யிஷ்டமாமென்க. திருஷ்டி சுருதி மதிஞாதியென்பனகனாவிலுலகராலெஞ்ஞான்றுங் காணப்படுதலினனும் அவற்றிற்காத்ம ஸ்வரூபத்தன்மை யுண்மையினனும் ஆத்மா அன்னியமாம் அங்ஙனமாதலினாத்மாவிற்கு நித்திய அபரோகூஷப் பிரஹ்மரூபத் தன்மை துணியப்பெறு மென்றுணர்க.

26

ஆத்மஞ்ஞனுக்குப் பலங்கூறல் 27-29

யாவனுக்குப் பரலோக பயமும் மரணபயமு மின்றே ஆத்மஞ்ஞனாய் அவனு டைய இரக்கத்திற்குப் பிரஹ்மேந்திராதிகள் சர்வைஸ்வர்ய சம்பன்னத்தா லீஸ்வரராயிருப்பினும் விஷய மாகின்றனர்; அவன்றனாத்ம வித்தெனவறிக. சர்வ தையோற் பவமாய் அசுபமா யிராநின்ற திருஷ்டணையானது மூலத்தோடு சின்னமாயிருக்கு மாயின் அவனுக் கீஸ்வரத்தன்மையாற்றுகென் மற்றும் பிரஹ்மேந்திரத் தன்மை யாற்றுகென். யானென்னு மாத்மபுந்தியும் எனதென்னும் ஆத்மீய புந்தியும் எவனுக்கெக்காற் பிரயோஜன மற்றனவாமோ அவனக்காலாத்ம வித்தாவன்.

29

ஆத்மாவிற்ககார்யசேஷத் தன்மையை யறையல். 30-40

நனாக்கனாக்களிற் புத்தியாதி யுபாதிகளுக்குங்ங்ஙனம் அங்ஙனமே துயிலிலில் லாக்காலும் எவனுடைய ஆத்மாவிற்க விசேஷத்தன்மையறியப்படுமோ அவிசேஷ ஆத்மஞ்ஞனாய் அவனுக்குக்காரிய மெங்ஙனம் பவிக்கும். வியோமசதிரு சமாயுந் தோஷரகிதமாயும் விமலமாயும் பிரஞ்ஞானகரச மாயும். அத்வயமாயுமிருக்கும் பிரஹ்மத்தின்கண்ணாத்ம புந்தியாவனுக்குற்பன்னமாமோ அவனுக்கு வேறென்ன காரியம் அங்கீகரிக்கத்தக்கது விளம்புவீராக. சர்வபூத ஆத்மபூதமாய் தனக்கும் அமித்திரனைக்காண்பான் யாவனவாவுகின்றனனோ அவன் விபாவசுவைக் குளிர் விப்பான் வேட்கையுற்றவனே யாவன். மதியையும் பிராணனையும் உபாதியாகவு டையதும் சலப்பிரதிபிம்பம்போல் இந்திரியத்திடத்தும் அவ்வாயின் மேய விருத்திக ளின்மாட்டும் பிரதிபிம்பித்ததுமாய் ஆத்மா அவ்வவிவேகத்தாற் செய்வது போலு மென "தியான வியா பாரஞ் செய்வதுபோல்" என்னும் மறையாலறையப் பட்டுளது. சுயமாயவ்வாத்மா சுத்தமும் முக்தமுமாம். பிராணனற்றவனாயும் அமனஸ்கனாயும் அங்ஙனமே அசம்சர்க்கியாயும் திருக்காயும் வியோமத்தை யொப்ப வியாபியாயு மிராநின்ற வெனக் கெங்ஙனங்காரியம் பவிக்கும், நிர்விகாரப் பிரஹ்மமாய் வெனக்

கசமாதியையுங்கண்டிலேன்; எஞ்ஞான்றும் விசுத்தனாய்ப் பாபமற்றவனாயிராநின்ற வெனக்குச் சோதிக்கத்தக்கதையும் வேறுகண்டிலேன். சர்வகமாய்சலமாய வெனக்குக் கமனத்தையுங் காணவே காணேன்; அங்ஙனமே அகுணத்தன்மையுண்மையின் நிஷ்களனாய வெனக்கு மேல்கீழ்குறுக்கு முதலியவற்றைக் காணவே காணேனாதலின் அடையத் தக்கதையுங் காணவே காணேன். சின்மாத்திர ஜோதித் தன்மையுண்மையின் ஆத்மாவின்கண்ணித்தியந்தமசின்றும் இக்கானித்தியமுத்தனையாய வெனக்கு என்ன காரியமிருக்கின்றது அமனஸ்கனாய வெனக்கு என்ன சிந்தையிருக்கின்றது இந்திரியமற்ற வெனக்கென்னகிரியை தானிருக்கின்றது. “பிராணனற்றது மனமற்றது சுப்ரம்” என்னும் எழுதாமொழியின்றிருமொழி யுண்மையேயன்றே திக்குத்தேசகால நிமித்தமாதிய திய யாவுமாத்மாவிற்கின்மையிற் சந்ததமாத்மாவைத்தியானிப்போனுக்குக் காலாதிகளினபேசைஷ யில்லவேயில்லை யென்றுணர்க. எப்பிரஹ்மாத்மனான தீர்த்தத்தில் தேவர்களும் வேதங்களும் மற்றெல்லாப் பவித்திரங்களும் ஏகத்வத்தையடையுமோ எதன்கண்முழுகி யமிருதத்வத்தையடை யலாமோ அம்மானச தீர்த்தமே சம்சாரபாபமூல அவித்யா தாரகமாம்.

40

ஆத்மாவிற்காகமிரண்டின் விவித்தத் தன்மையை விளம்பல். 41-50

ஒலியாதிகள் தாமாய் விளங்குவனவன்று ஒன்றொன்றிலேனும் விளக்கிக் கொள்வனவுமன்று ஆதலினெங்ஙனம் வேறல் விளக்கப் படுவனவேயாமோ அங்ஙனமே தைகிக இரதாதிகளும் வேறல் விளக்கப்படுவனவேயாம் திருசியத் தன்மையுண்மையினானே யென்க. அகங்காரமுங் காமம் முயல்வு கர்த்தருத்வ போக்த்தருத்வ சுகதுக்க மோகதுவேஷாதிகளும் எனதென தெனவுளவாம் மனோவிருத்திகளும் ஆகியவையீண்டு நன்கு காணப்படலாந் தன்மையுடையனவாதலின் உரைத்தவொலி யாதியை யொப்பத்தாமாய் விளங்குவனவன் றென்றறிக. அவையொன்றொன்றிலேனும் திருசியத் தன்மையை யடைவனவன்று; திருசியத் தன்மையின் யோகத்தாலே அவற்றினின்றும் ஆத்மாவன்னியமாம். சகர்த்தருகமும் கர்ம பலத்தோடு கூடியதுமாய யான் எனதென்பன வாதிய சமஸ்த விக் கிரியைகளும் சித்துருவத்தால் யாண்டும் அருக்கன்போல் எதனால் விளக்கப்படுகின்றனவாமோ அதனால் ஆத்மாவிற்க சித்தத் தன்மையானது துணியப் பெறுமென்க. எதனாலாத்மா எல்லாத் தேகிகளின் மனங்களைச் சித்துருவத்தாலே வியாபித்துப் புட்கரம்புரைய அவஸ்திதமாமோ அதனால் அவ்வாத்மாவினின்றும் அபரஜீவனாய அறிபவனுமின்றும் அங்ஙனமே யவ்வாத்மாவினின்றும் அன்னிய ஈஸ்வரனாய அறிபவனுமின்றும் ஆதலினாத்மாவொன்றே. தூலசூக்ஷ்ம தேகங்கட் கன்னிய சித்தாற்றிருசியத் தன்மை பகர்ந்தபடி சித்திக்குங்கால் நிராத்மவாதங்களாயவை யெம்மால் நன்கு நிராகரிக்கப் பட்டனவேயாம். ஆகவே ஆத்மா அவிசுத்த கர்மத்தினின்றும் அன்னியமும் அதனாற் சுத்தமும் சுநிர்மலமும் சர்வகதமும் அசிதமும் அத்வயமுமாம். நின்மதத்திற்கண் விருத்திகளால் அளவறுவிதம் பரவிருத்தமாய கடாதி விஷயாகார மனமானது அன்னிய ஆத்மாவால் விளக்கப்படுவதன்றையின் மதிக்கெங்ஙனமசுத்தி அசித்துருவம் விகாரம் முதலிய தோஷத்தாலுளதாய துட்டத்தன்மை நீக்கவொண்ணாததாமோ அங்ஙனமாத்மாவிற்கும் நீக்கவொண்ணாததா மென்றுணர்க பரிணாம

விக்கிரியாமலதமும் அபரிச்சின்னமுமாய்க்கன மெங்ஙனஞ் சம்பந்திப்பதில்லையோ லேபிக்கப்படுவதில்லையோ அங்ஙன மிவ்வாத்மாவும் மதியாதிகளிற் சம்பந்திப் பதுமில்லை அனவரதமும் அவற்றின்றேஷத்தால் லேபிக்கப்படுவதுமில்லை இவ்வாத்மா சமஸ்த பூதங்களிற் சததஞ் சமமெதனாலாமோ அதனால் அஜரம் அமரம் அபயமேயாம் திருசிஸ்வரூபத்தின் சம்பந்திகளாய் அமூர்த்த மூர்த்தங்களும் கர்மவாசனையும் மூடமதியினரால் அவித்தையால் ஆத்மாவின்கண்ணே கற்பிக்கப் பட்டனவா மாதலின் நேதி நேதி வாக்கியத்தால் யாவற்றையும் ஆத்மாவினின்றும் வெளிப்படுமாறு நூக்கிக் கேவலந் திருசியே அவசேஷிக்கப்பட்டுளது விஷய சம்பந்த த்தாலுளதாய மனத்தின் விஷயாகார விருத்தி ரூபம் யாதோ அது ஸ்மிருதியிலும் துயின்றோன் கனாவிலும் விஷயாகாரமாகவே காணப்படுகின்றது அங்ஙனமே திருசி யத் தன்மையுண்மையின் சரீரமும் மனமுமாய இரண்டு தேகங்களும் இவ்விரண் டன் வாதனைகளும் ஆத்மாவினின்று மன்னியமேயாமென்க. தூயவியல்பதுவாயக கனத்தின் கட்கனாதிமலம் பொருந்தியபோதும் பொருந்தாதபோதும் எங்ஙன மவிசே ஷத்தன்மையே யுளதாமோ அங்ஙனங்ககனோபமமாய் வேதத்தால் பாதிக்கப்பட்ட துவிதத்தையுடைய தாயிராநின்ற சித்துருவ ஆத்மாவின் கட்சந்ததம் அவிசே ஷமேயுளதெனவுணர்க.

50

பதினான்காவது ஸ்வப்னஸ்மிருதிப் பிரகரணம் முற்றும்.

பதினெந்தாவது வேறுவேறுகாப் பிரகரணம்.

இயல்பாயசுத்தமேய ஆத்மாசாதன விசேஷத்தாற் றூயதாகின்ற தென்னுஞ் சிற்சிலர் கொள்கையை நிராகரித்தல். 1-3

வேறாயசீவன் வேறாய பிரஹ்மம் எதனா லாவதின்றே அதனாற் கிஞ்சித்தும் அன்னியம் பிரஹ்மமெனச் சிந்தியா தொழிக.

அன்னியமாய் ஜீவனுக்குத் தன் விருத்த வியல்பினை யுடைய பிரஹ்மத்தின் கண் ணேகீபாவமாங்கால் அச்சீவனுக்கு நாசம் நிச்சயமா யுண்டாமென்க, முற்கண்ட தை ஸ்மரிப்போனுடைய எச்சித்தத்தில் வாசனாரூபம்படத்திலர்ப்பிக்கப்பட்ட சித்திரம்போலும் காணப்படுகின்றதோ எவனாற்றான் காணப்படுகின்றகோ, அது சத்வ மென்னும் நாம மியையப் பெறும் அவன் சேஷத்ரஞ்ஞன் என்னும் நாமமியையப் பெறுவன் எனவறிக. சுகாதிபலாவசானத்தை யுடையதும் கர்த்ரா திகாரகங்களோடு கூடியதுமாய எத்துவிதம் முன்ன மனுபவிக்கப்பட்டதோ அது இஞ்ஞான்று ஸ்மரிக்க த்தக்கதாய்த் திருசியநிஷ்டமாய்க் காணப்படுகின்றது ஆதலின் முன்னமும் அது ஆத்மாவிற்குத் திருசியமேயாம்.

3

ஆத்மாவிற்ருச் சாக்ஷித்தன்மையைச் சாற்றல் 4-6

திருசியமெஞ்ஞான்றுங்காண்போனி னன்னியமேயாம் திருசியத்தன்மை யுண்மையின் கடம்போல்; மேலும் திருசியத்தினுங் காண்போன் அசஜாதீயனே யாவன்; அங்ஙனமன்றாயிற் புந்திபோற் சாக்ஷித்தன்மை பொருந்தாதென்றுணர்க. இச்சாதியாதிகள் தன்பாலாத்ம ஆத்மீய அபிமான வடிவ மித்தியாபுத்தியை யபேக்ஷித்து எங்ஙனம் என்மாதா என்பிதாவென அத்யாசானுசாரமாய்ச் சமஸ்காரப் பிரயோஜஞ்சுவமாமோ அங்ஙனம் விதிகளின் பிரயோஜகங்களாம் அவ்வேதுவாற் சவமே போற் சாதியாதிகள் ஆத்மதர்மங்களன்று அங்ஙனமன்றேல் ஆத்மாவிற் கனாத்மத் தன்மை யுண்டாம். அதேகத்வம் மோக்ஷமாம் அது கிரியாபலமன்று கிரியாபலமோ சுகதுக்கங்களாம் அவை அசரீரனுக்கின்றெனச் சாந்தோக்கியத்திற் கூறியிருத்தலி னென்க. கிரியையை யேதுவாயுடையது தேகயோகமேயாம் ஆதலின் வித்வான் கிரியைகளை த்யாகிக்கக்கடவன்.

6

வித்வானுக்குக் கிரியாத்யாகத்தையும் ஸ்மரிக்கத்தக்க ஆத்மவடிவத்தையுங் கூறுதல். 7-18

கர்மங்களின்கண்ணாத்மா அதிகாரியாமேல் அவற்றின் நிவிர்த்தியினு மங்ஙன மங்கீகரிக்குக. பலமும் அகார்யமுமாய் அதேகத்வத்தை யறிவனேற் கிரியைகளை யெங்ஙனமியற்றுவன். மதிமானவன் கர்மங்களின் நிமித்தமாய் ஜாதியாதிகளை நன்கு பரித்யாகஞ்செய்து கர்மஹேது விருத்தமா யெச்சொருபமுள்தாமோ அதனை நூலின் நுதலியவண்ணஞ் சிந்திக்கக்கடவன். சர்வபூதங்களில் யான் ஒருவனே ஆத்மா; அந்தப்பூதங்களும் கம்மிலெங்ஙனமோ அங்ஙனம் என்னிடத்திலே கற்பிதங்கள். ஆத்மா, வானம்மான யாண்டும் வியாபித்துளது ஆத்மாவால் யாவும் வியாபி க்கப்பட்டுளது சுகர்ம என மறையறைதலிற் பிரகாச சுபாவமாய்ச் சுத்தமாயது யாதோ அதுவே யெனது வடிவென அங்கீகரிக்கப்படும்; காயநாடிக ளில்வென மறையறை தலிற் றூலதேகம் நம் வடிவன்றெனத் தள்ளத்தக்கதாம்; இராகாதி தோஷமற்றது புண்ணியபாபமற்றது அதனானே சுகதுக்காதி லேபமற்றது அகாயமுற்றது என மறையறைதலின் லிங்கதேகமும் நம் வடிவன்றெனத் தள்ளத்தக்கதேயாம். ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானானவர் அவத்தத்தினிடத்தினுந் தந்திருமேனியினும் எங்ஙனஞ் சமமாய்த் தன்மைத் திருவாய்மலர்ந்தருளினாரோ அங்ஙனம் யாவன்றன்னைச் சமமா யறிகின் றனனே அவன் பிரஹ்ம வித்தமனாவன். அன்னியவாகங்களி லெங்ஙனம் மமதை யையும் அகந்தையையும் ஆற்ற இச்சிக்கின்றதில்லையோ அங்ஙன மிவ்வாகத்தினும் ஆற்ற இச்சிக் கத்தக்கதன்றும் என்னை, புத்திசாக்ஷித்தன்மையவிசேஷமா யிருத்தலி னென்க. இராகத்வேஷங்கள் நீலாதிரூப சமஸ்காரத்தோடு துல்லிய ஆசிரயமுடைய னவாம் பயம் யாதுளதோ அதுவும் ஆண்டையதேயாம் ஆகவே மதியை ஆசிரித்த அம்முன்றும் ஆத்மாவாற் கிரகிக்கப்படுகின்றன வாதலின் ஞாதாவெக்காலும் சுத்தனும் அபயனுமாம். எத்தேவதையின் மாட்டெவன் மனம் நிலைபெறுமோ அவனம்மயமாவன், தியானிக்குந் தேவதைக்கும் அன்னியத்தன்மை யிருப்பதோடு தியானக் கிரியைக்கு ஆண்டு அர்த்தவத்வசம்பவ மிருத்தலினைன்க. ஆத்மாவி னடைவின் நிமித்தம் ஆத்மாவின் கட்டியானாதிக் கிரியைகளின் அபேக்ஷையே

யின்றும் பிரஹ்மத்திற் காமத்தன்மை யிருப்பதோடு அதற்குச் சதுர்விதக் கிரியாபல விலக்கணத் தன்மை யுண்மையிற் கிரியைக் கனபேக்ஷத்தன்மை யுண்மை யினாலும் மோகமாத்திர வியவதான மிருத்தலினதன் பொருட்டுக் கிரியையி னபேக்ஷை யின்மையினாலு மென்க. கிரியாசாபேக்ஷாமேல் அது ஆத்ம வடிவ மேயன்றும். மாதிர மதிப்ப ஞுப்தியானது ஏக ரசமும், அவிபக்தமும் அஜரமும் அமலமுமாம், சக்ஷராதி யுபாதிசம்சர்க்கத்தா லது விபரீதமாய் விபாவிக்கப்படுகின் றது யானென்னும் இப்பிரத்தியய மானது ஆத்மாவின் றருமமன்று திருசியத்தன்மை யுண்மையின் கடாதி கடுப்ப. அங்ஙனமே தோஷமயமாயவேறு பிரத்தியயங்களும் அனாத்ம தன்மங்களேயாம் ஆதலின் ஆத்மா அமலமேயாம் சர்வப் பிரத்தியய சாக்ஷித்தன்மை யுண்மையின் அவிகாரியும் சர்வகமும் ஆத்மாவாம். காண்போன் விகாரியேல் மதியாதிகண் மதிப்ப அற்ப வித்தாவன். நேத்திராதி வாயிலாய திருஷ்டிக ளெங்ஙனம் லோபத்தையே செறிகின்றனவோ அங்ஙனங் காண்போன்றன் றிருட்டிலோபத்தைச் செறிகின்றதின்று; அத்திருட்டிக்கு நித்தியத்தன்மையும் "காண்போன் றிருட்டிக்கு விபரிலோபத்தன்மையுளதாதலின்றவிநாசித்தன்மை யுண்மையின்" என்னும் மறையாலறையப்பட்டுளது ஆதலிற் காண்போ னெஞ்ஞா ன்று மேகருப திருஷ்டி யியல்பினனே யாவன்.

18

பிரஹ்மஞானத்தின் பொருட்டு முமுகூவானவன் பதார்த்த விவேகஞ் செய்க வெனச் செப்பல். 19-21

பூதங்களின் சங்காதம் யானாயிருக்கின்றனனா அல்ல தங்ஙனமே கரணங் களின் சங்காதம் யானாயிருக்கின்றனனா அல்லது தனித்தனி யானாயிருக்கின்றனனா அல்லது அன்னியதமம் யானாயிருக்கின்றனனா அன்னியதமம் யானாயின் அதுயாது? என விசாரிக்க.

பூதமும் இந்திரியமும் சமஸ்தமாயேனும் வியஸ்தமாயேனும் யானன்றாகின் றேன், கடாதி கடுப்பனெயத் தன்மை யுண்மையினாலும், குடாராதியுறழ்க் கரணத் தன்மையுண்மை யினாலுமென்க. அவற்றினின்றும் ஞாதா அன்னியனென விவேகி க்க. ஆத்மாக்கினிக்கிந்தனம் புந்தியாம் இஃதவித்யா காமகர்மங்களாற்றகிக்கப்பட்ட தாய்ச் சுரோத்திராதிவாயில்களால் வெளிப்போந்ததாய்ப் பிரகாசமான மாகின்றது. 21

நனவாதி யவத்தைகளையும் அவற்றின் சான்றாய ஆத்மாவையும் புகலல் 22-35

தக்ஷிணாக்ஷிப் பிரதானமாயவற்றி லெக்காற் புந்தியானது அவித்தானீய விஷயங்களாற்றீப்யமானமாய் விசேஷமாய்ச் சேஷடிக்கின்றதோ அக்காலாத் மாக்கினி தூலவிஷய போக்தாவாம். ரூபாதி விஷயக்கிரகண சமயத்தில் இரா கத்வேஷமியற்றுது இவ்வவிகள் எழுநாவாய வென்பால் ஆகுதி செய்யப்படுகின்றன வென ஸ்மரித்துக்கொண்டுவான் நனாத் தோஷங்களால் லேபிக்கப்படமாட்டேன். மானசவில்லத்திலபிவியக்தமாய அவ்வியான் அவித்தையாற் பிரயுக்த கர்மோற் பூத விஷயாகார வாசனையைக்கண்டு கொண்டு தைஜசனென அறிஞரா லறையப்படுவன்.

அக்காலயானே சுயஞ் சோதியாய்ச் சான்றாயிருக்கின்றேன். எக்கான்மதியின்கண் விஷயங்களேனும் வாசனைகளேனும் கர்மங்களாலுற் பவிக்கப் படுகின்றனவின்றே அக்காலாத்மாவை அன்னிய திருக்காய பிராஞ்ஞனெனவறிக. பொறிமனம் புந்தி களின் எவ்வவத்தைகளுளவோ அவை கர்மோற்பவங்களாம். கதிரவனாற் கடாதிகள் கடுப்பச் சைதன்யத்தாலே பிரகாசிக்கப்படுகின்றன. ஆத்மாவின்கண் ணிங்ஙனமாங் கால், ஆத்மாவின் சுகதுக்கப் பிரதிபாசார்த்தமாய அப்புத்தியைத் தனது சைதன்யா பாசத்தால் அவபாசித்துக் கொண்டாத்மா அவற்றிற்குக் கர்த்தாவென மூடரானே மொழியப்படும். அதனானே யாவற்றையுந்தன் னொளியாலொளிர்வித்துக் கொண்டா த்மாவிற்கு முற்றறிவுடைமையும் அங்ஙன மெத்தொழிற்குமேதுவாதலின் ஆத்மா விற்குச் சர்வகர்த்தருத்வமும் பொருந்துமென்க. இங்ஙனஞ் சோபாதி யாத்மா நுதலப்பட்டது, யாது நிருபாக்யமோ அஃதனுபாதிகமாம் அது நிட்களமும் நிர்க்குண முஞ் சுத்தமுமாம்; அதை மனதும் வாக்கும் அடைகின்றனவின்றும். ஆத்மா அசேதனமே யென வேதம்விண்டாரும், சேதனமே யென வேதங்கொண்டாரும் பகர்வர் அவ்வீற்றவருள்ளுஞ் சிலர் ஆத்மா கர்த்தாவெனவும் அகர்த்தாவெனவும் வியாபகமெனவும் அவ்வியாபக மெனவும் பத்தன்சீவனெனவும் முத்தனன்னிய வீசனெனவும் ஏகமெனவும் அநேகமெனவும் சுத்தமெனவும் வேறுவிதமாமெனவும் புகல்வர். குணமின்மையினானுங் கிரியை யின்மையினானும் விசேஷணங்களின் கூட்டுறவின்மையினானும் மனோவிருத்திகளோடு கூடவே வாணியுமடையாமலே திரும்புகின்றன. சர்வமூர்த்தங்களால் யாண்டும் வியோஜிதமாயும் வியாபகமாயும் வியோம மெங்ஙனமாமோ அங்ஙனமே சாமமுடிச் சமயத்திற் சுத்தமாய் ஆத்மா வைப் பரமாத்மாவாய பிரஹ்ம மெனவுணர்க. திருட்டத்தைவிடுத்து அதன்கண்மிருதி யையும் விடுத்து யாவற்றையும் விழுங்குந் தமத்தையும் விடுக்குக; சவிதா சார்வரத்தை விழுங்கி விளங்குவதை வியப்பச் சருவதிருக்குஞ் சோதியோடுற்றதா யஞ்ஞானத்தை விழுங்கி விளங்கும். ரூபஸ்மிருதி யந்தகார விடயப் பிரத்யங்கன் எதனது கோசரங்களாமோ அஃதேசமமாயும் எல்லாப் பூதங்களிற் காண்போனயுஞ் சர்வகமாயுமுள்ள ஆத்மாவாம். ஆத்ம புத்தி மன சகூஷ்விஷயாலோக சங்கமத்தால் அஞ்ஞானோ பாதி நிபந்தனமாய புத்தியின் பிரத்தியயம் விசித்திரமா யுண்டாகின்றது.

35

முமுகூஷுவிற்குக் கர்த்தவ்யோபதேசம். 36-39

சுத்தமும் பரமபதமாய் பிரஹ்மமும் சர்வபூதங்களிற்றிதமாய்க் காண்பதுவும் சமமும் சர்வபயங்களையுந் தணந்ததுமாய தன்னுத்மாவைப் புத்தியாதிகளினின்றும் பிரித்தறிக. பின்னையுந்தன்னைச் சர்வகமும் சாந்தமும் விமலமும் வியோம மொப்ப விருப்பதும் நிஷ்களமும் நிஷ்கிரியமும் நித்தியமும் துவந்துவங்களினின்று விவர்ஜி தமுமாய் பிரஹ்மமெனவுணர்க. சர்வப்பிரத்தியய சான்றாய ஞானைக வியல்பதாக யாது நுதலப்பட்டதோ அஃதெத்தகைய தெனவாராய்க; என்னு லறியத்தக்கதா அல்லதறியத்தகாததா அறியத்தக்கதாமாயினும், ஞானகர்மமா அல்லதில்லையா வெனவாராய்ந்தாத்ம தத்துவத்தையறிக. "அதிருஷ்டம் த்ரஷ்ட்ர விஞ்ஞாதம் அற்பம்" என்பன முதலிய வேதசாசனத்தாற் பரப்பிரஹ்ம தத்வமானது ஞானகர்மத் தன்மை யானே என்னாலேனும் அன்னியயாவராலேனும் அறியத்தக்கதேயன்றும்.

39

**சுயம்பிரகாசத் தன்மையையும் ஞேயத்வா பாவத்தையும்
நிகழ்த்தல். 40-54**

ஸ்வரூபாவ்யவதானங்களானும் ஞானாலோக் ஸ்வபாவத் தன்மையினானும் அன்னிய ஞானபேக்ஷத் தன்மையினானும் எஞ்ஞான்று மென்றோ பிறஹ்மத்வமானது ஞாதமேயாம். இரவியின் வடிவையிலக்குவிப்பான் வேறெளியாற் காரியமில்லாததேபோற் போதத்தின் வடிவைப் பொலிவிப்பான் றற்போதத் தன்னிய போதேச் சையின்றி மென்க. எதற்கெது வடிவமாமோ அதற்கன்னியத்தினதபேக்ஷையேயின்று; மேலும் யாதொன்று பிரகாச வடிவமாயுளதாமோ அது பிரகாசாந்தா திருசியமேயன்றும். பிரகாச விகீனத்திற்குப் பிரகாசவடிவ சமாகமத்தால் அபிவ்யக்தியுண்டாம் ஆதலிற் பிரகாசம் அருக்கனது காரியமாமென்னும் வசனம் பொய்யாம் யாது முன்னுளதாதலிலதாய்ப் பின்னெதினின்றுமுளதாமோ, அஃததன் காரியமென அங்கீகரிக்கப்படும். இரவியின் வடிவத்தன்மையுண்மையின் ஒளியான துளதாதலிலதா யுளதாவதன்றாம். பிரகாசத்தின் சன்னிதி சத்தாமாத்திரமாங்காற் கடாதிய பிவியக்தியின் றரிசனத்தாலாதித்யாதி பிரகாசத்தின் கர்த்தாவென வங்கீகரிக்கப்படுவதுபோற் போதாத்மாவின் மாட்டு மங்கீகரிக்குக. பிலத்தினின்றுங் கட்செவிநிரியாணமாங்காற் பாற்கரன் முயல்வின்றியே பிரகாசிப்பித்துப் பிரகாசகனெனப் பிறங்கப்படுகின்றது போல் அறிவுருவத் தன்மையுண்மையின் ஆத்மா முயல்வின்றியே அறிபொருளை யறிவித்து ஞாதாவென நவிலப்படும். தாகிய சன்னிதியின்கண் உஷ்ணவடிவ அனலுக்குச் சத்தாமாத்திரத்தாற்றுககத் தன்மையுளதாவதுபோல் ஞானவடிவ ஆத்மாவிற்கு ஞேய சன்னிதிமாத்திரத்தால் ஞாதுருத் தன்மையுளதாம். பிலத்தினின்றுங் கிளம்பிய உரகோபாதி யுணரப்படுங்கான் மாத்திர மொளியோன் பிரகாசகனென வுரையாடப்படுவன் அஃதையொப்ப விஷயோபாதி யுணரப்படுங்கான் மாத்திரம் ஆத்மா ஞாதாவென நுதலப்படுமாதலின் ஞாதுருத்வ மௌபசாரிகமெனத் தெற்றெனத் தெரியற்பாற்றும். அறிவுருவ ஆத்மாமுயல்வின்றியும் ஞாதாவென நவிலப்பட்டதுபோற் பிராமகனாய் என்றாமேய்ப்பக்கர்த்தாவெனக் கழறப்படும்; ஆதலிதாச் சுயம் அசாதாரண வியல்பானே ஞேயமும் அஞ்ஞேயமும் ஞாதாவும் ஞ்ஞாதாவும் கர்த்தாவும் கர்த்தாவும் மென்றுணர்க. விதிதாவிதிதங்களாய் காரிய காரணங்களினின்றும் வேறாய் ஆத்மதத்துவம் பிரஹ்ம மென்னும் வேதசாசனத்தாற் காரியகாரண தருமவிலக்ஷண வியல்பதே இவ்வாத்மா வெனத்துணியப்பெறும்; பெறவே ஆத்மாவின் மாட்டறிவோனாற் தன்மை நிகர்ப் பந்தமோக்ஷாதிபாவங்களுங்கற்பிதங்களாம். பிரபாருபா விசேஷத்தாலிர வியினிடத்திரவும் பகலும் இலாததே போற் போதருபா விசேஷத்தாலாத்மாவின்பாற்போதா போதமின்றென்றுணர்க. இது காறு மியம்பிய ஹானோபாதான வர்ஜிதமாய் பிரஹ்ம தத்துவத்தைப் பகர்ந்த பதார்த்த சோதனப் பிரகாரமாய் யாவனுணர்வனோ அவன் உண்மையாயுற்பவிக்கவே உற்பவி யான். ஜனனமரணப் பிரவாகத்திற் பதிதனாய் எவனும் இப் பிரவாகத்தினின்றும் ஞானத்தின் வேறாய் உபாயத்தாற்றன்னைக் கரையேற்ற வாற்றலுடையானல்லவேயல்லன். என்னை? "பராவரமாய் அந்தப் பிரஹ்மத்தைச் சாக்ஷாத்கரிக் குங்கால் இச்சீவன்முத்தன்றன் இருதயக்கிரந்தி பேதிக்கின்றது எல்லாவையங்களுஞ் சோதிக்கப்படுகின்றன கர்மங்கணிக்கின்றன" எனத் திருமறை முரசறைதலினென்க. தேகத்வய சம்பந்ததூனியமாய் பிரத்யயக்தத்வம் அம்பரோபமமாய் பிரஹ்ம

மெனச் சுருதியுத்திகளால் நன்காராய்ந்து நிலைநிறுத்தப்பெற்றவிதன்கண்ணத்தி யந்தம் எனது யானென்னு மிதனை நூக்கியெம்மனுஷ்யன் நிச்சிதமதியுடைய னாவனே அவன் வீடடைவனென்பதிலையமே யில்லை. 54

பதினைந்தாவது வேறு வேறுகாப் பிரகரணம் முற்றும்.

பதினொருவது பார்த்திவப் பிரகரணம். தூலதேகாத்மவாதிமத நிராகரணம். 1

காயத்திற் கடினதாது பிருதிவிமயம் நெகிழ்வோ அம்மயம் எனவறிஞரா லறியப்படும்; பாகஞ் சேஷடை யவகாசம் என்பன வன்னிவாய்வம்பரோற்பவங் களாம். 1

இந்திரியாத்மவாதிமத நிராகரணம் 2-3

கிராணுதி இந்திரியங்களும் அவற்றின் விடயங்களும் முறையாய்ப் பிருதிவி யாதிகளின் குணங்களாம். ரூபாலோகம்போற் சஜாதீயார்த்த மிந்திரியமென விஷ்ட மாமென்க. இக்கிராணுதிகள் ஞானகரணங்களெனவும் வாக்குப் பாணி யாதிகள் வசனாதிகளின் பொருட்டாமெனவும் பெரியார் பகர்வர்; அவற்றின் விகற்பத்தின் பொருட்டுட் டிதமாய் மனம் பதினொன்றாவதாய்ப் பவிக்கும். 3

மதியாத்ம வாதிமதநிராகரணம். 4-14

மதி, நிச்சயம்பயப்பதோர் கரணமாம் சர்வார்த்தானு பாவினியாய அப்புத்தி யைச் சந்ததம் ஆத்மா தன் வடிவ வொளியா லொளிர்விப்பதாய் ஞாதாவென நவிலப்படும். வியஞ்சகமாய ஆலோகமானது வியங்கியமாய கடாதிகளின் ஆகார த்தை யடைந்ததாய் வியதிகீர்ணமாயினும் அசங்கீர்ணமே யாவதுபோ லறிவுருவாத் மாவுஞ் சந்ததம் பிரத்தியயங்களோடு கூடியங் கூடாததேயாம். திதமாய தீபமானது முயல்வின்றிப் பிராப்தமாய யாவற்றையு மொளிர்விப்பதை யொப்பப் பிராப்தமாய ஓலியாதியாகார விருத்திகளை யறிவு ருவாத்மாக் காண்கின்றதென் றுணர்க. சுகாதி கள் சரீராதி சங்காதத்திலாத்மத்தன்மையானே பிரவிருத்தமானதும் நித்திய ஆத்மச் சோதியாற் றீப்தமானதுமாய மதியைத் துன்புறுத்துகின்றன. சிரோதுக்காதியாற் றன்னைத் துக்கியாயிருக்கின்றேன் யானெனக் காண்கின்றனன். திருசியமாய் துக்கியி னின்றும் காண்போ னன்னியனேயாவன்; காண்போனாந்தன்மை யுண்மையானிவன் றுக்கியேயன்று. துக்காகாரப் பரிணாமவானாய் அந்தக்கரணத்தில் யானென்னு மபிமானத்தாற் றுக்கியா மேலாகுக துக்காகாரப் பரிணாமவான் றரிசனத்தாற் றுக்கியாதல் யாங்ஙனமென்க. அங்காதிகளா லாகத்திலுளதாம் வேதனையின் சான்றாயவவன் வேதனாவானேயல்லன். அற்றேல், நேத்திரத்திற் காதரிச வழித்தாய்க் கர்மத்தன்மையும் ஆனவழித்தாய்க் கர்த்ருத் தன்மையும் காணன்மான வாத்மாவி ற்குங் கர்மகர்த்ருத்வங் கூடுமெனின்? அற்றன்று, அத்தனேகாகாரமே யாதலினனும்

சேர்க்கைத் திரவிய மாதலினுமென்க. ஆதலிற் காண்போனந்தன்மை யுண்மையின் ஆத்மா கர்மத்தன்மையை யடையாதென் வுணர்க. அறிவு முயல்வு முதலிய அநேகத்தன்மை யுண்மையின் ஆத்மாவிற்குங் கிராகியகிராககத் தன்மை யிஷ்டமா மெனின் அஃதொவ்வாததேயாம் ஞானைக் ஸ்வபாவத்தன்மை யுண்மையின் ஒளி யொப்ப அதற்குங் கர்மத்வமின்றும்.

சுடருக்குச் சுடர்விக்குமியல்பதாந்தன்மை யிருப்பினுஞ் சுடராந்தன்னைச் சுடர் வித்தலைக் கண்டிலாததேபோல் அம்சபேத கற்பனை கூடினும் அறிவுருவாத்மா சைதன்ய ஸ்வபாவாவிசேஷத்தா லாத்மாவை விஷயஞ் செய்கின்றதே யில்லை எப்பதார்த்தம் எத்தர்மவானாமோ அத்தர்மத்திற்கே யப்பதார்த்தம் விஷயமாந் தன்மையை மருவுவதில்லை; அழற்றன்னையழற்றலுங் கிளர்த்தலு மின்றன்றோ ஆங்கே ஆத்மாவுந் தன்னைத்தான் பிரகாசியாதென்றுணர்க. புத்தியின் வடிவத்தின் கிரகந்தீயாய் தன்னாலே கூடுமென்னும் பௌத்தபகூழமுங் கூறியவாற்றா னிராகரிக்கப் பட்டதாம்; அம்சமும் வழங்கியவண்ணம் சமத்தன்மை யுண்மையினானும் நிர்ப்பேத த்தன்மை யுண்மையினானும் பொருந்தாதென் றுணர்க. 14

சூனியாத்மவாதி மதநிராகரணம். 15-21

இங்ஙனஞ் சூனியத் தன்மையும் பொருந்தாததேயாம் ஆதலிற்கடங்கடுப்ப வேறுபுத்தியின் கிராகியத்வங்கூடும்; மேலுமிப்புத்தியின் விகற்பத்தின் முன்னமே அதன் சாக்ஷி சித்தித்திருத்தலினென்க. எது விகற்பத்தின் முன்னுளதாமோ விகற் போற்பத்தி ஹேதுத்தன்மையுண்மையின் எது எதற்கே காரணமாமோ அஃதவிகற் பமாயே யிருக்கிறது. சம்சாரத்தின் கற்பனாமூலமும் நியாமகமுமாய் அஞ்ஞானத்தை விடுத்துத் தன்னைச் சந்ததம் பூன்ற முக்தவபயம் பிரஹ்மமாக வனுசந்திக்குக, சாக்கிர சொப்பனங்கள் சம்சாரமாம் அவற்றின் பீஜஞ் சுழுப்தியெனப் பெயரிய தமோமயமாம்; ஒன்றன்க ணென்றின்மையினானும் திருசியத் தன்மை யுண்மையினானும் இம்மூன்றையு மின்றெனத்தியாகிக்க. தேகபுத்திமன சகூஷ ஆலோகார்த் தாதி சங்காத்தாற் கிரியைகளின் சமுற்பவத்தால் ஆத்மாவிற்குக் கிரியையென மய லுளதாகின்றது. கோளகத்தானத்தி லெந்நிமிலனோன்மீலனங்களுளவாமோ அவை வாயுவின்காரியங்களே யன்றிப் பிரகாசத் தன்மையுண்மையின் நேத்திரத்தனவறு. இங்ஙனம் பிரகாசத் தன்மையுண்மையினானே மனத்தின்மாட்டும் புத்தியினாடுஞ் சுயஞ்சலனாசலனங்களிலவாம். சங்கற்ப அத்தியவசாயங்கண் முறையே மனோபுத்தி கட்காம், இதரேதர தர்மத் தன்மையின்றாதலின் யாவு மாத்மாவின்கட் கற்பிதமாம்.

21

திகம்பரமத நிராகரணம். 22

பொறிகட்குத் தேகாவயவ கோளக் ஸ்தானாவச் சேதத்தாலுபலம்பமுண்டாம்: உண்டாகவே பொறியோடு கூடிய புற்கலதாதாத்தியத்தைப் புத்தியடையும் அப்புத்தி யைத் துலக்கிக்கொண்டறிவுருவாத்மா தேகபரிணாமாவச்சின்னம் போன் மயலாலு ணரப்படும்.

22

சாக்கியமத நிராகரணம். 23-29

ஞானமும் ஞேயமும் கூடணிகமெனத் துணியப்பெறும், ஸ்வரசபங்குரமும் வஸ்துமாத்திரமும் நைரந்தர்யமா யுற்பத்யமானமுமாம்; தீபம் நிகர்ப்பச் சாதி ருசியத்தா லஃதே யிஃ தென்னும் மதியுளதாம், அதன் சாந்தி புருஷார்த்தமாம். ஸ்வாகார அன்யாவபாச ரூபாதி பாகியவஸ்துக்கள் எப்பெளத்தர்கண் மதத்திலு ளவோ, எவர்மதத்தில் ஞானத்தினன்னியமாய பாகிய ரூபா தியிலவோ, எவர் மதத்திற் துனியமே யாவுமாமோ, அவற்றுட் பாகியபதார்த்த சத்வவாதத் தினசங்கதி பகரப்படும். சூப்திக்கேபாகிய வஸ்து வாகாரத்வப் பிரசங்கம் வருதலின் முதலது கூடாததேயாம். அனுபவிக்கும் கூடணிகத்தன்மை யுண்மையின் சந்ததம் ஸ்மிருதி யின் அபாவமாம், ஆதாரத்திற் கசத்வ மிருத்தலினானும் ஸ்மிருதியி னபாவமாம். துல்லியத்தன்மையி னிமித்த மின்மையிற் பிரத்தியபிஞ்ஞையும் பொருந்தாததேயாம். நிலபெற்ற காண்போனுண்டாயின் கூடணிகத்துவத்தி னையுண்டாம் அஃதுன்னு லங்கீகரிக்கத்தக்க தன்றன்றோ. சாந்திக்கு முயல்வின்றிச் சித்திக்குந்தன்மை யுண்மை யினானும் ஒன்றொன்றிற் சமாப்தத்தன்மை யுண்மையினானும் சாந்திக் கன்னியா னபேகூத்வஞ் சித்தமாம். ஆதலி னதற்குச் சாதனவிதானம் பயனில் கூற்றுமென்க. அத்தியந்தம் பின்னமாய கீரத்தின் கட்டதியின்பேசை யேற்பரசந்தானத்தினுந்ததியி னபேசை ஸ்வீகரிக்கத்தக்கதேயாம்; ஆகவே மணன்முதலியவற்றினின்றுந் ததியுண்டாகு வென்னு மதிப்பிரசங்க முண்டாம். யாவருக்கும் வாஞ்சிதகாரிய காரண பாவமாய்த் திதமான பாற்றயிராதிகளில் கூடணிகமிருப்பினும் யாண்டோ சிறிது கீரத்தில் யாதோ சிறிது ததியின் வேட்கையே யன்றி யாண்டும் அஃதின் றென்னும் உலகப்பிரசித்தியால் அதிப்பிரசங்கமன்றெனின்? அற்றன்று, அங்ஙன மாயினும் கூடணிகபகூத்தி லன்னியான பேசைகூத் தன்மையே துணியப் பெற்றதா மென்க. சமசமயசமுற் பூதங்களாய்ப் பரஸ்பரம் சம்பந்திகளாயிராநின்ற பர்ஜன்யாங் குரங்கள் யாவையோ அவற்று ளெவ்வங்குரம் பர்ஜன்யயோகத்தால் அதிசயத்தை யடையப்பெறுமோ அஃதன்னிய உபகாரியையவாவு வான்குதியதாம்; கூடணிகம ன்றும்.

29

துனியமத நிராகரணத்தின் பொருட்டுத் தன்மத

சாமஞ்ஜஸ்யஞ் சாற்றல். 30-48

யாண்டுக் கர்த்ருத்வாதி யத்தியாசம்மித்தையாய்த் தோற்றுறுமோ ஆண்டேய தன் நாச மாத்த்மவித்தையாலா மென்பதெங்கள் சம்மதமாம்.

சர்வநாசமே யெவனுக்கு மோகூமாமோ அவனுடைய மதத்திற் சர்வநாச மாங்கால் யாவனுக்குப் பலனும் நீ செப்புதி. சுயமுண்டென்பது யாவருக்கும் அவிவாதமேயாம்; அது ஞானம் அல்லதாத்மா அல்லது வேறாய் துனியமே யென விகற்பிக்கப்படும்; படவேயதற்குச் துனியத்வம் பிராமாணிகமன் றென்பதொரு தலையாம்; என்னை? பாவாபாவங்களை யுணருந்தன்மை யுண்மையினென்க. எதாற் துனிய மறியப்படுமோ அதுசத்தாம், அஃதங்ஙனம் பவியாதெனின், உலகத்தின் பாவாபாவ அனபிஞ்ஞத்வமாம், ஆகுகவெனின், அஃதங்கீகரிக்கத் தக்கதன்று மென்க.

சாக்ஷிஸ்வரூபமுஞ் சகத்தும், சத்து அசத்து சதசத்ரூபம் எனவும் எவ்விகற்ப விவாத முளதாமோ அதன் முன்னமேயாது அங்கீகரிக்கப்பட்டுளதோ சமத்தன்மையுண்மையின் அஃதத்வைதம் நித்தியம் விகற்பத்தினின்று மன்னியமாம். விகற்ப வடிவ மாயுண்டாந் தன்மையுண்மையிற் சொப்பன திருசிய மொப்பத் துவிதத்திற்கிருப்பின்மை யங்கீகரிக்கத்தக்கதாம். சதசத்வாதி விகற்பனையின் முன்னமிருப்பின்மையானுமென்க. "வாசாரம்பண" சுருதியாலும் விகாரங்கட் கபாவத் தன்மை யுளதாம் "மிருத்யுவினின்று மவன் மிருத்யுவை" என்பது முதலிய சுருதியானும்; "என்மாயை" என்னும் ஸ்மிருதி யானுங் காண்க. துவிதத்திற் கறித்தத்தன்மையுண்மையானே ஆத்மாவிற்கு விசுத்தியுளதாம், அதுயாதினால் விகற்பத்தினின்றும் விலகூணமோ அதனானே கொள்ளத்தள்ளத்தக் கதன்றென்க. மேலும் அன்னியங்களாலகற்பிதமாம் மார்த்தாண்டன் மாட்டுச் சோதி சுபாவத்தா லப்பிரகாச மில்லாததேபோல், நித்திய போதஸ்வரூபத் தன்மையுண்மையின் அஞ்ஞானமான்மாவின் மாட்டில்லை. அங்ஙனமே, அவிக்கிரியாரூபத் தன்மை யுண்மையின் ஆத்மாவிற்கு கவஸ்தாந்தரமில்லை; அவஸ்தாந்தர வத்வமாமே விதற்கு நாசம் ஐயமின்றி யாம். யாவன்மதத்தில் மோகூம் அவஸ்தாந்தரமாமோ அவன் மதத்தில் மோகூம் கிருதகமேயாம் ஆதலினஃதநித்தியமாம். பிரஹ்மத்தின் சம்யோகமேனும், பிரகிருதியின் வியோகமேனும் மோகூமென்பது எவ்வாற்றானும் பொருந்தாதென்க; என்னை? சம்யோகத்திற்கோ அநித்தியத் தன்மையுண்மையின் அங்ஙனமே வியோகத்திற்கு மாதலினென்க கமனாகமனங்களும் மோகூமென்னல் பொருந்தாததே யாம். ஸ்வரூபமோ நசிப்பதேயின்று என்னை? ஸ்வரூபத்திற் கறிமித்தத் தன்மையுண்மையினென்க.

அன்னியங்களோ சநிமித்தங்களாம், ஸ்வரூபமென்பது யாது தன்னாலேனும் அன்னியத்தாலேனும் உபார்ஜிக்கப் படவாவது தியாகிக்கப்படவாவது கூடாதோ அஃதாம். அன்னியமாயும் யாவற்றிற்கும் வடிவமாயு மிருத்தலினானும் விஷயத் தன்மையின்மையினானும் வேற்றுமை யுண்மையினானும் ஆத்மா தள்ளக்கொள்ளத் தகாததாம் ஆதலினித்தியமாம். யாவற்றிற்கும் ஆத்மார்த்தத் தன்மையுண்மையின் த்மாநித்தியமேயாம் கேவலமுமாம் ஆதலின் முத்திவித்தானவன் சாதனத்தோடு கூடிய சர்வகிரியைகளையும் தியாகிக்க. "ஆத்மலாபம் மேலான லாபம்" என்னும் ஸ்மிருதியுப்பத்திகளுள்; அகங்காராதிகளின் மாட் டபேதமாயாம் ஆத்மஸ்புரண வடிவ அன்யாத்மலாபமான தலாபமாம் ஆதலினனாத் மாபிமானங்களைத் தியாகிக்க. குணங்களின் சம்பாவத்தின் ப்ரம்சமானது பொருந்தாததாம் அக்காலவித்யாதிகட்குப் பிரசுப்தத்தன்மையிருத்தலி னேதுத்தன்மைகூடா. அபசித்தாந்தப் பிரசங்கம் வருத லின் அன்னிய பரமேஸ்வரனு மேதுவாக வோத லொண்ணது. குணங்கட்கிதரேதர ஹேதுத் வமாமேற் சத்தம் பிரவிருத்தியாம் அல்லதின்றும். பிரவிருத்திகட்கு நியாமகன் குணங்களினூடேனும் ஆத்மாவின் பாலேனும் சம்பவியாததாற் சததம் பிரவிருத்தி யேனும் அப்பிரவிருத்தியேனுமாம். பிரதானத்திற்குப் புருஷார்த் தத்வமாங்காற் பத்தமுத்தர்கட்கு விசேஷம் பொருந்தாது. அர்த்தார்த்திகளாய் சேஷ சேஷிகட்கு உபகார்ய வுபகார கம்பந்தமுஞ்சாராது; அசங்க அறிஞன் அர்த்தியா தலணுகாது சடப்பிரதான மர்த்தியாதலுங் கூடாதாம். புருஷனுக்கவிகாரத்தன்மை யுண்மையிற் பிரதானத்திற்குப் பரார்த்தத்தன்மை பற்றாது, விகாரமெனக் கொள்ளி னும் பொருந்தாதாதலிற் சாங்கியனூலின் கண்ணும் பும்புத்தி மூலத்வமிகுமென்க. 48

பிரதான புருஷர்களின் சம்பந்தாபாவப் பிரபஞ்சனம். 49-50

பிரகிருதிக்கும் புருஷனுக்கும் பரஸ்பரம் சம்பந்தங்கூடாமையானும் பிரதானத் திற்குப் புருஷார்த்தத்வம் யுக்தி சூனியமாம் சடத்தன்மையுண்மையினென்க. புருஷ னிடத் துக்கிரியோற்பத்தியுளதாமேல் விநாசித்வமாம். ஞானமே கிரியையெனின் முன்போல் ஜன்னியமாயின் விகாரியாதலினானும் அஜன்னியமாயிற் பிரதானத்தின் சுவாமியாதல் கூடாமையானும் பொருந்தாதென்க. பிரதானத்தின் வியாபாரம் நிர்நிமித்தமாயின் அநிர்மோகூப் பிரசங்கமாம். 50

வைசேஷிகமதப் பிரக்கிரியாதூஷணம். 51-57

எங்ஙன மேகாஸ்யத் தன்மையுண்மையின் உஷ்ணத்வமானது அனலின்கட் டிதமாய வொளியா லொளிர்வதின்றோமோ அங்ஙனமே கணுதாதிநெறியினர்மதத்தே சுகாதிகள் ஆத்மாவின்கட்டிதமான ஞானத்தால் ஏகாசிரயத் தன்மை யுண்மையின் அக்கிராகியங்களாம். சுகவிஞ்ஞானங்கட்கு யுகபற்சமவேதத்வமும் பொருந்தாது, சமவாயமென்பதும் பொருந்தாது மனோயோக ஏகவேதுத்தன்மையுண்மையின் சுகத் தின் கிராகியத்வம் பொருந்தாதென்க. சம்யோக விபாகங்களோ பொருந்தவே பொருந்தா. அங்ஙனமே யன்னிய குணங்கட்கும் பின்னத்தன்மையுண்மையின் யுகபற்சன்ய மங்கீகரிக்கப்படுகின்றதிறென்றுணர்க. அற்றேற் குணங்களின் சமவே தத்வம் ஞானமெனின்? அற்றன்று, விசேஷணத் தன்மையுண்மையின் ஞானத்தால் விசேஷியத் தன்மையுண்மையானே ஞானாப்யத்வம் சுகாதிகட்குச் சுவீகரிக்கத் தக்கதாம். சுகமென்னுணரப்பட்டதாமென விவ்வண்ணமுண்டாம் ஸ்மிருதியின லுஞ் சுகாதிகள் ஞானாப்யமென வுணர்தற்பாலதாம். நின்மதத்தில் யாவும் அஞ்ஞான த்மகத் தன்மையுடையதாயிருத்தலினென்க. ஆத்மாவிற்கு விகாரித்தன்மை நும்மதத் தின்மையின் சுகாதிகட்காத்மதர்மத் தன்மை சம்பவியாது.

பேதமுண்மையின் விவஸ்தையும் பொருந்தாது பேதமின்மையின் ஆத்மாந்த ரத்திற்கேனும் மனத்திற்கேனுஞ் சுகாதிகளெங்ஙன குணங்களாகா. ஞானம் ஞேயத் தன்மையை யடையுமாயின் அஞ்ஞான்றபரிகாய ஞானமாலையுண்டாம் அநேககண விலம்பத்தாலுண்டாமுத்தரஞான பூர்வஞானத்தை யொளிர்வித்தல் தானெங்ஙன மமையு மென்க. மேலும் ஏகசம்யோகத்தால் ஏககாலத்தவ்விரண்டுமுற்பத்தியா மென்றங்கீகரிக்கிலோ, அச்சம்யோகத்தானே யஞ்ஞான்றே மற்றைய ஞானங்கட்கும் உற்பத்தி யங்கீகரிக்கத்தக்கதன்றோவாம். ஆத்மாவிற்கு கனவஸ்தாந்தரத் தன்மை யுண்மையின் ஆத்மாவின்கட் பந்த முத்திகளின்றெனவுணர்க. அசங்கத்தன்மை யுண்மையின் அசுத்தியுமின்று "அசங்கனே" யென மறையறை தலினென்க. 57

பந்தத்திற் கஞ்ஞானாத்மகத்தன்மையைக் கூறல். 58-61

மனோவாக்ககம்யத்வம், அத்விதீயத்வம், நிர்விசேஷத்வம் முதலிய ஏதுக்க ளால் ஆத்மா நித்தியசுத்தமேயாம். "லேபிக்கப்படமாட்டா" தென்னுஞ் சுருதியாலு முணர்க. இங்ஙன மாத்மா நித்தியசுத்தமாமேல் எவ்வாற்றானும் பந்தமின்மையின்

முத்தியு மின்ருமன்றே; அங்ஙனமாகவே மோக்கோபாய நூற்கள் பயனில் கூற்றை மருவுமே யெனின்? அற்றன்று புத்தியின் மயலைப் பந்தமெனவும் அம்மயலொழிதலை மோக்கமெனவுங் கொள்ளப்படுதலென்க. அஃதியா தோவெனின் முற்பகர்ந்த அஞ்ஞானமே யன்றி வேறன்று மென்றுணர்க. போதாத்மச் சோதியாற் பிரகாசிக்கப் பட்ட புத்தியானது அன்னியபோத்தாவின்றெனத் தன்பாற்போதத்தைப் போத்தாவென நினைகின்றது; அவ்விம்மயற் புத்தியின்கண்ணதே போதத்திற் காத்மஸ்வரூபத் தன்மை யுண்மையின் நித்தியம் புத்தியின் கண்ணத விவேகத்தா லுபசரிக் கப்படுகின்றது. அனாதியாய் அவிவேகமும் இச்சம்சாரமே யன்றி வேறென் றங்கீகரிக்கத்தக்கதன்றாமென்க.

61

மோகூஸ்வரூபம். 62-67

அதன் நாசமே மோகூமாம். வேறன்று, பொருந்தாமையின்; யாவர் மதத்தில் வஸ்து வந்தரவாபத்தியே மோகூமென அங்கீகரிக்கப்பட்டுளதோ அவர்களால் ஆத்மநாசமே மோகூமென வங்கீகரிக்கப்பட்டதாம். ஆத்மாவின் சுவிகாரித் தன்மை யுண்மையின் இங்ஙன் அவஸ்தாந்தரமும் பொருந்தாததே விகாரியாமென விளம்பிஐ சாவயவத்தன்மை சாரும்; அதனாற் குடாதிநிகர்ப் பநிதனமாம். ஆதலிற் பந்தமுத்திகண் மயன்மாத்திர மென்பதே சுருதியின் றுணிபொருளாம் அன்னிய சாங்கிய காணாத பெளத்தர்களின் விசார விருத்தமாய் பந்தமுத்திகளின் கற்பனைக் ளும் அவற்றின் சாதன கற்பனைகளும் நூலாகவிகீனத்தன்மையை யுடைத்தாயிரு த்தலின் ஒருக்காலும் ஆதரிக்கத்தக்கனவன்றும். என்னை? அவற்றிற்கு நூற்றுக்கணக் காகவும் ஆயிரக்கணக்காகவும் தோஷங்கள் நம்மனோரால் நுதலக் கூடுமாதலி னென்க. மேலும் "வேறுவேறாய் வேற்றோரா லியற்றிய வேதவிருத்த வேறுவேறாய் சாஸ்திரங்கள் யாவையோ" என்பதனால், நிந்தைமொழி பொருந்தலினனும் ஆதரிக்க த்தக்க தன்ருமென்றுணர்க. ஆதலி னன்னிய சாஸ்திரோத்திகளை விடுத்து அனார் ஐவம் யாவும் விடுத்து ஸ்ரீ வியாசபகவானுக் கபிமதமாய வேதாந்த தத்துவார்த்தத் தின் கண்ணே சிரத்தாபக்தியோடும் மதிமான்றிட மதியைச் செய்துகொள்க.

67

பிறர்மத நிராகரணத்தைத் தொகுத்துத் தன்மதத்தை முடிபுசெய்தல். 68-74

இந்தப்பிரகாரம் பேதவாத கற்பனைகளும் நிராத்வாத கற்பனைகளும் யுக்தி களால் நிராகரிக்கப்பட்டன; யாதின் பொருட்டோவெனின்? முமுகூக்கள் பரசாஸ்திரங்களின் பிராமாணிகத்வ சங்காரகிதர்களாய் மறைமுடியறையும் ஞான மார்க்கத்தில் நிலைபெற்றவராகு வவன்பதின் பொருட்டேயாம். ஸ்வசாக்ஷிகமாயும் ஞானமயமாயும் அத்தியந்த நிர்மலமாயும் விகற்பங்களினின்றும் விபரீதமாயும் அகண்டவஸ்து மாத்திர ஆகாரமாயும் நன்குவடைந்து துணியப் பெறுவனேல், அஞ் ஞான வதன்காரிய சம்பந்தரகிதனாய்ச் சாஸ்வதமாய அகண்டானந்தானுபவ ஸ்வரூபாவிர்ப் பாவத்தைப் பெறுவன். இஃதிரகசியமுஞ் சர்வோத்தமமும் பரமகதி வடிவமுமாம். இதனை நன்குகத் திடஞ்செய்து இந்திரிய பகிர்முகதோடும் பாண்டித் யாதி யபிமானாதி தோடும் இல்லாத அதிகாரிகளாற் சர்வசமப் பிரஹ்மாத்

மதத்துவத்தின்கண் ணிஷ்டையைச் சந்ததஞ் சாதிக்கத்தக்கது. யாவனொருவன்றனக் கன்னியத்தின் கண் மதிசெய்வனோ அவன்றத்துவ திருஷ்டியன்று. அநேக ஜன்மாந் தர சஞ்சிதங்களாய அஞ்ஞான நிமித்த பாதகங்களினின்றும் நரன் விடுபடுகின்றான். பரமபாவனமாய் இஃதையுணர்ந்து அம்பரம் போலீண்டுக்கர்மங்களால் லேபிக்கப் படமாட்டான். பிரசாந்த சித்தனும் ஜிதேந்திரியனும் சர்வதோஷ மற்றவனும் நூனுதலிய நெறியே புரிபவனும் வித்யாவிநயார் ஜவாதிசுணயுக்தனும் நெடுங் காலம் நிரந்தரம் தேசிகர் திருவுள்ளங் குளிரச் சேவைசெய்து கொண்டிருப்பவனுமாய் முமுகூஷுவின் பொருட்டு இவ்வான்ம ஞானந் தேசிகரா லுபதேசிக்கத்தக்கதாம். பரன் காயத்திற் பரனுக்கபிமான மில்லாதது போற்றே காதிரிக்க ஆத்மதத்துவத்தை நோக்கியும் அதனை யறையு மருமறை முடிபுகளை நோக்கியும் அபிமானமற்று வ்விஞ்ஞானத்தை நன்கு பெற்றவனாய் அஞ்ஞானந் அஞ்ஞான மதன்காரிய சமஸ்காரமற்றுப் பரமானந்தானுபவ பிரஹ்மாத்ம ஸ்வரூபனாய்ப்பவிக்குக. ஆத்மதத் துவஞானத்தினும் மிக்கதிகலாபம் யாண்டும் யாதுமின்றும். அந்தலாபமானது இந்த வேதாந்த வாக்கியத்தாலே யுளதாகின்றது அன்னிய எந்நூலானு மாகாதாதலின் முயல்வாற் சீடனைப் பரீக்ஷி யாது ஆத்மதத்துவ ஞானத்தை யருளாதொழிக இது இந்திரனுடைய ராஜ்யத்தினுமதிகமாம்.

74

பதினொருவது பார்த்திவப் பிரகரணம் முற்றும்.

பதினேழாவது நன்மதிப் பிரகரணம்.

குருதெய்வவணக்கம். 1-3

ஆத்மாஞ்ஞேயமும், அன்னியமின்மையின் ஆத்மாஞ்ஞேயத்வ தர்மரகிதமும் சாமானியமாய்ச் சர்வத்தையு முணர்வதும் விசேஷமாகச் சர்வத்தையு மறிவதுஞ் சுத்தமுமாம் அவ்வாறாய் ஞேயாத்மாவின் பொருட்டு நமஸ்கரிக்கின்றேன். பதவாக் கியப் பிரமாணங்களை யறிந்தவர்களும் சர்வார்த்தப் பிரகாசக தீப் பூதமானவர்களு மாய எத்தேசிகேந்திரர்களான் மறையின் மாட்டொழிந்துள்ள பிராஹ்மம் பிரகாசிக்கப் பட்டதோ அவர்களுடைய பாத்தாமரைகளை யானவரதம் வணங்குகின்றேன். எவரு டைய வாக்கருண கிரணத்தால் அஞ்ஞானகல்மஷமாயது நன்கு விழ்த்தப்பட்டு நன்கு நசிப்பிக்கப்பட்டதோ அத்தேசிகேந்திரரை வணங்கிப் பிரஹ்ம வித்தையிற் பெருந்து ணிவுளதாவான் வேண்டும் நியாய விசேஷத்தை விளம்புவாம்.

3

ஆத்மலாபத்தின் மேன்மைத்தன்மையை மிழற்றல் 4-9

யாதின்பொருட்டு வேதவசனங்களும் ஸ்மிருதி வசனங்களுமாமோ, மேலும் யாதின் பொருட்டுச் சுருதி ஸ்மிருதி விகிதக் கிரியைகளாமோ, அவ்வாறாய் ஆத்மலாபத்தினும் வேறு மேலாய லாபம் யாதொன்றுமின்று. யாதொருலாப மின்பத் தின்பொருட் டிட்டமாமோ அதுவும் ஆத்ம சுகார்த்தமே யென்பது கண்கூடேயாம். ஆயினு மது விபரியயமாயுங் காணப்படுதலின் ஆத்மலாபம் மேலானதென்று பிரஹ் மவித்துக்களால் நித்தியத்தன்மை யுண்மையின் நிகழ்த்தப்பட்டது ஸ்வயம் லப்த

சுபாவத்தன்மை யுண்மையின் ஆத்மாவின் லாபம் அன்னிய நிமித்தத்ததன்று. யாதொருலாபம் அன்னிய அபேகைகூடிய யுடையதோ அஃதன்னிய திருஷ்டி சமுற்பவமாம். அன்னியதிருஷ்டியு மவித்தையாம் அதனழிவு வீடென விளம்பப் படும். அஃதும் விரோதித்தன்மை யுண்மையின் ஞானத்தாலேகூடும்; அவிரோதித் தன்மை யுண்மையின் கர்மத்தாற் கூடாதென்க. அவித்யாகாமகாரண கர்மகாரிய மாயதநித்தியமேயாம். ஈண்டு ஞானத்தினடைவில் வேதமே பிரமாணமென வேத வித்துக்களால் விளம்பப்பட்டுளது ஞானமாய முக்கியபலப் பிரதிபாத்தியத் தன்மை உண்மையின் அவ்வேதத்தை ஏகவாக்கியமாக வாக்கியப் பிரமாண வித்தா லுணரப் படும். ஞானத்தா லாத்மாவி னேகத்வமே ஞேயமாம், ஞானப்பிரகாரமும் வாக்கியார் த்தப் பிரதிபத்தியாலாமென்க. 9

ஆத்மாவிற்கும் பிரஹ்மத்திற்கும் ஏகத்தன்மையையியம்பல். 10-21

வாச்சியபேதத்தால் வாசக பேதங்கற்பிக்கப்படும் வாச்சியமும் அவ்வாசகத் தாலேயாம் ஆகவே அன்னியோன்னிய ஆசிரயம்வரும். அற்றேல், "திரயமாய இந்நாம் ரூபகர்ம" மென்னுந் திருமறையாலாத்மாவிற் கன்னியரூபமும் நாமமும் கர்மமும் புகலப்படுதலின் ஏகத்வம் வேதார்த்தமன்றெனின்? நன்று சொன்னாய், இம்மூன்றும் அன்னியோன்னியத்தாற் கற்பிதமாதலி னசத்தேயாமன்றே! ஒலியாற் கேட்ட வர்ணமாய இந்நிராதி ரூபவிசேஷ சகஸ்ராக்கூவஜ்ரபாகுத்வாதிகள் புத்தியா னிராகரிக்கத் தக்கனவாம், பாகியகுட்டியாதிகளிற் சித்திர வடிவமா யமைத்திருப்பது கற்பிதமாவதே போலுமென்க. பித்தியாதிகளிற் காணப்பட்டதேவதாவடிவமும், அதுபோற் சமஸ்காரம் புந்திக்குவந்து சப்தவ்யபதேசத்தின் பொருட்டாகின்றது அஃதொப்ப இவ்வெல்லாவுலகும் மயன்மதியால் விகற்பிக்கப்பட்டதாம். இவ்வியா வங்கற்பிதமாமே லசத்துளதென்றன்றே பொருந்துமென வினவாதொழிக; என்னை? சச்சின்மாத்திரங் கற்பிதமன்றன்றே! தத்துவமாயவ துவேமுந்தியதாம், அப்பூர்வசித்த ஆத்மாவேதமாயினும் சுருதிசுருவடிவத்தால் வேதனஏது மாயையான் மலர்கின்றது வேறுவிசேஷம் யாவுங்கற்பிதமாம். கனவின்கட்டிதமாய ஆத்மா எதனாகு விடய ங்களை யுணர்கின்றதோ அதுவே வேதமாம்.

ஆண்டெச்சர்வ வேத்தியங்களுளவோ அவையும் மாயையாலதுவேயாம். கனவின்கட்டிதமாய ஆத்மா எதனாற் காண்கின்றதோ அது சவாம் எதனாற் கேட்கின்ற தோ அது சுரோத்ரமெனச் சொல்லப்படும் எதனால் வசனிக்கின்றதோ அது வாக்காம் எதனால் முகர்கின்றதோ அதுகிராணம் எதனாலிரசிக்கின்றதோ அஃதிரசனம் எதனால் ஸ்பரிசிக்கின்றதோ அது ஸ்பர்சனம் எதனால் மனனிக்கின்றதோ அதுமனம் மற்றவற்றையு மிங்ஙனையுணர்க. உபாதி பேதத்தாலொருமணிக்குப் பேதமாதலே போலுங் கற்பிதமாய் உபாதிகளாலே இஞ்ஞானமனேகப் பிரகாரமாகப் பின்னமாம். சொப்பன மொப்பவிவன் நனஞானத்திற்கும் பேதம் விகற்பிக்கப்பட்டுளது. மயலாற் றிருஷ்டேணற்பவக்கிரியை யுடையோன் மயலாற் புந்தியிற் பொதிந்துள்ளதே யான வர்த்தத்தை வியவரிக்கின்றான் கனாவிற் பகிரந்தர்ப் பாவங்களைக் கிரகித்துக் கொண்டு வியவகரிப்பதே போலும் பிரபோதத்தினும் வியவகரிக்கின்றான். மேலும்

ஆலேக்ய அத்தியயனங்களாய விரண்டும் உள்வெளிப்பாவத்தாற் பரஸ்பராபேக்ஷ புத்தி ஜன்னியமாவதே போலுமென்க. எஞ்ஞான்றிவ் வாத்மா பேதத்தைக் கற்பிக் கின்றதோ அஞ்ஞான்றதன்கட் காமமுடையதா யிதையான் செய்வேனெனத் துணிகின்றது. எக்காமமக்கிருத்துவாய் எக்காம சாதன கர்மமாற்றியதோ அதாலு ளதாய அப்பலத் திதியை யடைகின்றது. அவித்யாவானுலெதனாற் கிரகிக்கப்படு கின்றதோ துயிலின்கட் கிரகிக்கப்படுகின்றதேயின்றோ அதனாலில் வெல்லாவுலகும் அவித்யாவிஜ்ஞும்பிதமாய அபரமார்த்தமேயாம். பிரஹ்மாத்மகத்வபுத்தி வித்தை யாம் அதன்பேத புத்தியவித்தையாம் இவ்விரண்டும் நம்மனோருணர்வான்மறையா லறையப்பட்டுள்ளன; ஆதலின் அத்தியாரோப அபவாதப் பிரபந்த நிர்மாணாதி சர்வப் பிரயத்னங்களாலும் சாஸ்திரத்தில் வித்தை பிரதிபாதிக்கப் படுகின்றது. 21

தபாதிகளாற் சித்தத்தின்சோதனஞ்செய்ய வேண்டுமென்பது. 22-26

முகுரமொத்த சுத்தசித்தத்தில் வித்தை பிரகாசித்தலின் சித்தசுத்தி யியற்றத்த க்கதாம். இயம நியமங்களாலும் மகங்களாலுந் தபங்களாலுஞ் சித்தத்தின் சோதனஞ் செய்யத்தக்கதாம். மனத்தூய்மையின் பொருட்டு மனாதிசமாதானமும் அவ்வவ்விரு துக்களி லுளவாம் சீதோஷண வர்ஷவாதசகனத்தாற் றேககிருசீகரணமுமாய உத்தமசரீராதி தபஞ் செய்யத்தக்கதாம். மனத்தின் இந்திரியங்களின் ஏகாக்ரத் தன்மையே மேலாய தபமாம்; அஃதறிந்த விருத்தர் அத்தர்மம் மற்றெல்லாத் தர்மங்களினின்றும் மேலென மிழற்றுவர். பாகியேந்திரியங்களாற் பாகியார்த்த உபலம்பனமாய் திருஷ்டஞ் சாகரிதமாமெனவும், அஃதையே ஸ்மிருதம் சொப்பன மாமெனவும், இவ்விரண்டன்பாவமே சுழுப்தமாமெனவுமுணர்க. இம்மூன்றற்குஞ் சான்றாந்தன் னாத்மாவையே பரமபதமெனவுணர்க. சொப்பனப் பிரபோதங்கட்குப் பீஜமாய் சுழுப்தியெனப் பெயரிய தமோஞ்ஞான மானது சுவாத்ம போதவெழுநாவால் நன்கு தகிக்கப்பட்டதாம் எங்ஙனந் தகிக்கப்பெற்ற வித்துக்காரியோற்பாதகமாகாதோ அங்ஙனமே யஞ்ஞானமுமா மென்க. 26

ஆத்மாவினாநாத்வம் மாயாகற்பிதமென மலரல். 27-32

அவ்வொன்றேயாய் மாயா பீஜமானது துயிலாதிக்கிரமத்தானும் நனவாதி முறையானும் மூவிதாமென வுணரத்தக்கதாம் மாயாவியாயு மவிகாரியாயு மிலங்கு மாத்மா ஒன்றாயினும் நீரிரவிநிகர்ப்பப்பலவாம் அவித்தைமையை யெனப் பெயரிய ஒரேபீஜம் அவ்வியாகிருதகனா நனவாதி யவத்தைகளாற் பேதிக்கின்றதே போல் ஆத்மாவும் நீர்நிலா நிகர்ப்பக்கனா நனக்காயங்களாற் பேதிக்கும். ஒரு மாயாவியா னவன் மாயா விபத்தின்மாட்டாருடனாயிட்டம்போற் கமனாகமனாதிகளைச் செய்வதே போலும் ஆத்மாவும் அவ்வியாகிருத சொப்பனாதிகதமாயிருப்பினும் அசலமேயாம். கைப்பகடுமின்றி அதன்மேலாருடமுமின்றி மாயாவியன்னியனாய்த் திதனாவதே போல் பிராணாதியுமின்றி அதைக்காண்போனு மின்றியறி ஞனன்னியனா யெஞ்ஞா ன்றுந் திருசியாயேயிருக்கின்றான். கட்கட்டுப்பட்டிலானுக்கும் மாயாவிக்கும் மாயை யின்றும் கட்கட்டுப்பட்டானுக்கேயம் மாயையாதலின் அமாயாவியே யாகுக;

இங்ஙனமே அனாவிருதசிற் சுபாவனுக்கும் மாயாவிக்கும் மாயையின்றும் ஆவிருத சிற் சுபாவனுக்கே யம்மாயை யாம் ஆகலினமாயாவியேயாகுக. "சாக்ஷாத் ஆத்மா" வெனச் சுருதிபிரதிபாதித்தலின் பிரஹ்ம ஞானத்தாற்றேவனவனென நன்கறிதற் பாலதாம்; "இருதயமுடிச்சவழிகின்றது" என்னுஞ் சுருதியால் விஞ்ஞானலாபமும், "அறியானேல்" என்பதாதிசப்தத்தாற் கேன சுருதியால் அவிஞ்ஞான ஆனியுங் கூறப்படுகின்றது.

32

புத்தியின் மாட்டாத்மாவின் கிரகணமும் அதன் நித்யத்வாதிகளும். 33-42

இவ்வாத்மாவின் கசப்தாதித்தன்மை யுண்மையின் பொறிகளாற் கவரக்கூடாத தேயாம். அங்ஙனமே சுகாதிகளினின்றும் வேற்றுமை மேவலின் புத்தியாற்றான் கிரகித்தலெங்ஙன் கூடுமெனின். இராகு அதிருசியமா யிருப்பினும் சந்திரமண்டல த்திற் சம்பந்தித்துக் காணப்படுகின்றதே போலும் நீரின் கண்ணிலவின் பிம்பங் காணப்படுகின்றதே போலும் சக்ஷராதியகோசரமாய்ச் சர்வகமாயிருப்பினும் அவ்வா த்மா தத்துவமசியாதி மகாவாக்கிய சமஸ்கிருத புத்தியினூடே பிரதிபிம்பிதமாய்க் கவரப்படுகின்றது ஆதலிற் கூடுமென்க. நீரத்தின்கண்ணிலவப்பட்ட பிம்பமும் ஒளஷ் ண்யமும் பானுவினதேயாமன்றி யம்புவினதாகாது அதுபோற் புந்தியிற் யுரணமாம் போதம் புந்திதருமமன்றும், என்னை? விபரீதத்ரம் முண்மையினென்க. விழியின் வாயிலாய் வெளிப்போந்த மதியின் விருத்தியாதோ அதனை யிலக்கிக்கொண்டலுப்த திருக்காய ஆத்மா திருஷ்டிக்கு த்ரஷ்டாவாகின்றது அங்ஙனமே சுருதிக்குச் சுரோதா வாகின்றது. மனதின் கேவலவிருத்தியை விளக்கிக்கொண்டு விகாரரகிதமாய் ஆத்மா மதிக்கு மந்தாவாகின்றது அலுப்த சிற்சக்தித் தன்மை யுண்மையின் விஞ் ஞாதாவாம் "இல்லை த்ரஷ்டாவின் நிருஷ்டிக்கு" என்பது முதலிய விச்சுருதிகள் கூறியவற்றிற்குப் பிரமாணமெனக் கொள்க. "தியானஞ்செய்வதே போலும், சலனஞ் செய்வதே போலும்" என்னுஞ் சுருதிகளா லாத்மாவிற்கு அவிகாரித்வமும்; "ஈண்டுத் திருடன், தொடர்புண்ணான்" என்னுஞ் சுருதிகளா லாத்மாவிற்குச் சுத்தத்தன்மையுஞ் சித்தமா மென்றறிக. ஆற்றற்கழிவின்மையிற் றுயிலினுமறிவுருவமே யாத்மாவாம் நனாக்கனாக்களினும் அவிகாரத்தன்மை யுண்மையின் அறிவுருவமே யாத்மாவாம்; ஞேயத்திற்கேவிசேஷமாம்; "யாண்டு அன்னியமன்னவாம்" என்னுஞ் சுருதிமொழி யாலிது துணியப்பெறுமென் றுணர்க. அனாத்மாக்களாய் கடாதிவிஷயங்களைக் கிரகிக்கும் நேத்திராதி யுலகதிருஷ்டிக்குத் தேயத்தானுங் காலத்தானும் தடை யுண் மையிற் பரோக்ஷத்தன்மை கண்கூடாம் அங்ஙன மாத்மாவின் நிருஷ்டிக்குத் தடையின்றும் திருஷ்டிக்கு ஆத்மஸ்வரூபத்தன்மை யுண்மையின் ஆத்மாவிற்கே பிரஹ்மத்தன்மை யுண்மையின் அந்தப் பிரஹ்மமும் தானே யெஞ்ஞான்றும் பிரத்யக்ஷமெனப் பிரஹ்மவித்துக்களாற் பிரதிபாதிக்கப் பட்டுளது. தீப்பிரகாசனத்தின் கட்டிபாந்தராபேகையின்றும் போற்போதத்திற் காத்ம ஸ்வரூபத்தன்மை யுண்மை யின் ஆத்மாவின் கன்னியபோதா பேகையின்ருமென்க. சுருதிவிரோத மாதலி னாத்மாவிற்கு விஷயத்தன்மையேனும் விகாரித்தன்மையேனும் நாநாத்தன்மையேனும் அங்கீகரிக்கவொண்ணாது அன்னியத்திற் கசத்வமுண்மையினுஞ் சடத்வ

முண்மையினனும் அன்னியத்தாலேனுந் தன்னாலேனும் ஆத்மா தள்ளக்கொள்ளத் தகாததாம்.

42

கர்மங்களின்றியாஜ்ஜியத் தன்மையைக் கழறல். 43-51

சபாகியாப்யந்தர மஜீர்ணம் ஜன்மமிருத்யு ஜரையற்றது வாய ஆத்மாயான் எனயாவனறிவனோ அவன்யாண்டுத் தொடர்புற்றச்சமுறுவன். அஸ்தூலாதி சாஸ்திரங்களாற் கர்மாதி கார வேதுவாயவ்ரணித்வாதிகளினபோகனத்தாலும் தத்வமே யென்னும் வாக்கியத்தாற் பிரஹ்ம ஸ்வரூபத்வ நிச்சயத்தாலும் இவ்வாத்மதத்வப் பிரதிபாதனத்தினின்றும் முன்னமே "சாங்காறு மெரியோம்புக" வென்னுமக்கர்ம விதிபொருந்துமே யன்றிப் பின்னன்றென்றுணர்க. பூர்வ புற்கல பரித்யாகமாங்காற் சாதியாதிகட்கு நாசம்பொருந்துதலின் ஆக மாபாயிகளான அவை ஆத்மதர்மங்களன்று பின்னரோ; சாதியாதிகளாகத்தினுக்கே யுரியனவாம் இங்ஙனமாகமா பாயித் தன்மை யுண்மையானே தேகத்திற்கு மனோத்மத்தன்மையே பொருந்தும். ஆதலிற் சரீராதி யனோத்மாக்களில் எனது யானென்னு மபிமான மவித்தையாம் அஃதாத்ம ஞானத்தாற் றள்ளத்தக்கதாம். "அசுரர்களுடைய" என்னுஞ் சுருதியாற் றேகாத்ம திருஷ்டியை நிந்தித்திருத்தலினென்க. பரிவ்ராஜத்தன்மையை யடைந்திருக்குங் காற்றுறவிக்ங்ஙனந் தசதின் ஆசௌச கார்யங்களின் நிவர்த்தனமாமோ அங்ஙனமே ஞானத்தினடைவுண்டாங்காற் சாதியாதிகர்மங்களின் நிவர்த்தனமாம். எக்காம மக்கிருதுவாயியற்றியவற்றை யஞ்ஞனடைகின்றனன்; எக்காற் சுவாத்மதிருக்கின் காமங்கள் நன்கு விடுபடுகின்றனவோ அக்காலமமிருதமாகின்றான்.

ஆத்மரூபாவதாரணமுங் கிரியாதிகளினின்று நிவர்த்தியுஞ் செய்யத்தக்கதாம்; ஆத்மாசாத்தியமுஞ் சாதனமும்ன்று, "ஆத்மாநித்தியதிருப்தம்" என்பது ஸ்மிருதியின்சம்சமதமாம். உற்பாத்யமும் ஆப்யமும் விகார்யமும் சம்ஸ்கார்யமும் கிரியா பலமாம்; அதனினும் வேறுகருமத்தாற் செய்யத்தக்க தின்றும், ஆதலினோற் சாதனத் தோடுங் கர்மத்தை முமுகூஷ்வானவன் றியாகிக்க. யாதொருபாகியப் பிரியமுண்டோ அதற்குத் தாபாந்தத் தன்மையுண்மையினனும் அநித்தியத் தன்மையுண்மையினனும் ஆத்மார்த்தத் தன்மையுண்மையினனும் அந்தப் பிரீதியை ஆத்மாவின் கண் ணுபசம்மரித்து நித்திய புருஷார்த்தியாய ஸ்ரீ தேசிகரையே சரணாகதியாயடை தற்பாற்றாம்.

51

குருவினடைவைக் கூறல். 52-53

சாந்தராயும் பிராஞ்ஞராயும் பாறியபந்தம் பற்றுதபடி முத்தரானவரும் இகபரக் கிரியை யற்றவரும் ஸ்வஸ்வரூபானந்தானுபவத்தால் யாவற்றினு முதாசீனருமாய ஸ்ரீ தேசிகரையே சரணாகதியாக வடைதற்பாற்றும்; இதன் கட் பிரமாணமோ: - "ஆசிரியவானறிவன்" என்னுஞ் சுருதியினனும் அதனையறிவா, யென்னும் ஸ்மிருதியினனுமுணர்க. அத்தேசிகர், சமாகிதனும் சீடர்க்குரிய அமானித்வாதி குணங்களோடு கூடியவனுமாய சீடனையதிசீக்கிரம் ஸ்வாந்தத்வாந்தம கோததியினின்றும் பிரஹ்மவித்தையாய நாவாயாற்கடத்துக.

பதப்பொருள் விவேகம். 54-56

திருஷ்டி ஸ்ப்ருஷ்டி, சுருதி, கிராதி, மதி, விஞ்ஞாதியே, முதல்வாய் அன்னிய சக்திகள் சித்துருபத்தன்மையனவாயினும் உபாதிகளின் வேறுபாட்டால் வேறுபடுகின்றன. இரவியானது தன்னுற்பத்தி நாசவான்களாய் கிரணங்களாற் பிரஹ்மாண்டத்தை நித்தியமில்க்கிக் கொண்டொன்றேயவிகிருத மாயிருப்பதையொப்ப ஆத்மாவுந்கனது உற்பத்திநாச முடையனவாய் விருத்தியாற் பேதித்த சிற்சத்திகளாலனவரதம் விசேஷமாய்ச் சர்வத்தையு மறிவதாயுஞ் சாமான்யமாய்ச் சர்வத்தையுமறிவதாயுஞ் சர்வகதமாயும் நிர்விகாரமாயு மிருக்கின்றது. அவித்தையாலாகத்தின் மாட்டிருப்பவனாய் அத்துணை மாத்திரத்தகமெனவபிமானித்தோனாய் அன்னிய திருஷ்டியனாய் ஜலேந்துவாதியுபமானங்களால் அத்தருமங்களைப் பொருந்தினோனாயும் விபாவிக்கப்படுவன்.

56

பிரதிபுத்தனாய முமுகூஷ்வினனுசந்தானப்

பிரகாரத்தைக் கூறல். 57-81.

பாகியமாய் யாவற்றையுங் காண்போன் காட்சி யன்வய வியதிரேகங்களாலும், காரியகாரண அன்வய வியதிரேகங்களாலும் ஆலோசித்து அதன்பின்னவ் வியாவற்றையுங்காண்போனிடத்திற் காண்பவற்றையும் காரணத்தினிடத்திற் காரியத்தையும் பிரலாபித்துப் பின்னர் அந்தத்தூலோபாதி யாவற்றையுஞ் சூட்சுமபூதசகிதவாசனாமய லிங்கத்திலடக்கி வாசனாமயமாய் கனாமாத்திரந்தான். தெனச் சிந்தித்து.

அந்தவாசனாமய லிங்கசரீரத்தையும் தன்மாத்திரைகளிலடக்கி அவற்றையும் முறையே அஞ்ஞானத்தடக்கி யதன் பின்னரதனையும் விசாரத்தாற் பாதித்துப் பின்னாத்தம் திருஷ்டியைத்திறந்துலவா நின்றமாபுருடன் பிரஹ்மமேயாகின்றான் அர்ச்சராதி மார்க்கத்தை யடைகின்றானில்லை யென்றுணர்க. இங்ஙனமே துயிலாதி மூன்றையும் விடுத்து அஞ்ஞானம கோத்தியைத்தாண்டினேன் யாவன் அன்னேனே ஸ்வாத்மஸ்தனும் அர்ச்சிராதி மார்க்கமற்றவனும் தற்கட்சகல குணங்களையும் பிரவிலாபித்தவனும் நிருபாதிகனும் புத்தனும் இயல்பாகவே முத்தனுமாவன். யான் பிறப்பற்றவன் யான் மரணமற்றவன் யான் மிருத்யுவற்றவன் யான் சரையற்றவன் யான் பயமற்றவன் யான் சர்வஞ்ஞன் யான் சர்வதிருக்கு யான் சுத்தன் எனச் சிந்தித்து யாவன் றன்னைப் பிரஹ்மமாகவே யிருக்கின்றேன் யானெனவுணர்ந்து அஞ்ஞான நித்திரையினின்றும் விழிக்கின்றனனே அன்னேன் பின்னராகத்தையெடானென் றுணர்க. முன்னுதலிய எத்தமோவித்துளதோ அஃதெஞ்ஞான்று மில்லாததே யெனத் திரமாய்த் துணியத்தக்கதேயாம்; அஃதிலாதொழியிற் பிரஹ்மை கவ்வத்தைப் புலப்பட வுணர்ந்தானுக்குப் பிறப்புண்ட பிறப்புண்டாவது யாண்டைய தென்க.

கீரத்தினின்றும் பிரித்தெடுத்த நவநீதத்தைப் பின்னரக் கீரத்தின் மாட்டினும் முன்போ லெங்ஙனம் பற்றாதோ அங்ஙன மசத்தியங்களாய புத்தியாதிகளினின்றும் தன்னைச் சித்துருவெனெனப் பிரித்தறிந்தான் முன் போற்றேகி யெனப்பவியான்,

சத்திய ஞானானந்தமும் அன்னமயாதி பஞ்சங்களினின்றும் பரமம் அதிருசியாதி மறையாலறையப் பெற்றதுமாய் பிரஹ்மமே யானாயிருக்கின்றேனெனவுய்த்து ணர்ந்து அச்சமற்றவனாவன். அத்தியாத்மங்களாய் வாக்கு மனோதிகளும் அவைகட்கதி தெய்வங்களாய் பாவகாதிகளும் அல்லது வாயுவினன் பாவகாதிகள் எதனாற் பீதியுற் றனவாய்ப் பிரவர்த்திக்கின்றனவோ அவ்வாத்மானந்த தத்துவத்தை யறிந்தோன் யாண்டு மச்சமுறனென்றுணர்க. உத்தரோத்தாமுயர்ந்ததெனக் கேட்கப்பெற்ற நாம வாங்மனாகி பிராணாந்தங்களினின்றும் பரமம் அத்வயமும் ஸ்வாராஜ்யமுமாய் பூமாவின் கண்ணகம் பூமாவாய் பிரஹ்மமாயிருக்கின்றேனென்றிருப்பவனாய் ஆத்மஞ்ஞன் அக்கால் யாரை நமஸ்கரிப்பன் அக்காற் கர்மத்தாற் செய்யத்தக்கது யாதொன்று மவனுக் கின்றென்றுணர்க. நனவில் விஸ்வவைஸ்வானரர் என்றும் கனவில் வாசனாமய விஷயங்களைத் தரிசிக்கும். இரண்ய கர்ப்பதைஜசர் என்றும், யாவும் பிரவிலீனமாயதுயிலிலோ அவ்வியாகிருத பிராஞ்ஞர் என்றும் சொல்லப் படும். துயிலாதி கட்டு. வாசாரம்பணத் தன்மையுண்மையின் றுயிலாதி மூன்று மசத்தாம், சாக்ஷியோ பரமாத்மாவாம் அதுவே யானாமென விங்ஙனஞ் சந்ததஞ் சிந்திப்போன் அனாயாசமாய் பந்தத்தினின்றும் விடுபடுவன் பானுவிற்குப்பிரகாச வடிவத்தன்மையுண்மையிற் பகலிரவில்லாததே போலெனக்குஞ் சித்துருவத்தன் மையவிசேஷமாயிருத்தலின் ஞானஞ் ஞானங்களின்றும். சாஸ்திரத்தைக்கடந்து சங்கிக்கக்கூடாதாதலின் யானனவரதம் பிரஹ்மமே யாவன் பிரஹ்மமாய் வென்றன க்குக் கொள்ளவேனுந் தள்ளவேனும் ஒரு சிறிதுங்கிடையவே கிடையாதென்று நன்கு சிந்திக்க. நபநகுப்பநானே யெல்லாப் பூதங்களிலு மேகனாயிருக்கின்றேன் என்பா லெல்லாப்பூதங்களுமிருக்கின்றன வெனவிங்ஙனங் கண்டுகொண்டிருப்போன் பிறப்பதேயில்லை. "அபாஹ்யாந்த" வருமறையால், உள்ளேனும் புறமேனும் நடுவே னும் உளதாவதின்று வேறு சுயமாகயாண்டு மெதுவுமுளதாவதின்று ஆதலிற்சுத்த மாம் ஸ்வயம்பிரபையுடையதாம். "நேதி நேதி" என்பது முதலிய சாஸ்திரங்களாற் பிரபஞ்சோபசமன் அத்வயனும்; அவிஞ்ஞாதாதி சாஸ்திரங்களால் ஞேயமேயன்று ஆதலின் வேறே. "ஆத்மா இவர்களுக்" கென்னுஞ்சுருதியால், யாவன் யாவற்றி னாத்மாயானேயெனப்பரப்பிரஹ்மத்தை யறிவனோ அவனெல்லாப்பூதங்கட்கு மாத்மா வாம் பரமாத்மாவாய்த் தேவனாயிராநின்ற ஸ்வாத்மாவை யெச்சீவனெல்லையிலுண ர்கின்றனனோ அத்தேவர்களா லுபாசிக்கத்தக்கவவன் தேவர்களின்பசுத்வத்தினின்றும் நிவர்த்திக்கின்றனன் யானே சச்சித்வடிவன் அம்பரம்போ லன்னியங்களாற் சூனிய னெனன்றிங்ஙன முண்மையனுசந்தான முண்மையின் அநிருதஅபிசந்திரகித தஸ்கர னெனப்பப்பந்தானர்த்தஹீனனாவன் யாவர்பரப்பிரஹ்மத்தை விளம்பியபடியன்றி விபரீ தமாயறிவரோ அவர்கிருபணரேயாவர் யாவன் அபேததரிசியோ அவன்ஸ்வராட்டாய் ஸ்வஸ்தனாயிருக்கின்றான் அவனுக்குத்தேவர்கள் வசமுடையவர்க ளாகின்றனர். ஜாதியாதி சம்பந்தங்களை விடுத்துக்கர்மங்களோடு மனாத்மவிஷயவாக்குகளையும் நீத்துச் சர்வாதாரமாயும் நிர்விசேஷமாயுமிராநின்ற ஆத்மாவைச் சந்தத மோமென்றி ங்ஙனந் தியானித்தடையுங்கள். சருவவருணாசிரமாதி வியவஸ்தைகட்குச் சேதுவாயும் அஹோராத்ராதி வர்ஜிதமாயும் குறுக்குமேற் கீழ்யாண்டு மேக ஜோதியாயும் அநாமயமாயும் தர்மாத்மங்களினின்றும் பூதபவ்யங்களினின்றும் கிருதாகிருதங்களினின்றும் விநிர்முக்தமாயும் சர்வ பந்தங்களினின்றும் விமுக்த மாயும் பரமாயுமிராநின்ற தன் வடிவத்தை யுணர்க. யாவுஞ் செய்யாததாயுஞ்

செய்வதாம் சுத்தமாம் நிலைபெற்றிருப்பதாயும் அதிவேகமாய் மனம்பிராணதிகளைக் கடந்து செல்வதாம். பிறப்பற்றதாயும் பகுவிதமாய்ப் பிறப்புற்றதாம் இவையாவுஞ் சர்வசக்தித் தன்மையுண்மையின் மாயையாற் கூடுமென்க. இராஜஜனப்போற் சாக்ஷிமாத்திரத் தன்மை யுண்மையின் சான்னித்தியத்தாற் பிராமகஜனப்போன்று பிரமிப்பித்துக் கொண்டு சகதாத்மாவாய் யான் கிரியையற்றவனும் அகாரகனும் அத்வயனுமாவன் நிர்க்குணமாயும் நிஷ்கிரியமாயும் நித்தியமாயும் நிர்வந்தமாயும் நிராமயமாயும் சுத்தமாயும் புத்தமாயும் முக்தமாயும் யாதொரு பிரஹ்மமுளதோ அதுவே யானாகின்றேனென்று சந்ததஞ் சிந்திக்க.

81

உரைதந்த பிரகரணத்தி னுபசம்ஹாரஞ்செய்தல். 82-89

பந்தத்தையும் முத்தியையும் முன்மொழிந்தவண்ணம் இவ்விரண்டற்கு மேது வாய் ஞானஞ்ஞானங்களையு முணர்ந்து காரண காரியங்களாய் எஞ்ஞேயமுளவோ அவையாவற்றையும் பாத்தியமென வுணர்ந்து ஞேயத்தினின்றும் நன்கு வேறுபிரிக் கப்பட்டதாய் நிரதிசயமாய் விசுத்தமாய் ஏகமாய் வேதாந்தங்களிலதிகதமாய்ச் சுருதி வாக்கியத்தாற்குருபரனாலுபதிஷ்டமாயிராநின்ற பரமார்த்தப் பிரஹ்ம தத்துவத்தை யுந் தன் வடிவமாயுணர்ந்து சோகமோகங்களைக் கடந்தோனாய்ச் சர்வமாய் பிரஹ்மத்தை யறிந்தோனாய் யாவற்றையுந் தன்பாலேகம்புரிபவனாய்ப் பவபயரகித னாய் முக்கிய விருத்தியாற் பிராஹ்மண சப்தாபிதேயனாய்ச் சர்வகிரியா பலன் களையு மடையப் பெற்றோனாய் விளங்குவன். தானே யாத்மா தனக்கு ஹேயகமு மன்றுபாதேயமுமன்று அன்னியமுந் தனக்கு ஹேயகமுமன்றுபாதேயமுமன்று இங்ஙனமே அன்னியத்திற்குந் தான் ஹேயகமுமன்றுபாதேயமுமன்று என விங்ஙனமாய் நிஷ்டையையே நன்மதியென முதியோரான் மொழியப்பட்டுளது. ஆத்மாவைப் பிரஹ்மமாக உணருமாறு செய்யுமிந்த நன்மதி சர்வ வேதாந்த கோசரமாம் அவ்வாரூய் விதனை யடையப்பெற்றுச் சர்வசம்சார பந்தனங்களினி ன்றும் நன்கு விடுபடுவர். சர்வவேதங்கட்குஞ் சர்வ தேவதைகட்கு மிக ரகசியமும் சர்வோத்தமமும் பாவனமும் பரமபுருஷார்த்த ரூபமுமாய் எந்நன்மதி யுளதோ அவ்விதனை யீண்டு நன்கு புலப்படுத்தினோம் இந்தக் கோபனியமாய் உத்தமோத்தம ஞானத்தை அசாந்தன்பொருட் டியற்பாலதன்று விரக்தனும் வெகுகாலம் பின்னொடர் ந்து சேவிப்பவனுமாய் சீடன்பொருட் டியற்பாலதாம்; எதனா லாத்மஞானத்தை நிஷ்கிரியமாய் அருளுமாசிரியனு மன்னியமாயுளனா கானோ அதனாற் சீடகுணங்க ளாற் சந்தத மலங்கரிக்கப்பெற்றனாய் ஞானத்தைச் சம்பாதித்துக்கொண்டு சம்சாரத் தைத் தாண்டக்கடவன். ஞானமும் ஞேயமும் ஞாதாவும் எதனால் வேறுள்தாவ லவோ யாது சர்வஞ்ஞமாயும் சர்வசக்தி மத்தாயுமுளதோ அத்தகைய ஞானத்மா வின் பொருட்டு நமஸ்காரம். ஜன்மமிருத்தியு மஹோததியையும் அஞ்ஞான சங் குலத்தையும் எவர்களால் வித்தையாற் ருண்டினமோ சர்வஞ்ஞர்களாய் அந்தத் தேசிகேந்திரர்களின் பொருட்டு நமஸ்காரம் நமஸ்காரம்.

பதினேழாவது நன்மதிப்பிரகரணம் முற்றும்.

பதினெட்டாவது தத்துவமசிப் பிரகரணம்.
குருநமஸ்காரவாயிலாகச் சம்பிரதாயசுத்தியைச் சாற்றல். 1-2

விருத்திகள் துயிலிலெவ்வடிவமாய் விலீனமாகின்றனவோ நனவாதியி லெதன் வியாப்தமாய் உற்பவிக்கின்றனவோ அத்தகைய சாபாசபுத்தி விருத்திகளி னத்தியாச அதிஷ்டானமாய் நித்தியஞான வடிவத்தின்பொருட்டு நமஸ்காரம். வஜ்ஜிரோபமமாய் யுத்திகள் பேதிக்கக்கூடாதனவாய் நிறைந்துள்ள சுருதிவசன வசிகளாற் அத்வைத ரத்னாபகாரிகளான சோரரை வேரோடறுத்தெறிந்து எந்த அப்ரதிஹத தீர்க்கபுத்தியானவர் வேதாந்தார்த்த நிதியாய் பிரஹ்மதத்துவத்தை நன்கு ரக்ஷித்தாரோ அந்த யதீந்திரராய பரமகுருவின் பொருட்டு நமஸ்காரம். 2

தத்துவமசியாதி வாக்கியத்தாலே அப்ரோக்ஷஞானமும்
அனர்த்த நிவர்த்தி வடிவபலமும் உண்டாகின்றன
வென வுரைத்தல் 3-8

சத்தேயான் யானே சத்தாயுளன் நித்தியமுக்தன் என்றிங்ஙனமாயின் அவ்வ பரோக்ஷ மதியானது வேதாந்த வாக்கியத்தாலுளதாகாது, ஆகவே இங்ஙனந் தத்துவமசித்தவ மசியெனச் சுருதிமாதா மாதாவை மானும் யாதின் பொருட்டாதா வோடு மடிக்கடி கேட்பிக்கவேண்டும். அகமென்பதில் அகம்சப்தலக்ஷியத்தால் அப்ரோக்ஷமாக ஸ்வதசித்த ஆத்மாவின் சகாசத்தால் பராக்கர்த்த அகங்காராதி உத்தியோடொன்றுந் தத்வமென்பது முதலிய சாசனங்களாற் கயிற்றிற் கட்செவி கடுப்ப நிஷேதிக்கப்படுகின்றன. சாஸ்திரப்பிராமண்யத்தாற் றர்மாதிகட் கிருப்புண் மையுணர்தல் போலும் பிரஹ்மத்திற்கே ஆத்மத் தன்மையானே யிருப்புண்மை சாஸ்திரப் பிராமண்யத்தாலே யுணர்தற்பாலதாமென்க, கருடக்தியானுதியா லக்க ணமே கடுநிவர்த்தியுண்டாத லொப்பவாக்கியத்தாலாத்மாவாகதியுண்டாங்கணமே அவித்தை யாதியனர்த்த நிவர்த்தியுண்டாத லொருதலை யென்றுணர்க. யான் பிரஹ்மமாயுளன் யான் புரிகின்றேன் என ஆத்மசாக்ஷிகங்களாய் பிரத்தியங்களுள்; அவற்றுளஞ்ஞானஜன்னியத்திற்கே நீக்கம் முற்றினும் பொருத்த மென்பதுடன் பாடாம். யான் பிரஹ்மமாயுளன் என்பது பிரமாணத்தாற்றுணியப் பெற்றதாம். யான் கருத்தனென்னு மதியோ பிரமாணாபாசோற்பவமாம், திக்குப் பிரமாதிக ளொக்கக் காட்சியாதி கடுப்பனவும் பாதிக்கப்படுகின்றன செய், போக்தா, வென எச்சாஸ்திரம் லோகபுத்தியவாதியாயுளதோ அது அனதிகதார்த்த போதகமன்று யான் பிரஹ்ம மாயுளன் என்னும் புந்தியோ அனன்னியசித்தார்த்த சுருதியின் சகாசத்தாற் சாதமாம் ஆதலின் யான் பிரஹ்மமாயுளன் என்னும் புந்தியாலே யன்னியமதி பாதிக்கவே படுகின்றது. 8

பிரசங்க்யானவாதி மதத்தைக் கிளப்பல். 9-18

சத்தாகவே நீயுள்ளா யெனப்புகன்றுழி யாத்மாவிற்கு முக்தத்தன்மை திரமா யாகாதாதலிற் பிரசங்க்யானம் பிரவிர்த்திக்கப்படுகின்றது உத்தியோடு நன்குசிந்திக்க. எவ்வாக்கியார்த்தஞ்ஞனும் ஏகவாரமியம்பியதைக் கவரலேலாதென்க; ஆதலினானே

வேறு சககாரியவாவப்படுகின்றது அவ்வாக்கியானுசிந்தனத்தையும் யுக்தியாலோசனத்தையும் முன்யாம் மொழிந்துள்ளேம். வாக்கியமாத்திரத்தலைக்கியத்தின் சாக்ஷாத் கிருதத் தன்மையின்மையின் எத்துணைப்போது சமவேத்யத்வந் திரமாகவில்லையோ அத்துணைப்போது நியோகமவிருத்தமாம்; அந்நியோகங்கர்மங்கட் கெங்ஙனமோ வங்ஙனமாமென்க அநியுக்தமா யடையப்படுமேல் அநுஷ்டிதமாய் யமாதிகண் மித்தை யாமன்றோ ஆதலிற்றிடமான ஆத்ம சாக்ஷாத்கார பரியந்தம் பிரசங்க்யானஞ் செய்யத் தக்கதாம் வாக்கியத்தாலுளதாய சத்தாயிருக்கின்றேனென்னும் விஞ்ஞானத்தைத் துணிபாய்த்திட சமஸ்காரத்தோடுள்ள காட்சியுணர்ச்சிபாதிக்கும்; அதனான் முமுட்சு வெளிமுகப்படுவனாதலிற் பிரசங்க்யானம் விரும்பற்பாலதாம் சுருத அனுமான ஜன்மானங்களாய் பிரத்யயங்கள் சாமான்ய விஷயங்களாதலின் விசேஷார்த்த அக்ஷஜ மாயதவசியம்பாதிக்கத்தக்கதாம். வாக்கியார்த்த ஞானமாத்திரத்தால் யாவனுங் கிருதகிருத தியனாகப் புலப்படக்கண்டிலேம்; வாக்கியார்த்த சிரவணமாத்திரத்தாலோரொருவன் கிருதகிருத்தியனாயிருப்பக் கண்டுளோமெனின் அவன் அதீத ஆகங்க ளிலனுஷ்டிதப்பிரசங்க யானெனன் றனுமிக்கப்படுவென்க. மேலும் நம்மனோர்க் குரிய பரமஹம்ச ஆசாரமாயது அசாஸ்த்ர சமவேத்யமாம் அங்கனமாகவேயுத்தட்ட மாம். நீசற்பிரஹ்மமாயுள்ளாயெனப்பயனைப்பகர்ந்து சாதனம் விதேயமாமாதலிற் பிரசங்க்யானிக்கக்கடவன்; பிரசித்தார்த்தாபிவ்யஞ்ஜன சமர்த்த மாயசாதனம் யாதோ வது பிரசங்க்யானமேயாம் பிரசங்க்யானத்தினன்னியம் வேதாந்தங்களில் வேண்டப் படுகின்றதின்றும். ஆதலிற் சமனாகிமானுவன் சாதனவச் சாத்பவிருத்தமாய் கரும நிஷ்டத்தகைமையை தூக்கியனுபவத்தின் பொருட்டே முயல்வாற் பிரசங்க்யா னிக்கக் கடவன்.

18

தமது சித்தாந்தத்தைத் தரிசிப்பித்தல். 19-23

நேதி நேதியெனத் திருசிய நிகேதவாயிலாய் அதனவதி மாத்திரமாய் பிரஹ்மாத்ம வடிவத்திற் பரியவசானங்காண்டலின் உபநிடதவாக்கியங்கட்கு விதியின் பொருட்டதாந் தன்மை யேலாதென்க. கிரியா சாத்யபலமோ முற்காண்டத்திற் சிராவி யமாம் உபநிடதங்களிலின்று; ஈண்டுக் கேட்கப்படும் மோக்கமோ நித்திபசித்த மாதலின் கிரியாசாத்யமன்று தந்தையான் மைந்தன்றுன்பந் துன்பமில்லாத் தனதாத் மாவின் கண்ணெங்ஙன மத்யசிக்கப்படுமோ அங்ஙனமென்றுந் துன்பந்துன்றாத் தனதாத் மாவின் கண்ணகங்கர்த்தா வென்றத்தி பசிக்கப்பட்டதாம். அவ்வத்தியாசமாயது நேதிநேதி யெனப் பிராப்தவத்பிரதிஷித்திக்கப்படும் மிகவும் அத்யாசவிதி யாதும் யாண்டு மெவ்வாற்றானும் பொருந்தாதென்றுணர்க. ஆத்மாவின் மாட்டாக ஜராமர னாத்யாசமும் அங்ஙனமே, அதன் பிரதிஷேதமும் எங்கன் கூடுமோ எங்ஙன்றான் அபுதரால் மாகத்தின்மாட்டு மலாத்யாச நிகேதங்களியற்றப்படுகின்றனவோ அங்ஙனம் அவிஷயமாய பிரத்தியக்காத்மாவின் கண்ணும் சம்சார அத்யாச நிகேதங்க ளியற்றப்பட்டனவாம் பிரமாணசித்தமாயிற் சம்சாரம் பிராப்தவத் பிரதிஷித்தமாம் ஆயிற் சம்சாரபந்த நிவர்த்தி வடிவ மோக்ஷத்திற்கு ஆகந்துகத்தன்மை யுண்மையிற் சத்தியமாய் முத்தி யறித்தமாம் ஆதலிற்றிவத்திற் நீச்சயனாதிபோலும் அப்ராப்த நிகேதமாமிது.

23

ஆத்மாவிற்குப்பிரத்யய அகோசரத்தன்மையையறையல். 24-27

சப்தமேனும் பிரமாணந்தர ஜன்னியப் பிரத்யயமேனும் கோசரிக்கத்தக்க விஷயத்திற் சம்பாவ்யமாம்; விஷயத்வ அயோக்கியத்தானத்தின் கட்டகாததாம். ஆத்மாவின்கட் சம்பவிப்பனவன்று. மேலும் பிரமாணத்வா பிமதமாய் சப்தப் பிரத்யயங்கட்கும் அங்ஙனமே பிரமாத்ருத்வாபிமதமாய் அகங்கர்த்தா வென்பதற்கும் பிரஹ்மாத்மத் தன்மையுண்மையின் அவற்றின் கோசரத்வங் கூடாதென்றுணர்க. சேதன வடிவ ஆத்மாவின்கட் சாபாசாந்தக்கரண அவிவேகத்தா லெக்கர்த்தருத்வாதிகளாரோ பிக்கப்படுகின்றனவோ அவை யாவும் நேதி நேதியெனச் சாபாச அந்தக்கரண அவிவேகத்தோடும் நிஷேதிக்கப்படும். சாக்ஷாத், சர்வாந்தரம், சாக்ஷி, சேதா, நித்தியம், நிர்க்குணம், அத்வயம், எனச்சுருதியறை தருதலின் ஆத்மா உபலப்தி சுயஞ்சோதி திருசி பிரத்தியக்ரு, சந்ததங்கிரியையற்றதாம். அகங்காரமானது சததஞ் சிதாத்மாவின் சந்நிதியிலிருப்பதாற் சைதன்ய வொளியொடும் விரவியதாய் அவ்வா காரத்தையடையும் ஆதலின் ஆத்மாத்மீய மிரண்டும் அகம்மமகோசரமாம். 27

சப்தாகோசரத் தகைமையைச் சாற்றல். 29-33

ஜாதிகன்மாதிமத்துவத்தாலே சாபாச அகங்காரத்தின் மாட்டொலிகள் பிரவிர்த்திக்கின்றன ததாத்மாவினுடைய தின்மையின் எவ்வொலியுங் கோசரிப்பதின்று யாண்டா பாசம் ஆண்டே ஒலிகளிருப்பனவாய்ப் பிரத்தியக்ருத் திருசியை லக்ஷணையால் ஞாபிக்கின்றன; அதைச் சாக்ஷாத் கோசரிக்குமாற்ற லெவ்வாற்றாணுமின் றென்றுணர்க. அஜாத்யாதி மானாய வொருபொருள் ஒலிகளானிருபிக்கப்படுவது யாண்டுங்கண்டிலேம். ஆத்மாவைப்போலிலங்குகின்றது எங்ஙனம் கங்காரமாமோ ஆத்மசப்தங்களாலங்ஙனம் நுவலப்படும் அக்கினியர்த்தங்களாய் உன்முகமழற்று கின்றது அயமழற்றுகின்றதெனப் பிரயோகிக்கு மொலிகள் சாக்ஷாத் துன்முகாதிக ளில் பரியவசானம் பெறுகின்றதின்று, பரார்த்தத்தன்யுண்மையின் இஃதொப்ப அகங் காரத்தின் கண்ணுங்காண்க. ஆனனப்பிரதிபிம்பம் ஆடியின்றொடர்புடையதாதலால் ஆனனத்தினன்னியமாம்; ஆனனமும் ஆதரிசத் தொடர்புடையதன்ருதலால் இங்ஙனம் பிரதிபிம்பத்தினன்னியமே யாம் அகங்காரத்தின்கண் ணாத்மாபாசமாயது ஆனனாபாசம் போலுடன்பாடாம் ஆனனமுற ஆன்மா அன்னியமென அறியப்படும் ஆத்மாத்மாபாசங்கள் ஆனனாபாசங்களிகல் உண்மையில் அவிவித்தங்களாம் ஆபாசாஸ்ரய அந்தக்கரணமு மவிவித்தமென்பது முய்த்துணர்க. 33

ஏகதேசிமதங்களைத் தூஷிப்பான் ரெகுத்தல். 34-36

எவ்வகங்கிருத்தியினாபாசம் நம்மனோரஹ்ரிதாய்ப் பிறங்கப்பெறுமோ அசம்சாரி யென்றிங்ஙனஞ் சிலவர் சிந்திக்கின்றனர். சாயைபரமார்த்தமாம் ஸ்மிருதியுண்மையின், மாதுரியாதி வேறுகாரணமுமுளது. சிச்சதானந்த பரமாத்மாவின் ஏகதேசம் சம்சாரியெனச் சிலரும் பரமாத்மாவின் விகாரம் சம்சாரியெனச் சிலரும் சிதாத்மாபாச விசிஷ்ட அகங்காரமே சம்சாரியெனச் சிலரும் நான் கர்த்தாவே சம்சாரி சுவதந்திரன் எனச் சிலரும் பகர்வர். அகங்காராதி சந்தானஞ் சம்சாரி எவ்வன்

வபியும் அன்றென்றிங்ஙனஞ் செளகதர் சொல்வர் ஆண்டு நியாயம் யாதோ அது விசாரித்துணர்தற் பாலதாம்.

36

ஆபாசநிருபணவாயிலாகச் சிச்சாயாவாதி முதலியோர் மதங்களை நிராகரித்தல். 37-50

சம்சாரிகளின் கதைசாலும், பிரகிருதத்தை யிப்பொழுது பேசுவாம், ஆதரிசத் தின்மாட் டெவ்வத்திராபாச முளதோ அஃதிரண்டிலொன்றன் றருமமன்று இரண்டி லொன்றன்றருமமாயின் இரண்டிலொன்ற னீக்கமாங்காற் பவிக்க வேண்டும். முகா பாசமென முகத்தால் வியபதேசஞ் செய்தலின் அது முகத்திற்கேயென வுடன் படினோ, ஒவ்வாது, ஆதரிசானுவிதானத்தால் மேலும் முகமிருப்பினும் அதரிசனத் தாலென்க. அற்றேல், இரண்டினிடத்தினுமே யெனின்? அற்றன்று, இரண்டினும் புலப்படாமையின், வித்ய மானமாய்ப் புலப்படாம லிராநின்ற இராகுவிற் கிரவிமதி யுபாதியுளதாமோ ரொருகாற் புலப்படல் புரைய ஆபாசமு முண்மையாய் வேறெ னின், நூலளவையா விராகுவிற்கு முன்னமே வத்துத்துவஞ் சித்தமாம், சிலவர் செப்பும் பூநிழற்பசுஷத்திலோ முன்னுத்திப்படியதற்கவத்துத்துவமாமென்றுணர்க. நிழற்றாண்டலின் நிஷேதமாய விஃதோ வத்துத்துவ சாதகமன்று அர்த்தாந்தாநிட்ட மாய் அர்த்தாந்தரத்தை வாக்கியம்வழங்குவதன்றன்றே; மாதுரியாதி யெக்காரிய முளவோ அவையுஷணத்திரவியாதிய சேவனத்தாலுண்டாம், சாயையின்தன்று, அங்ஙனங் காணொணாமையின் அப்பின்கண்ணே காண்டலினென்க. இங்ஙனம் ஆனனாபாசாஸ்ரயம்போல் ஆத்மாபாசாஸ்ரயமும் விவகாரத்திருட்டியால் விவகார திருட்டியால் விலக்கணமாம். சாத்திர யுத்திகளால் ஆபாசாசத்வமே புலப்படுகின்றது சம்சாரித்தன்மையானது திருக்கிற் கவிகாரித்தன்மை யுண்மையினுனின்று, ஆபாசத் திற்கவஸ்துத் தன்மை யுண்மையினுனின்று, அகங்காரத்திற்குஞ் சடத்தன்மை யுண்மையினு னின்று, பின்னெதற்குத்தான் பவிக்குமெனின்? நன்றுவினவினாய், ஆதலிற் சம்சார மவித்தை மாத்திரமே யாகுக; ஆத்மரூபா விவேகத்தாற் சம்சாரம் ஆன்மதன்மம்போற் பொலிகின்றது கூடத்தரிடத்தி லத்தியஸ்தமாய்க் கூடத்த வடிவொடு மயலறக்குலவி நித்திய மச்சத்தையுடையதாம்; கயிற்றரவு கயிரெடுங் கலந்து சாத்மகமாய் விவேகத்தின் முன் விளங்குதல் வியப்ப இஃதவத்துவாயி ருப்பினுங் கூடத்தவடிவொடுமயலறக்குலவுமென்க. ஆத்மாவே ஆத்மாபா சாஸ்ரய மாம் தனது பிரத்தியங்களால் விகாரவானும் சுகியுந் துக்கியுஞ் சம்சாரியுமாம்; ஆயினும் நித்தியமேயாமெனச் சிலவர் செப்புவர். ஆத்மாபாசங்களின் யாதாத் மியமாய் பரிஞான மின்மையின் விமோகிதராய்ச் சாபாசாந்தக் கரணத்தையே யாத்மாவெனச் சிந்திக்கின்றனர். ஆதலினவர் ஆகமரகசியபரிசய சூனியரேயாவ ரென்றுணர்க. கர்த்ருபோக்த்ருத்வவடிவ சம்சாரம் அவர்கட்கு வாத்தவமாகவே பவி க்கும்; ஆத்மாபாசாஸ்ரய அஞ்ஞானத்தாலுண்டாம் பேதாக்கிரகத்தாலுழல்கின்றனர். மதிக்குச் சைதன்யாபாசத்வமும். ஆத்மாவிற்குச் சைதன்ய ஸ்வரூபத்வமுமாமே லஞ்ஞான்று ஞானாதிசத்தங்களைற் பிரதிபாதிக்கின்றதாத்மாவை வேதமென்பது பொருந்தும்.

50

**ஆத்மாவின் கண் ஜானாதியாதியாய சப்த வியவகாரம்
பொருந்தாதெனச் சங்கித்தல். 51-56.**

எவ்வேற்றுமை மேயதொழிற் கர்த்ருத்வப் பொருள் வாய்ந்த பகுதி விசுதிகளு ளவோ அவை யேகாஸ்ரயங்களாம். செய்கின்றது செல்கின்றது என்பதாதிகளிற் றிருட்டங்களாம், அஃதொப்ப உலகப்பிரசித்தியானே அறிகின்ற தென்பதாதிகட்கு மாத்மைகாஸ்ரயத்வங் கூடும். இவைகட்கு த்வயாஸ்ரயத்வம் உலகப் பிரயோகங் களிற் கண்டோமில்லை அங்ஙனம் விபாகரணத்தினுங் கண்டோமில்லை. ஆதலி னறிகின்றதென்னு மர்த்தங்களில் ஆத்மா விசுதியர்த்தாஸ்ரயமெனவும் புந்திபகுதியர்த்தாஸ்ரயமெனவும் த்வயாஸ்ரயத்வவுடன் பாட்டில் யாதேதுக் கூறுவீரே னின்? கேள்! ஆத்மாபாசமோ விசுதிவாச்சியமாம் புந்தியின் விருத்தி ரூபக்கிரியை பகுதியின்பொருளாம் இரண்டன தவிவேகத்தான் மித்தையாகவே யறிகின்றதென்று நுதலப்படுகின்றது. புத்திக்கோ சித்திஞெளி புணராது ஆத்மாவிற்கோ தொழிற்றெட ராது ஆதலினிரண்டி லொன்றிற்கேனும் அறிகின்றதென்பது கூடாததேயாம் ஆதலிற் றுதுவினர்த்த சாமான்ய வசனத்தால் சூப்தி ஞானமெனப் பாவவியுற்பத்தி செய்யி னும் ஞானசப்தப்பிரயோகம் ஆத்மாவின் மாட்ட னுகாதென்க. ஆத்மா நித்தியமெனச் சுருதிசாசன மிருத்தலின் ஆத்மா விக்கிரியமாத்திரமன்று மதிக்கிறதிதனென மதி, யென்னும் வியுற்பத்தியாற் புத்தி சத்தவாச்சியத்துவம் புத்திக்காம் ஆன்மாவிற் கின்றும்; கரணமகர்தருக் மென யாண்டுங் கண்டிலேம். இங்ஙனமே அறியப்படுகின்ற தென ஞானமென்னுங் கன்மசத்தங்களாலும் ஆத்மா நிரூபிக்கப்படுகின்ற தின்று. 56

இதன் பரிகார மியம்பல். 57-66

யாவர் மதத்தொரேயாத்மா வெக்காலுந்துக்கமுங் கிரியையுமற்றதாமோ அவர் மதத்தெப்போதும் ஆத்மாவிற் கஞ்ஞேயத்தன்மையும் சத்தவாச்சியத் தன்மையின் மையும் பரமார்த்தத்தாற் கூடுமென்க. எஞ்ஞான்றகங் கர்த்தாவிற் காத்மத்வமாமோ அஞ்ஞான்று சப்தார்த்த முக்கியத்வமா மெனின்? சுருதியிலதற்கு அசனூயாதிமத்வ முண்மையின் ஆத்மத்வ உடன்பாடேயின் றென்க. அந்தோ! ஆயின் எவ்வாற்றினும் முக்கியார்த்தமுங் கௌணமுமன்றும் அங்ஙனமாயினும் அறிகின்ற தென்பதாதி சப்த ங்கட்குக் கதிகழறற் பாலதாமெனின்? சப்தங்கட்கயதார்த்தத்வமாங்கால் வேதத்திற்கு மப்பிரமாணத்வமாம். வேதத்திற்கே யாத்மாவின்கட் பிரமாணத்து விட்டமாதலின் அஃதநிட்டமாம் ஆதலினிதன்கதி வெளிப்படையாயே கவரத்தக்கதாமென்க. மூடவுல கின் வெளிப்படையைக்கவரினே நிராத்மத்வலோகாயதிக சித்தாந்தமாம், அஃதநிட்ட மாய்ப் பொருந்தும். அபியுத்தப் பிரசித்தியேன் முன்போலாத்மாவிற்கா அல்லது புத்திக்கா ஞாத்ருத்வ மெனப் பிரித்தறிய வொண்ணா தென்றறிக. கதி சூனியமின்று இவ்வேதம் பிரமாணத்தையே பகர்கின்றது. ஆதரிசத்திற் காணுமானத் தோடானனத் திற் கேகத்வம் மானவராலுடன்பட்டதேயாம் ஆனனத்தின் பிரதிபிம்பமல்லவா ஆனனாகாரமாய்ப் புலப்படுகின்றது. யாண்டு யாதினா பாசமோ ஆண்டவற்றின் அவிவேகத்தானே அறிகின்ற தெனக்கிரியையை யெல்லாவுலகு மியல்பானே யியம்புகின்றது, மதியின் கர்த்ருத்வத்தையத்யசித்து ஆத்மா அறிகின்றதென அறையப்படும் அங்ஙனமே சைதன்யத்தையத்யசித்து சூத்வம் புந்திக்கீண்டு புகலப்

படும். ஞானமாத்மாவின் வடிவமாம் சோதிச்சுருதியிருத்தலின்; நித்தியமே யெதனாலதனான் மதியாலேனும் ஆத்மாவாலேனும் அன்னியத்தாலேனும் எஞ்ஞான்றும் ஞானமியற்றப்படுவதின்று.

66

புத்தி விஷயத்திற்குர்க்கிக் செளகதாதிமத நிராசம் 67-74

ஆகத்தின் மாட்டகம் பிரத்யயமுண்டாத லொப்பப்புத்திக்கு ஞானகர்த்ருத்வம் லௌகீகர் கூறுவர். அங்ஙன மாத்மாவிற்கு மென்றுணர்க. சிந்நிபங்களாய்ப் புத்திப் பிரபவங்களாயியற்றப்பட்டனவாய் விருத்தி விசேடங்களான் மோகிதராயதார்க்கிகர் ஞானமுண்டாகின்றதென வுரையாடுகின்றனர், ஆகலின் அறிவாபாசமதிகளின் விவேகத்தால் அறிகின்ற தென்பது முதலிய வொலிகளும் பிரத்யயங்களும் அதன் ஸ்மிருதிகளும் பிரவிர்த்திக்கப் பட்டனவாம், ஆனபாசத்தின் ஆதரிசானுவிதாயித் த்வம் ஆனனத்திலத்சிக்கப்படுகின்றதேபோலும் சிதாபாசன்றன் புத்திதர்மானுகாரித் த்வம் ஆத்மாவினிடத்தய்சிக்கப்படுகின்றது, ஆதலிற் புத்தியின் பிரத்யயங்கள் ஆத்மாபாசத்தாற் றீப்தங்களாய்க் கிராககங்களொப்பக்கிளர்கின்றன; உன்முகாதிகடகி க்கின்றனபோலு மென்றுணர்க. பிரத்யயங்கடாமே யிலங்குகின்றன; தாமே கிராக சுங்களாகின்றன வென விவ்வண்ணங்கிராகக விருப்புண்மையைச் செளகதர் பிரதி ஷேதிக்கின்றனர். அந்தப்பிரத்யயங்கள் அன்னியக்கிராகியங்களன்றெனச் செளகதர் யாது கூறுவரோ அதன் வாரணம்யாது அதன்வாரணம்யாது நுதலுவிராகவெனின்? பிரத்யயங்களின் பாவாபாவங்கள் இயல்பாயுள்ள சான்றின் வேறற் கவர்வன வாயினும் எக்காற் பிரத்தியயங்களின் பாவாபாவங்கள் சோகமென்னும் பிரத்திய பிஞ்ஞையின் பலத்தால் அவற்றான் கிராககமாய அன்வயிஸ்தாயி ஆத்மாத்துணி யப்பெறுமோ வக்காலாபாசகற்பனையா லென்பயனென்க. பிரத்தியபிஞ்ஞான சித்த மாயினுங்கிராகக வடிவம் பிரத்தியயசமஞ்சடமேயாம், அசிதித்தன்மைக்குத் துல்லி யத் தன்மையுண்மையின் வேறு கிராககமுளதாங்காற் கிராகிய கோடிப்பதித் தன்மையுண்மையானே ஜாட்டியாபரிகாரத்தாற்றானே யசித்தமாய தெங்ஙனம் பிரத்யயங்களின் கிராககமா மென் றுணர்க.

74

ஆபாச விஷயத்திற் சங்காபரிகாரங்கள். 75-90

அற்றேலத்யக்ஷத்தின் சமீபமாங்காலன்றோ சித்தியாம் என்றுடன் பாடாமெ னின்? அற்றன்று அத்யக்ஷத்தின்கண்ணனுபகாரித் தன்மையுண்மையினனும் மற் றைய விடத்தும் பிரசங்கம் வருதலினானு மென்க. யாவன் றுக்கித் தன்மை யானும் மோக்ஷார்த்தித் தன்மையானும் பிரசித்த தேசிக வுபதேச சுரோதாவோ அவனேயத் த்யக்ஷனா? மற்றையனா? அத்யக்ஷத்திற்குத் துக்கித்தன்மையும் அர்த்தித்தன்மையும் நின்மதமன்றன்றோ கர்த்ருத்வாதி தர்மகனாய் விகாரியாய் சுரோதாஜடவர்க்க பதிதனா தலின் சத்தகமத்யக்ஷனாயுளன் எனச் சத்திசத்த நிர்த்திஷ்டப் பிரஹ்மாத்மக்கிரகத் தின்பொருட்டு யோக்கியனேயன்றும் சத்தாகவேயுள்ளாயென மித்யோக்தி சுருதிக் கும் பொருத்தமாயதன்றும், ஆபாசவாயிலாய் விவேகாபன்னமாய ஆத்மாகங்கார மிரண்டையும் பிரித்துணராது அர்த்தித்வாதியையார்ந்து சுரோத்ருத்தன்மையோடு மிராநின்றான் பொருட்டுத் தத்வமசியெனச் சுருதி யாத்மதத்துவத்தை நுவல்கின்ற

தென வுடன் படிவோ அக்காலங்ஙனஞ் சுருதிகூறியதின் கிரகணங்கூடும். பிரத்திய க்குச்சைதன்யத்தினின்றும் அகங்காரத்தைப் பிரித்தே நீயே யெனப்பிரத்யயான்வய நிஷ்டத்வம் புகலுமாயினக்கான் முன்னுவன்ற வெழுதாமொழியின் மித்யோக் தித்வப் பிரசங்க வடிவதோடம் வருமென்றுணர்த்தற்பாற்றும். நீயென்னும் பதம் அத்தக்ஷத்தை லக்ஷயிக்குமோ அச்சம்பந்த மீண்டுக்கூறவே தக்கதாம். காண்போன் காண்பொருட்டன்மைச் சம்பந்தமுள்ள தெனின்? அக்கிரியமாய் வத்தியக்ஷத்தின் மாட்டி:தியாங்ஙனமேலுமென்க. அக்கிரியத்வமாயினும் தாதான்மியம் அத்தியக்ஷத் திற்குப் பவிக்குமெனின் எனக்காத்மா அத்தியக்ஷமா யிருக்கின்றதெனச் சம்பந்தக் கிரகண மிலதாங்காற்றாதான்மிய தீ யுளதாகாதென்றுணர்க. சம்பந்தக் கிரகணம் நூலாலென மதிக்கின் அ:தொவ்வாது. அகங்காரத்திற்குச் சடப்பான்மை யுண்மையி ன் சம்பந்தக் கிரகீத்ருத்தகைமை பொருந்தாது நிர்விகாரத்தகைமை யுண்மையின் அத்தியக்ஷத்திற்கு மின்றென விருதோடங்கள்; சடத்தின்பொருட்டுச் சுருதிக்குப் போதகத்வாசம்பவ மூன்றாவது தோடமென முத்தோடங்களாம். கிரகணமாங்காலும் எனக்கத்தியக்ஷ மிருக்கிறதென்று கோடற்பாற்றே யன்றி யானே அத்தியக்ஷனாயுள னெனக்கோடற்பாற்றன்றும். உண்மையின் எனக்கத்தியக்ஷமிருக்கின்றதென்பதாலும் பொருந்தாதென்க. அதிருசியாய மதியாயது திருசிவடிவமா யெக்காற் சந்ததமிலங்கு மெனவுடன்பாடோ அக்காலப்புந்தியின் விருத்திகளும் தப்தாயவிஸ்புலிங்கங்கட் கெரியுருப்பான்மையேய்ப்பத் திருசிவடிவங்களாம். அவதி பூதமாய் சிதாத்மாவின் சகாசத்தானே உலகின் ஆபாசம் பிரத்யயமுமதனதபவமுமாம் உத்திபொருந்தலின்; அயலாற்றலன்றென்க. எனவே ஆபாசவுடன்பாடின்றேற் பாதகமும் ஆபாசவுடன் பாடுண்டேற் சாதகமுமாம்; மதிக்குமான்மக்கிரகம் யானுளனனவேலும் இங்ஙன மாமே லயப்பிண்டத்திலன்ற சங்க்ராந்தியொப்ப மதியின்பாற்றிருசி சங்க்ராந்தி விகாரமாமெனின் இச்சோத்தியத்தை ஆதரிசத்திலானபாசம் போலென்பதான் முன்னமே நிராகரித்துள்ளேம். கிருஷ்ணவர்ணமயம் லோகிதவர்ணமாய்த் திகழ்கி ன்றதென்னுமித் துணைமாத்திரஞ் சடப்புந்தியின் சைதன்யாபாசத்தன்மையிற் றிருட் டாந்தமாம் திட்டதாட்டாந்ததுல்லியத்வம் யாண்டும் முற்றினும் ஒவ்வாதென்றுண ர்க. அங்ஙனமே சேதனாபாசமார்ந்த சித்தமானது சைதன்யம்போலாம். ஆதாரிசத்தி லானபாசம் போலுமுணர்க. அவ்வாபாசமுமித்தையென நுதலப்பட்டதேயாம் சித்தஞ் சேதனமென்பதோ நூலாக விவரச்சிதமாம்; ஆயினாகத்திற்குமப் பிரசங்கமாம் அங்ஙனமே விழியாதிகட்குமாம். அ:துமாகுகவெனின்? லௌகாயதிக சங்கதி யாத லின் அ:தொவ்வாதென்க. சித்தத்தின் மாட்டாபாசம் பவியாதேலக்கா லகம்பிரஹ்மா ஸ்மியென்னு முணர்வு பவியாதென் றுணரற்பாலதாம். அகம் பிரஹ்மாஸ்மியென் னுந் தீயிலதாங்காற் றத்வமசி வியர்த்தமேயாம் யாண்டுங்காண்டலின்மையின் வியர்த்தமாகுக வெனின்? இவ்வாக்கியம் யுஷ்மதஸ்மத்தென்னும் அனாத்மாத்ம விபாகஞ்ஞன்பாற் பயனதாமென்க.

90

யுஷ்மதஸ்மத் விவேகம். 91-98

இம்மகவாதி யென்னதென்னும் பிரத்யயங்கள் அனான்மாவின் கண்ணே யையமின்றி யறியத்தக்கனவாம். யானென்னும் பிரத்யயம் ஆத்மாவின்கண் ணிட்ட மாம். இ:தி ருக்கின்றேனென்னு மிரண்டு மான்மானான்மாக்களின் பிரத்யயங்களாம்.

அன்னியோன்னிய வபேசைஷயால் அவைகட்குப் பிரதானகுணத்வ வுடன்பாடாம், விசேஷண விசேஷியம் அங்ஙன முத்தியாற் கிரகிக்கத்தக்கதாம். முற்சுலோகத்தின் மத்தியில் நிர்த்திஷ்ட அஸ்மதர்த்தமாய் ஆன்மாவின் விசேஷணம் இஃதென்ன தென்னு மிவ்விரண்டுமாம். எங்ஙனம்: - தனி, கோமானென்பன, அஃதொப்பவாகம் அகங்கர்த்தாவாய் வான்மாவிற்கு விசேஷணமேயாம் ஆத்மாவிற்கு மகங்கர்த்தா விசேஷணமாம். மதியாருடமாய் யாவும் அகங்கர்த்தாவோடுஞ் சான்னின் விசேஷ ணஞ் சந்ததமாம். கிஞ்சிலும் பரிசியாமற் சந்ததஞ் சருவாவபாசமாம். ஆதலினுணர் வருவமே யெஞ்ஞான்று மான்மாவெனத் துணியப்பெறும். லோகபந்தியை யபேசுதி த்து எவ்விந்நுதலிய விசேஷணவிசேஷியாதி யாவும் அனான்மபூதமாம். அஃதவிவேக மதியினரின் றிருட்டியா லுளதாம். விவேகிகளின் றிருட்டியானோயாவு மின்றும். ஆன்மபதார்த்தந்திருக்கா மொருக்காலுந் திருசிய மன்றும்; யாது திருசியமோ வது விசேஷணபாவம் விடாதாதலிற் றிருக்குமெய்யாம் திருசியம் பொய்யாமென அநிருத சடபரிச்சின்ன வியாவிருத்த சத்திய ஞானானந்தப் பிரத்யக் கனந்த வடிவமா ன்மாவெனப் பதார்த்தான்வய வியதிரேகங்களாம். ஆன்மா சைதன்ய மென்பன வாதியாய் பதங்கள் கேவலவான்மாவின் சமர்ப்பகங்களாம். கர்த்தா போக்த முதலன வோ கேவலம் பூரணான்ம விஷயங்களன்றெனப் பதான்வய வியதிரேகங்களாம். இவ்விரண்டும் அஸ்மதர்த்த விஷயத்துணிவிலாகங்களேயாம். வாக்கியார்த்தத்திற் பதார்த்தவைக்கியத்தினோ தத்வமசிவாக்கிய மொருதலையாய் வேண்டற்பாலதா மென்றுணர்க. துயிலிலான்மாவின் கண்ணற்பமும் வேறுயாங் கண்டேமில்லையென வுலகு தமதான்ம திருட்டியாய் சைதன்யத்தை நிவாரிப்பதின்றும்; பின்னரோ திரிபுடி யை நிறுத்திக்கின்றது "சுயஞ்சோதி" "திருஷ்டாவினின்றும்" என்பனவாதிய மறைகள் சம்வித்திற்கு அத்தித்தகைமையையும் அதற்குக்கூடத்தத் தகைமையையும் சுயமே சொல்கின்றன. அங்ஙனம் பிரமாத்ராதி பேதத்திற்கு அசத்தகைமையையும் "அதனினிரண்டாவதின்றும் அதனினன்னிய மசத்தா" மென்பனவாதிய சுருதிகள் சுயமே சொல்கின்றன. இங்ஙனம் பிரமாத்ராதிப் பிரத்யய வவகதிகள் மறையாலே பிரித்துணர்த்தப் பெற்றனவாம்.

98

பதார்த்தத்துவத்தை யுணர்ந்தபுருடன்பான் மகாவாக்கியம் பயன்மேய விஞ்ஞானத்தைப் பயக்கின்ற தென்பது. 99-104

இங்ஙனம் சுருதிலோகப் பிரசித்தத்தாலும் அவ்வயவிய திரேகங்களாலும் அவாந்தரவாக்கியார்த்த முணர்ந்தான் பாற் சுரோதாவின் மோகமேகுவான் மகா வாக்கிய வடிவமாய் சுருதி யதுநீயாயுள்ளா யென வுபதேசித்தருளியது. ஸ்ரீ நான் முகன்ருசரதர்க் கெங்ஙன நுதலன்மாத்திரத்தானேதமத்தைத் தணர்ப்பித்தாரோ ஸ்ரீ ராமர்க்கு விஷ்ணுத்வ சம்போதத்திலயன் முயல்வையறைந்தாரில்லையோ; அங்ஙனம் பிரத்தியக்கான்மச் சோதியின்கண் ணகஞ்சத்தத்தினெந்நிடை யிலக் கணையாற் பரியவசிதமாமோ. அந்நிடை பிரஹ்மமாயுள்ளா யென்பதானுதல வேபட்டதாம் ஆண்டுபதேச மாத்திரத்தா லகம்பிரஹ்மாஸ்மி யென்னும் ஞானோதய மாங்கான் மோகாபோக ரூப்பலன் பவிக்குமென்றுணர்க. வாக்கியஞ் செவிகொண்ட மாத்திரத்தான் விஞ்ஞான முளதாகாதே லக்காற்காரியபரத்வமவசியங் கற்பிக்க த்தக்கதாம்; ஈண்டங்ஙனமன்று அகம்பிரஹ்மாஸ்மி யெனச் சாஸ்திரோபதேச வியவ

காரத்தான் முன்னமுமான்மாவிற்குச் சுயமே சற்பாவமிட்டமாமாதலிற் சுத்திருப்பிய ஞானம் போலப்பிராமான்மயமன் றென்க. ஆப்தவாக்கிய சிரவணகாலப் பிரமையாயது அசனாயாதியுபலக்ஷித சம்சாரத்தினிவர்த்தியின் பொருட்டுண்டாகின்ற தாதலினிப்ப லத்வ சங்காவகாசமின்றும். தத்துவமசி யாதி வாக்கியத்தின்கட் டிரிகாலத்தினு மையமேயின்றும். பதார்த்தாவகத புருடனுக்குப் பிரதிபந்தவிகீனத் தன்மை யுண்மை யின் வாக்கிய சிரவணகாலத்தே ஸ்வாத்மாவின் கண்ணே பிரமாதிரமாயுண்டா மையமின்றாமென்க. அனுபவ ஸ்வரூபத் தகைமையுண்மையிற் சுயமான்மாவிற்கு நிராகரிக்கத் தகாமையுண்மையின் அனுபவாயோக்யார்த்தத்வ ஆசங்கைபின்று மன்றே.

104

பிரதிபத்தவ்யார்த்த சுபாவ நிருபணம். 105-140

தத்துவமசியென்னும் வாக்கிய சிரவணானந்தரம் பிரதி பத்தியில் அகமிருக்கி ன்றேனென என் சத்தேயடையப்படுகின்றதா? அல்லதென்னன்னியமா? சத்தே யெனின்? சச்சப்தார்த்தத்தால் அகஞ்சப்தம் முக்கியார்த்தத்திற் கவரத்தக்கதாம். பிரத்தியக் கான்மாவின்னியமாமேற் சத்தகமெனக் கவருமுணர்ச்சி நரசிருங்கமே யாம். ஆதலின் முக்கியக்கிரகமாங்கான் மெய்யனுபவத்திற்கு வாரணமின்றும். அந்தக்கரணமுமதன் பரிணாமமுமாய் விரண்டும் எதனாபாசங்களுடையன வாமோ அவைகட்கு அச்சேஷபூதத் தகைமையாம்; மேலும் அவைகட் கசிதிமத்வ முண்மை யினானுஞ் சைதன்யத்திற் பலங்கற்பிக்கப்படும். வேந்தன்பால் வெற்றியாதிகள் வியப்பக்கூடத்தாரிடத்தும்பலமருகமாம். சாபாச விருத்தி விருத்திமான் கட்டுப் பலஸ்வரூபத்வா பாவத்தானும் பலோபாதானத்வா பாவத்தானும் பலங் கூடத்தரின் பாலே கூடுமெனக்கொள்க. எவ்வாபாசங்கொண் டாதரிசமானனாகாரமாமோ அஃதே யவ்வாபாசமாம். அஃதொப்பப் பிரத்திய யாதரிசமாயவகங்காரம் எஃதாலிலங்குமோ அச்சிற்பிரதி பிம்பம் பரமான்மாவேயாம்; அன்றதினின்றன்னிய மகங்காரத்திலக மாபாசகோசரம். அங்ஙனமாகவே அகம்பிரஹ்ம மென்னும் வாக்கியார்த்த தீபொரு ந்தும் அத்யஸ்தாம் ஸாபோகமாத்திரத்தாலன்றி ஆத்மாவிற்குக் கர்மத்வ மின்றென் றுணர்க. இங்ஙனஞ் சிதாபாசாப்யுபகமமாங்காற் சதகமஸ்மியகஞ் சதஸ்மியென்னும் வடிவப்பிரதிபத்தியுண்டாம்; வேறற்றலின்றும். மேலும் அது நீ யென்னு முபதேசமும் வாயிலின்மையாற் பயனில் கூற்றாமென்க. கேட்பானுக்குபதேசமாமேலக்காலது பயன் பெற்றதாம் அக்கேட்போனாந்தகைமையும் அத்யக்ஷனுக்குடன் பாடன்றேற் கேட்போனாந்தகைமையாவனுக்காங்கொல்? (எவனுக்கு மாகாதென்பதாம்.) அத்தியக்ஷத்தின் சமீபத்திற் புத்திக்கேயாமென்றுடன் பாடாமெனின்? காட்டத்தின் சந்நிகிதத் தாற் புந்தியிலதிசய முண்டாகாததேபோலும் சந்நிகிதாத்யக்ஷமாற்று மதிசயம் புந்திக்கின்றே யாமென்க. அதனாலாற்றப்பெற்ற வுபகாரம்யாசேனும் மதியின் மாட்டாமேல் ஆபாசவுடன் பாடலதாங்கா லத்யக்ஷத்திற்குப் பரிணமித்வம் பவிப்ப தொருகலையன்றே. சுருதியா தியனுக்கிரக முளதாம் போழ்து ஆபாசமங்கீகரித்த லிற்றனயாது கோதாங் கூறுதி. அற்றேல் ஆபாசமுடன் படினோ பரிணாமமாமெனின்? அற்றன்று கட்செவியாதிகட்கு இரஜ்ஜுவாதிநிபத்வம்போன்றும் இரஜதாதிகட் கித மான்மகத்வம் போன்றும்! மதியாதி கட்டுச் சிந்நிபத்வமித்தையேயாம். ஆன்மாவி ற்குப்போக்தருத்வாபாசமு மித்தையேயாம். எங்ஙனம் பொய்ம்மையோ வங்ஙனம்

முன்னமே ஆதரிசத்தின்மாட்டானனத்வம் போன்மையும் ஆனனத்திற் கொப்பவன்மா விற கவிகிருதத்வமு மறைந்தாமன்றோ. கேவலான்மாவினவபாசத்தாற்றனியாயே ஆத்ம பாசத்வஞ் சித்தியாதேல் ஆபாசாவபாசத்தானே யாத்ம்பாசம் பவிக்கும்;

அக்காலம்மதத்திலன்னியோன்னிய சம்ஸ்ரயமாம் ஆனாதிகட்கோ வேறாய்ச் சித்தியாம். அத்யக்ஷத்திற்குத் தனியே சித்தியாங்கா லாபாசத்திற்குத் ததீயத்வமாம் ஆபாசத்திற்குத் சதீயத்வமாங்காலே யத்யக்ஷ வ்யதிரித்தத்வ சித்தியாமெனின்? இங்ஙன் வினாதுல் தகாதாம், என்னை? கனாவின்கண் ணந்தக்கரணத்திற்கு மான்விற்கு ம் வதனமு மதனிழலும்போலும் அன்னியோன்னிய நிரபேக்ஷமாகவே சித்திகூட லினென்க. சயந்தனமாதிகட் காண்டு தூனியப்பான்மை யுண்மையின் கூவிரமாதி யாகாரமுற்ற பிரத்யயத்திற்கே சுவப்ரகாச சைதன்யத்தாற்கிரகமாம். அவகதியான ன்கு வியாப்தமாய் விஷயாகிருதிப் பிரத்தியயமுண்டாம் உண்டாய் வதன் கண் ணெவ்விஷயாகார முளதோ அஃதே பாகியவிஷயமென வுடன்பாடாம். அப்பாகிய விஷயம் கர்த்தாவிற்குச் சாத்தியமா யுத்தேய்யத்தகைமையானே யிட்டதமத்வ மாதலிற் கர்மமாம். அவ்விஷயேச்சாவான் சாரியத்திற் செய்யெனவேவப்படு தலினென் றுணர்க. எப்புத்தி பரிணாமத்தின்கண் விஷயத்தாலாகாரஞ் சமர்ப்பிக்கப்படுமோ அஃதீண்டு விஷய விளக்கத்தின்கட் காரணமெனப்படும். எச்சிற் பிரதிபிம்பத்தினாபாசத்தாற் சம்வியாப்த வசங்காரம் பரிணமிக்கின்றதோ அச்சிதான் மப் பிரதிபிம்பம் ஞாதாவென நவிலப்படும். இத்திரிபுடியைப் பிரித்து ஆகமாபா யியாய் இம்முன்றில் அநாக மாபாயியாய் சான்றை யாவன்றிவனோ அவன் துவம்பத லக்ஷிய பிரத்தியக்கான்மவித்தாமெனக் கொள்க. சப்பய்சம் சயமித்யோக் தங்களாய பிரத்யயங்கள் பிறழ்வுடையனவாம், அவற்றின்கண் ணவகதியேகமே யாம்; பேகமோ பிரத்யயார்ப்பிதமாம். மணிக்குபாதி பேதத்தாற் பேதமுளதாவதே போலும்; அவகதிக்கு அசுத்தி பரிணாம முதனயாவும் பிரத்யய சம்ஸ்ரபத்தாலே யாமென்பது துணிபாம். பிரத்யயங்களின் ஸ்புரணமும் கிரகணமும் ஸ்வரூப லாபமும் ஈண்டு அபரோக்ஷ வியல்பினதாய் வயலொன்றாற் பவிக்கத்தக்கனவாம், அசிற்பாவத்தால், பிரதீபம்போல்; என்னுமில்வனுமானமே யிவணியம்பப் பட்ட தாம். யாதொரு வாதி என் யாதாமோரளவையானே யாக்கையாதியினய லாயவாத் மதத்துவத்தைக் கவர்கின்றனா? அல்லதென்னளவையின்றியே யயலினீக்க வாயிலாய்ப் பரிசேடத்தாலா? சத்தப் பிரமாணத்தாலனாத்ம நிவிருத்தியேயீண்டு நுதலப்படுமா மேல், அத்யக்ஷத்திற்கப்ரசித்தத் தன்மையுண்மையிற் தூனியப் பான்மையேமேவும் அற்றேற் சேதனனியெங்ஙனந் தேகமெனின்? அற்றன்று அப்பிரசித்தியினால்; வேறாய்ச் சேதனத்தின் சித்தியாங்காலன்றோ அன்னிய ஹானத் தாலிங்ஙனமாம். சேதனத்திற்குச் சுயமபரோக்ஷத் தன்மையுண்மையினத் யக்ஷஞ் சுயமுளதென்றேயுணர்தற்பாற்று மெனின்? இங்ஙனமாயிற் தூனிய வாதியோடு சமமாய் அன்னியத்தின் பிரபோதமன்றோவாம். யானிஃதை யுணர்ந்துளே னென்னும் விவகாரத்திலுலகின் யுகபந்நினைவுகாண்கின்றமையிற் கரணங் கருமங் கருத்தா மூன்று மேககாலத்திற் சித்தங்களாம் ஆதலினத்யக்ஷஞ்சுயஞ் சித்தமென வுணரப் படுமெனின்? நன்று நவின்ருய்! ஸ்மிருதிக்குப் பூர்வானு பவகமகத் தகைமையானே பிராமாண்யமாயினும் யுகபத்திரிதய சித்திக்கமகத்தகைமையின்றும். முன்னம் முறையே கர்த்ராதிகளின் கவர்ச்சியுண்டாவதேபோலும் பின்னமும் ஸ்மிருதியின்

சம்பவமாம். ஆதலின் நைரந்தர்யமாய் யௌகபத்யம் விபாவித்தன் மித்தையே யாமன்றோ மேலும், இஃதையுணர்ந்தே னென்புழி யிதமாகாரந்திரமாய்ப் பிரத்தியக் கவாவானிகழ்கின்றது; என்னை யென் புழியோ துருவமாய்ப் பராக்கவாவாலுணர்ச்சியாம். ஆகவே யாண்டன்னியப் பிரதியோகிகமவாவப்படுமோ ஆண்டுவெளகபத்யம் பொருந்தவே பொருந்தாதெனக் கொள்க. மேலும் பிரமாதாதிகளின் கவர்ச்சியினுமீண்டு மூன்றி னபேகைகூடலின் அனவஸ்தையன்றோவாம். அக்கர்த்ராதிகளாலே ஸ்வரூபசித்தி சம்பவித்தலின் என்னென்கொலோ அனவஸ்தையா மாறெனின்? உய்த்துணர்ந்தன்றோ வுரைத்திலாய்! பிரமாதா வொன்றன்கண்ணே யுபகூழீணமாய் கர்த்ருத்வம் கரணகர் மங்கட் காங்கொல்! மேலும், கர்த்தாவின்கிரியையாலியாது வியாப்தமாவானிட்டதமாமோ அது கருமமாமெனப் பாணினிபகவானுலருளப்பட்டுளது. ஆதலிற் கர்மத்திற்குக் கர்த்ரு தந்திரத்வமிஷ்டமாம், அன்னியமாய் அத்யகூதந்திரத்வமின்றாமென்க காட்சியளவையானேனுங் கருதலளவையானேனும் உரையளவையானேனும் சருவபதார்த்தங்களின் சித்தியாம்; அஞ்ஞன் பொருட்டயலாறின்றும் அத்யகூதத்தின் சித்தியும் பிரமாணத்தாற் சித்திக்கின்றதா! அல்லது பிரமாணமின்றியே சித்திக்கின்றகா! ஸ்வரூபப்பிரகாச மாத்திரத்திற்குப் பிரமாணமின்றிப் பிரசித்தி யிருப்பினும் அஞ்ஞன்பொருட்டுப் பொருந்தாததாம். சேதனத்திற்கேயஞ்ஞத்வ முடன் பாடாமே லக்காலதற்குச் சேதனத் தகைமையில் வேறு பிரமாணஜன்னியமதியபேகூழிக்கத்தக்கதாம்; அன்னிய வகங்காரத்திற்கே யஞ்ஞதையுடன் பாடாமேல் அத்யகூத விஞ்ஞானத்தினோ அன்னியமதி துருவமாய்ப் பவிக்கத்தக்கதேயாமன்றோ. சித்தியென்பதென் ஞானமா? அல்லது ஸ்வரூபலாபமா? அல்லது உபயான்யப்பிரகாரமா? ஞானமே சித்தியா மெனின்! முன்னுதலிய பகூழங்களை நீ நன்கு ஸ்மரிக்கக் கடவோனாகின்றாய். ஸ்வரூபலாபமே சித்தியாமெனின்? முயல்கை ஆண்டு பயனில் கூற்றும்; ஏனெனின்? பொருள்கள் யாவற்றிற்குந் தன்னேதுவாற் றன்வடிவலாபரூப சித்தியா மெனச் சருவலோகப் பிரசித்தத்தகைமையேய் தலினாண்டு பிரமாத்ராதிப் பிரயாசம் பயனில் கூற்றன் றோவாமெனச் சிந்தித்துத் தெளிதல் நன்றும். ஞானஞேய ஞாதாக்களுண்டென்னும் வாதத்தில் ஞாதத்வமே சித்தியாம். அத்யகூதாத்யகூதயங்கட்கு ஞேயத்வமே சித்தியாம். ஆத்மலாபத்வமன்றும். ஸ்பஷ்டத்வமே சித்தித்வமெனப்பட்ட மதானுசாரமாய்க் கற்பிக்கினோ கர்மகர்த்ராதிகட்கு ஸ்பஷ்டத்வ மஸ்பஷ்டமாம். கர்த்ராதி விலகூணமாய் சான்றிற்குச்சிதாபாச ஜனனத்தாலுண் டாகுக; கர்த்ராதி வடிவத்திற்கோ ஜடப்பான்மையுண்மையிற் கூடாததாமென்றுணர்க. தரிசன விருத்திரகிதனுவவந்தனுக்கு ஞாதாவின் விஷயீபூதமாய் கடத்தின் யாதொரு ஸ்பஷ்டபாவமுளதோ அது ஞான விஷயதாதிரிக்கும் பட்டமதத்திற் யவிப்பதேயின்றும். ஆகவேபட்டமதானுசாரியாற் கர்த்ராதிகட்குப் பிராகட்ய வடிவஸ்பஷ்டதை யிஷ்டமாயினஞ்ஞான் றுத்ரஷ்ட்ருதை அதன்விலகூண அத்யகூத கர்த்ருகை யவசியம் உடன்படத்தக்கதாம் ஆதலிற் கர்மமதி ஜடத்திற்கு பிரகாசாபரபரியாய் ஸ்பஷ்டதையின் சம்பவமின்மையின் ஸ்பஷ்டதை சித்திசப்தார்த்தமன்றும். பின்னையோ ஞான விஷயதையேயெனக் கர்த்ராதிகத சிதாபாசனவாயிலாய் அதன் திஷ்டானபூத சிதாத்மாவிதிமுகமாயே பிரதீபாதி திருஷ்டாந்த அனுமானாதியளவையர் லுணரத் தக்கதாம்.

விஞ்ஞானவாதி பெளத்தமத நிராகரணம். 141-152

அனுபூதியாய் சம்வேதனத்திற்கு அன்னியகர்த்தராதியின்கண் ணபேசைகூடியால் நினக்கென்பயனும் நுதலுதி. அனுபவிதாவின்கண்ணஃதுடன்படத் தக்கதாமெனின்? அவ்வனுபவிதாவு மெம்மதத்தி லனுபூதியேயாம். புத்தியினியல்பபின்னமாயினும் மயன்மதிமனுடராற் கிராகிய கிராகக கிரகணபேதவான்போ விலகூழிக்கப்படுகின்றது. யாவர் மதத்தின்கண் ணெவ்வனுபூதியுளதோ அஃதே கிரியை அஃதே காரகமென வறையப்படுகின்றதோ கணபங்குரத்தன்மையானே விரம்ய வியாபார அயோகத்தால் அவர் மதத்தின்கண் ணெவ்வனுபூதிக்குத் தனது வ்யதிரித்தமொன் ற்பேசுஷணிய மென்பது யாண்டையதென்க, இவ்வனுபூதிக்குச் சொருபசத்வம் கணபங்குரத்வ மிட்டமாயின் அனுபவத்திற்கீண்டுஞ் சற்பாவமுண்மையின் சகர்த்ருத்வமும், நினக் குடன்படத் தக்கதாம். யாதொருதர்மமு முடன்படுவதின் ருமாயினென்னுமாலோவெ னின்? என்னும் நின் பசுஷஹானத்வமேயாம். இன்மைத் தன்மையாதி நிவிருத் தங்களாய் வுண்மைத்தன்மை முதலனவாய் தருமங்களுடன்பாடாமெனின்? இங்ஙன மாயின், அனுபூதிக்குக் கணபங்குரத்வஞ் சித்தியாதாம் எதனால் நின்னனு பூதிக்குச் சுவலசுஷண்யமாய் நிர்விகற்பமாத்திரமாமோ. ஸ்வரூபமே யிலக்கணமாயதைச் சீமாவாயுடையது நாசம், எனவே நின்மதத்தின் கண் ணாவிர்ப்பாவ திரோபா வங்களின் அவதிபூதமாய் ஸ்திரமின்மையின் சத்வவிநாசங்கட்குச் சித்தியின்றி மென்க.நாசம் அநாசநிவிருத்தித்வமாம், ஆகவே நாசஞ் சித்திக்கின் அதன் விரோதியாய் அநாசத்தின் சித்தியாம் அதன்சித்தியாங்கால் அதன்போஹவடிவ நாசஞ் சித்தி யாமென்று ணர்க. அகோபதாபிதேயமாய அஸ்வத்வாதிகட் கசத்வங்கோத்வ மென்பதன்றோ நின்மதம் அது கோத்வ லசுஷணமன்றும், என்னை? அஸ்வத்திற்குங் கோத்வவியாவிருத்தி யிலக்கணமாதலிற் பரஸ்பராபேசை சித்தித்தலினென்க. சுஷணவாச்சியமாய் மெப்பொருளுளதோ அஃதும் சுஷணிகாபா வமே நினக்காமாதலின் ஸ்திரமும் சுஷணிகத்வ விரோதியென வுன்னாலுடன் பட்டதேயாம். அபாவத்திற்கு வடிவத்தாற் பேதமின்றேனும் அகோத்வம் அஸ்வத்வம் அனஸ்வத்வங் கோத்வமென்பதாதி நாமங்களால் வடிவபேதம் உடன்பாடாமெனின்? ஒரு நிர்ச்சுவாபாவத்திற்கு நிரர்த்தகசம்ஞாபேதங்களால் அநேகபதார்த்தா சாதார ணத் தகைமையால் வியாவிருத்தி யாத்மத்வம் நினக்கெங்ஙன மேலுமெனமறுக்க. பின்னங்களின் வியாவிருத்தியபோஹமா மேற் பேதப்பிரதியோகிசட்சளவின்மை யின் அதனவசம்மின்றி அதன்போஹ மனவசதமாதலின் அவ்வபோஹத்திற்குக் கோவின் கண் விருத்தியெங்ஙனமாம். அபின்னங்களின் வியாவிருத்திய போஹமாமேலோ அஜத்வ அஸ்வத்வாதிய போஹவடிவ எல்லா அபாவங்களும் கோவினிதரேதர வியாவிருத்தவபுத்தி ஜனகங்களன்றும். அங்ஙனமே யெவ்விசே டங்களாய் கண்டமுண்டத்வாதி பாவரூபங்களும் பேத்யபேதங்களின் பேதஞ் சித்தியாமையிற் பேதகங்களன்றும். நின்மதத்திற் சம்வித்திற்கு நிர்விசேஷத்தன்மை யுண்மையின் நாமஜாதியாதிகள் விசேஷணமன்றும் போற்கவாதிகட்கு அகவாதி வியாவிருத்தங்களுனுங் கண்டாதிகளேனும் விசேஷணமன்றமன்றோ. எக்காட்சியுங் கருதலும் விவகாரத்தி லிச்சிக்கின்றனையோ அது கிரியாகாரக பேதங்களா லவசியம் அங்கீகரிக்கத்தக்கதாம். ஆதலின் நீலமேனும் பீதமேனும் கடாதிகளேனும் விசேஷ ணஞ் சம்வித்திற்காம், எதனாலேயு மனுபவிக்கப்படுகின்றதோ அதுவும் ஞாதாவெனக்

கொள்ளற்பாலதாம். ரூபாதிகட்குக் கிராகியத்தகைமை யுண்மையிற் கிராககமன்னிய மாவதேபோலும் பிரத்யயத்திற்குக் கிராகியத்தன்மை யுண்மையிற் கிராககமயலாம் அஃதொப்பக் கிராககமுங் கிராகியத்தின் வேறும் வியஞ்சகத்தன்மை யுண்மையிற் பிரதீபம்போலுமென்க.

152

பிரத்யய அத்யக்ஷங்களின் சம்பந்தஞ் சாற்றல். 153-159

அத்யக்ஷமாயபிரத்யயத்தோடு, அத்யக்ஷமாய திருக்கிற்குக் காண்பான் காட்சித் தன்மைச் சம்பந்தம் விடுத்துவே றெத்தகைத்தாய சம்பந்தஞ் சம்பவிக்கும். அத்யக்ஷத்தாலாற்றுந் திருட்டி திருசியத்தை வியாபிக்கின்றது அல்லது நித்யாத்யக்ஷத்தாலாற்றுமியாதேனு முபகாரம் புந்தியின்கட் பவிக்கத்தக்கதாம். அவ்வுபகாரமு மதனிபத்வமா மெனமுகப் பிரதிபிம்பதிருட்டாந்தத்தான் முன்னுதலினுமன்றே. கடாதிகளின் கண்மதிக்குச் சம்வியாப்தியும் வியஞ்சகத் தகைமையால் ஆலோகாதி சம்வியாப்தியே போலுமா மென்க ஆலோகத்தின் கட்டிதமாய கடங்கடுப்பப் புத்தியா ரூட மாமென்ப கடாரோகமுந் தீவியாப்தியாமென்றுணர்க. மதிக்கு விஷய வியாப்தியின்கட் கிரமமுண்டாம். தீயின் வியாய்தி முன்னமாம் அதன்பின்னோ ஆன்மாவின் அனுக்கிரகமாம் சர்வாத்யக்ஷத்திற்குக் காலகம்மாதி கதழ்வுறக்கிரமம் பொருந்தாதாம். கர்த்ராதிகாரகாபேக்ஷையாற்கிராகிய சேஷமாங்காலே யாதினுக்கு விஷயக் கவர்ச்சியுண்டாமோ அதுசித்தம்போற் பரிணாமியாம் அங்ஙனமான்மாவின் கின்ற மெனத் தேரித்தெளிக. அத்யக்ஷோகமென்னும் ஞானம் புந்திக்கே யவஸ்தா விசேஷ மாமன்றி அவிசேஷத் தன்மையுண்மையின் அத்யக்ஷத்திற்கின்றும் சிதான்மாவிற் குப் பரிணமாப்யுபகமஞ் செய்யிற்பரிணாமிக்குச் சித்தம்புரையச் சுவான்ய வேத்யத்வ நியமத்தால் ஆத்மாவிற்கு மன்னிய சான்றுகற்பிக்கத்தக்கதாம் அதற்குப் பரமின்மையினஃதனுபபன்னமேயாமன்றே; என்னை? கற்பிப்பான் பிரமாண மின்மையினுமும் கற்பிக்கினோ அனவஸ்தானம் வருதலினானு மென்க.

159

விவேகா விவேகங்கட்குப் பாத்ய பாதக பாவம் பகரல். 160-172.

யான்முத்தனென விகாரியாய கர்த்தாவான் முத்தத்வ மனுபவிக்கப்படு மேலாயின் நான் கர்த்தாவன் றெனக்கர்த்துத்வ உபமர்த்தனத்தாற் சுகதுக்க அசம்பந்தம் ஆண்டு பொருந்தாதன்றே. குண்டலிப் பிரத்யயம்போலும் துக்கிசுகிகிருசன்றுல ன்காமிகுரோதி யென்பன தேகாதியபிமானத்தாற்கிளம்பினவா மென்பது துருவம். ஈண்டவிவேகமேய ஆபிமானிகப்பிரத்யயமாயது விவேகமாய் தூயதுவம் பதார்த்தாத் மாபிமானிப் பிரத்யயத்தாற் பாதிக்கப்படும். மாறாமேற் பிரமாணத்திற் கப்பிரமாணத் வாபாதத் தாலியாவுஞ் சூனியாந்தமாம்தாகச் சேத விநாசங்களில் ஆத்மாவிற்குத் துக்கித்வமாம் அயலாற்றாலின்றும், ஆமேற்றுயிலினுமன்றே புலப்படவேண்டும். அன்னியன்றன் ருகாதிகளிலன்னியன்றுக்கி யாவது யாண்டுங்காணவேகானேம். ஆதலிற்றுக்கியானென்பது கற்பனையென்றுணர்க. அஸ்பர்சத் தன்மையுண்மையின் அதேகத்தன்மையுண்மையிற் சந்ததமியான்ருகியனன்றும் ஆதலின் மைந்தன் மிருத மாங்கான் மிருதி புரையப் பொய்யபிமானத்தாற் கிளம்பியதாம். குண்டலியானென்

னுமிது விவேகியாற்பாதிக்கத்தக்கதேயாம், ஆங்கே கேவல சுத்தப் பிரஹ்மமேபா
 னென்னும் புந்தியா ற்றுக்கியென்னும் பிரத்யயம் நிராகரிக்கத்தக்கதேபாம் எவ்வ
 வத்தையிலேனும் ஆத்மாவிற்குத் துக்கித்வம் பிரமாணசித்தமாமேலிச்சையாலச்
 சக்திகற்பிக்க! பொய்யபிமானத்தாற்றுக்கியாதலின் அது கற்பிப்பான் கூடாதன்றே
 அம்மித்தியாபிமான நிபந்தனத் தன்மைபாற்றுக்கித் வானுபவம் அர்த்தபாதனக்ஷம்
 மாம். அஸ்பரிசமாயினும் அசலமாயினும் ஸ்பரிசசலன சயனோத்தானோபவேசன
 பரிச்சின்ன த்வாபிமானங்களாமா போன் மானசதுன்பம் ஆத்மாவின்கண்ணவி
 வேகத்தாற் பார்க்கப்படும். விவேகரூப ஆத்மபுந்தியாற் சலனாதிசமமாய் லக்கணமும்.
 அவிவேகவியல்பான் மனமிச்சையின்றேனுஞ் செல்கின்றது அக்காலஞர்காணப்படு
 கின்றது நைச்சல்யமாங்காலோ ஆத்மாவிற்கிடரேயின்றும் ஆதலிற் பிரத்தியக் காத்
 மாவின் கண்ணத்துக்கம் பொருந்தவே பொருந்தாதென்ப தொருதலையாம். இவ்வாக்
 கியமகண்டார்த்த நிஷ்டமாம், நீசற்பதங்கட்குத்துல்ய நீடத்தன்மையுண்மையின்
 நீலாஸ்வ பதம் போலுமென்க. (ஏகத்திரவியபர்யவசா யித்தன்மை யானே சாமானாதி
 காண்யத்திற்றிருட்டாந்த மெனக்காண்க) நிர்த்துக்க வாசியாய சச்சபத்தோடு
 சாமானாதி கரண்யத்தாற் றுவஞ்சபத்திற்குச் சச்சப்தார்த்தத்வமாம்; பிரத்யக்
 காத்மாபி தானமாய துவஞ்சபத்தோடு தச்சப்தமாய சச்சபத்திற்குச் சாமானாதி
 கரண்யத்தால் அபரோக்ஷத்மத் வஞ்சித்திக்கின்றது. பத்தாவானியாயிருக்கின்ற
 யென்பதாயவாக்கியம் பிரத்தியக்காத்மாவின்கண் ணுவமனா மென்றோர்க. 172

தத்வம் பதங்களின் ஏகார்த்தத்வமாங்காற் பர்யாயத்வாதி

சங்காபரிகாரங்கள். 173-180

பிரத்யக்ஷத்வபரோக்ஷத்வ லக்ஷண தனது வாச்சியார்த்தத்தின் அபரித்யாகத்
 தானே துவஞ்சச்சப்தங்கள் விசிஷ்டார்த்த சமர்ப்பங்களாம் ஆதலின் வாச்சிய பேதத்
 தாற் பரியாயத்வமின்றாமென்க. பிரத்தியக்காத்மாவாய தூயசான்றும் தத்வாவகதியும்
 அவசான மெவைகட்கோ அத்தகைத் தாயதுவம் பதங்க ளிலக்கணையாற் சொருப
 மாத்திரத்தின்கட் சோயந் தேவதத்தனென்பதே போலும் அகண்டத்திற் பரியவசிக்கி
 ன்றன வெனவாம் ஆதலிற் பகர்ந்த ஏகரச அகண்டார்த்தத்தினின்றும் விரோதியாய்
 ஏமகுண்டல மேய்ப்பக்காரிய காரணபாவம், பூம்பூஷராதிபோ லம்சாம்சிபாவம்
 நீலோற்பல நிகர்ப்பக்குண குணிபாவம் ஜாதிவியக்தி விசிஷ்ட ஸ்வரூபாதிப்
 பிரகாரம் என்னு மன்னியார்த்தம், "இக்கிருதாகிருதத்தினின்று மன்னியத்தில்,
 நிட்களம், நிட்கிரியம், நிர்க்குணம், ஏகமேவாத்விதீயம் அசங்கனே யிப்புருடன்"
 என்பனவாதி மறைகளான் முறையே பொருக்கப்படுதலின் வேதாந்தங்களிற்
 பிரதிபாதிக்கப்படுவதின்றா மென்றாய்ந் தறிதரற்பாலதாம். ஒன்பதின்மரேயாமென்னும்
 மயன்மதி யான் மறைக்கப்படுதலின் மறைப்பைமாத்திரம் மாற்றும்பயனாய்த்த
 சத்வசங்கையின் பூரணமாய தன்னைக்கண் டுணர்வானேபவாவத்தக்கதாமன்றி
 யற்சிறிதாற்றுவானன்றும்; இஃதொப்பமுமுகூஷுவு மெவ்வாற்றானோ மறந்த தன்னை
 யுணர் வானிச்சிப்பது மயன்மாற்றும் பயனளவேயா மாதலிற் கருமபரத்வ கற்பனைக்
 கிடனீண்டின்றுமென்க. அனாதியஞ் ஞானத்தா லாச்சாதித விவேக தரிசனவாந்ந்
 தகைமை யாற்பாகிய விசுஷிப்தசிந்தையன் சந்ததந் திருசியசங்காதத்தினின்றும்
 விவித்தமேயாய் பரமார்த்த திருக்காத்ம தத்துவத்தை யொன்பதின்மரிடத்தே

யுழலுமுளத்தன் ஒன்பதின் மரினின்றும் உண்மையாய் வேறாய் தசமனைக் காணாத்து கடுப்பக் காண்கின்றானில்லை. பத்தாவானியா யிருக்கின்ற யென்பதே போலும் அது நியாயிருக்கின்ற யென்பதாதி வாக்கியத்தால் சருவாந்தக்காண சான்றாய் தன்வடிவை நன்கறிகின்றனன். மகாவாக்கியங்களிற் பதப்பிறழ்ச்சி யுண்மையின் உத்தேச்ய விதேய நியம மொழியுமாலோலெனின்? வேதத்தி லிந்நியமமே யின்றும் பதசாங்கத் யமோ அர்த்தத்தாலாம்; பாடத்தினனியம மிருப்பினும் பிரசித்தத்தை யுத்தேசித்து அனுவதித்து அப்பிரசித்த முணர்த்தப்படுமென்னும் நியாயத்தால் இப்பிரசித்தார்த்தக துவமகமாதிபதம் முன்பு, இவ்வப்பிரசித்தார்த்தகப் பிரஹ்மசத்தாதிபதம் பின் பென்றிவ்வண்ணம் வின்யஸ்தமாய் வாக்கியம் பவிக்கத்தக் கதாமென அன்வயவிய திரேகங்களாற்றுணிந்து அதன்பின்றுவமர்த்தத்திற்குத் ததர்த்தாத்மவப்பிரதிபத்தி வடிவவாக்கியார்த்த போதனம். பவிக்கத்தக்கதாமெனக் கொள்க. வாக்கியத்தின்கட் சுருயமாண பதங்களின் நன்மிருதியே யேதுவாம். எஞ்ஞான்றர்த்தாவ்யபிசாரியாய வாக்கியங்களில் வாக்கியார்த்த ஞானசங்கராந்தியின் பொருட்டுப் பதார்த்தம் பிரிக்க ப்படுமோ அஞ்ஞான்று வினாப் பொருந்தாதாம். அவாந்தரவாக்கியங்களானும் அதனனுகூல தர்க்கங்களானும் ஆத்மானாத்ம விவேசனமாய் அன்வயவியதிரே கோத்தியும் பதார்த்த ஸ்மரணத்தின் பொருட்டேயாம். மிருதியின்றேல். வாக்கி யார்த்த முணர்வான் யாவன்கொல்வல்லான்.

180

துவம்பதார்த்த விவேகத்தைத்துலக்கல். 181-183

துவம்பதார்த்தாவिवேகத்தாற் றத்வமசி யாதிவாக்கி யங்களில் நித்யமுக்தோ கமென்பதாய். வாக்கியார்த்தந்துலங்கவே துலங்காதாம். ஆதலினன்வயவியதிரே கோத்தி துவம்பதார்த்த விவேகத்தின்பொருட்டே மாறாயன்றும். துவம்பதார்த்த விவேகமாங்காலே பாணியிலர்ப்பித்தபரு வில்வப்பலம்போல் யானெனப் பிரதீய மான பதார்த்தத்தாற்றுக்கியென்பதி னிதமம்சத்தினபோகத்தாற் பிரத்தியக்காத் மாவாயசான்றின் விசேடத்துணிவாற் பேதசம்சர்க்க சூனிய வாக்கியார்த்தந் துலங்கு மெனத் துணிந்துகொள்க.

183

தத்வமசியென்பதாதி வாக்கியார்த்த விசாரத்தை விளம்பல். 184-205

ஆண்டிங்ஙனர்த்தஞ் சம்பவிக்குங்காற் பதவாக்கியார்த்த நிபுணராற் சுருத ஹான அசுருதார்த்த தீயைக் கற்பிப்பானேலவேயேலாதாம். கிருஷ்ணலசப்தவாச்சிய காஞ்சனமயகணங்களிற் பாகம்போலும் காட்சியாதிகள் பாதிக்குமெனக்கடாவினோ? அக்ஷஜாதி நிபங்களாய் விவற்றால் வாக்கிய பாதன மெங்ஙனமாமென விடை விடுக்க. அற்றேற்றுக்கியாயுள்ளேனென்னுமுணர்ச்சி யுலவுங்கால் வாக்கியத்தால் நிர்ந்துக்கியென்னும் விஞ்ஞான முதியாதெனின்? அற்றன்று, பிறழ்ச்சியுடைமை யின். கனாவிற்குக் சேதாதி ஹேதுக்களினிமித்தத்தா லியான்றுக்கியாயிருந்தேன் அக்காலாப்தோப தேசத்தாற் றுக்கமற்றவனானென்னுமனுபவசித்தத்தாற் றுக்கித்வாதி யாத்மதர்மமன்றும். அக்காலுண்டாம் வாக்கியங்களாற் பாதமாற்றொணப் படாதேனும் இடரின் முடிவின்மேல் வாதையின் பாதமுடன்பாடாம், இங்ஙன

முன்னந் துக்கமின்றாமெனவதன் பாதமுடன்பாடாம், இடையினோ கயிற்றரவா மென்க. பிராந்தியினின்றுந் துக்கத்தின் சந்தான மோரிடத்தும் புலப்படுவதின்றாமா தலிற் பிரமாணஞானம் துக்கித்வாதி பாதனத்தைக் குயிற்றிக்கொண்டே வாக்கியத் தாலுதிக்கின்றதென வாக்கியத்தினுற்றலின்மை வினாவின்வ காசமின்றாமென வாய்ந் தறிக. பிரத்தியக்காத்மாவிற்கு ஆத்மத்வம் துக்கியாயுள்ளே னென்பதிற்பாதத்தால் நவமனுக்குத்தசமம்போ லுணரப்படுமே லவிருத்தமாம், நித்தியமுக்தத்வவிஞ் ஞானம் வாக்கியத்தாலுண்டாம், வேறற்றலின்றும். வாக்கியார்த்த விஞ்ஞானமும் பதார்த்த ஸ்மிருதி பூர்வகமேயாம். அன்வய வியதிரேகங்களாற்றுகுவமாய்ப் பதார்த்தம் ஸ்மரிக்கப்படும் இங்ஙனம் நிர்த்துக்கமாயக்கிரிய மாய தன்னை யடையப்படும். பத்தாவானியாதிருக்கின்றா யென்பதா லெவ்வாறே அவ்வாறே சத்தேயென்பதாதி வாக்கியங்களால் அபரோகூப்பிரமை பிரத்தியக்காத்மாவின் கண்ணுண்டாம். கனாவிலாய சருவதுயரும் பிரபோதத்தால் நிவர்த்திக்கின்றதேபோலும் பிரத்தியக் காத்ம ஞானத்தால் ஆத்மாவிற்குக் கெஞ்ஞான்றுந் துக்கித்வமின்றும். பிரமையினஜன்ம மெக் கிருஷ்ணலாதிகளிலோ அஃதொவ்வும், அவற்றிற் கமிருதத் தகைமை யுண் மையின் ஆண்டுப்பிரமை அதிருஷ்டார்த்தமேயன்றிப் பாகார்த்தமன்றும்.

தத்வமசிவாக்கியங்களிலோ அவிரோதத்தன்மை யுண்மையினங்ஙனமன்றும். தத்வமசியென்னு மிவ்வாக்கியத்திற்குதசியென்னு மிரண்டும் பிரசித்தார்த்தமாம், துவமர்த்தத்தை யறியாக்காலோசகாய மின்மையின் இவ்வாக்கியம் அபரோகூ நிச்சயரூபப் பிரமையை யுதிப்பியாதாம். தத்துவமுக்கட்குத் துல்லிய நீடார்த்தம் அசியென்னு மிப்பதம் பவிக்கும். துவம்பதத்தோடு சாமானுதி கரண்யத்தாற் பிரத்யக்காத்மாவை யர்த்தமாகவுடையது தச்சப்தமாம் அங்ஙன்றற்பதத்தோடு சாமானுதிகாண்யத்தாற் றுவம்பதத்திற்குத் தச்சப்தார்த்தமர்த்தமாம். எனவே உபயபத ங்களினும் துவமர்த்தத்திற்குத் துக்கித்வாம்சத்தையும் ததர்த்தத்திற்கு அனாத்மத்வத் தையும் பரோகூத்வாம்சத்தையும் நிவாரிக்கத்தக்கதாம். இங்ஙனமாகவே நேதி நேதிவாக்கிய சித்தமர்த்தம் பரஸ்பரங் கமிக்கத்தக்கதாம். இங்ஙனந் தத்வமசியென்பதற்குப் பலங்கம்யமானமாங்கால் எங்ஙனம் அப்பிரமாணத்வ மிதற்குக் கூறப்படும் கிரியாபேகூத்வம் நுதலப்படும். ஆதலிற் றத்வமசியெனப் பிரதமோப தேசத்தினும் பதார்த்த பரிசோதனவய வியதிரேக கிரகணகாலத்தினும் ஐயமற்ற பிரஹ்மானுபவ காலத்தினுஞ் செய்யென்னு மிவ்வனுட்டான கற்பனம் தத்ததர்த்தப் பிரதிபத்தி விரோதியாதலிற் கிரியைபைக் கற்பியேம், மேலும் அசுருதத்தன்மை யானுங் கற்பியேம் சுருதத்யாகமு மனர்த்தகமாம். ஈண்டுத் தத்வமர்த்தங்கட்கப் பிராப்தஸ்வரூபத்தைச் சிந்தனியமாய் விதிப்பாற்றலின்றும் அதன்பிராப்தியும் அன்னியத்தாற் சம்பவியாதாதலின் இதனானே அதன்பிராப்தியை யவாவுதலால் வாக்கிய பேதாதிதோஷப் பிராப்தி அபரிகார்யமாம். தத்துவங்களின் றத்துவமாய சித்தத்தை யபேகூதியாமலே யெவ்வாற்றாலேனும் சிந்தனவிதானுப்யுகமமாங்கால் சிந்தியப் பிரஹ்மசாக்ஷாத்காரத்திற் கப்பிரமாத்வமாதலின் அவித்யாநிவிருத்தி பலாசித்தியாற் பிரசங்க்யானவிதி நிரர்த்தகமாமென வ்யத்துணர் தற்பாலதாம். போஜனத்தாற் றிருப்தி யனுபவிக்கப்படுகின்றது வாக்கியார்த்த ஞானமாத்திரத் தான் மோகூபல மடையப்படுவதின்றாமாதலிற் கோமயத்தாற் பாயசகரண மெங்ஙன மேலாதோ அங்ஙனம் வாக்கியத்தின் பொருட்டுணிபு வாக்கியார்த்த அபரோகூ சாதன மன்றாமெனின்? இங்ஙன மனாத்மார்த்த வாக்கியத்தாற் பரோகூயபோதன

முண்மையே, பிரத்யக்காத்மாவின் கண்ணே விங்ஙன மநிச்சிதமன்றும்மற்றே தசமசங்கைப் பிராப்தியொப்ப வாக்கியத்திற்கு அபரோகூ ஞானசாதனத்வம் நிச்சித மேயாம் சுயஞ்சோதித்வாதிச் சுருதியாற் பிரமாண நிரபேகூப் பிரகாசமானத்து வியல்பாயாத்மா வங்கீகரிக்கத்தக்கதாம் ஆகவே வாக்கியத்தா லகங்காரத்தின் பிரஹ்மபேதக நிவிருத்தியிற் சுவாத்மானுபவமு மெங்கட்குச் சித்தமே யாம். மதிக ளின் விஷயந் துக்கமாம், எதன் விஷயமன்றென வுடன் பாடாமோ அவ்வித்திருக்காய பிரத்யக்காத்மாவிற்குத் துக்கசம்பந்த மியாண்டையதென்க. பிரத்யக்காத்மா சருவதரும் ரகிதமாயின் அதன்தனுபவ மெங்ஙனமாமா லோவெ னின்? அனுபவ வடிவமாய் தன்னானே திருசியின் கண்ணே யனுபவிக்குக. அதன் விசேடானுபவமோ, சைதன்யாபாச வியாப்தமாய தீயின்பிறப்பே ஆத்மாவிற் காகந்து காணுபவமென வித்வான்களால் ஸ்மரிக்கப்பட்டுளது. 205

பிரகாராந்தரத்தாற் பிரசங்க்யானப் பிராப்தி நிராசம். 206-229

அசனூயாதி சருவசம்சார விநிர்முத்த நித்திய சுத்த மோகூ வடிவப்பிரஹ்மம் நீயேயென ஆசிரியருப தேசமாங்கால் நினக்குச் சுரோதவ்யாதி யனுட்டேயமுளதென வெங்ஙன் விருத்தம் விளம்பலாம். அடையப்பெறுமென்பதே யஃதாமேலக்காற் சிரவணாதிபவிக்கு மோகூத்திற்கோவந்திய த்வமாம் இங்ஙனம் இருவகையானும் விரோதமாங்கால் வாக்கியம் விபரிணாமமுடையதாய்ப் பொருந்தாதாம்,

சுரோத்ரு சுரோதவ்யங்களின் பேதமிஷ்டமாமே லிவ்வண்ணம் பிரசங்க்யானம் பவிக்குக, பேதமில்லாதே லெங்ஙனமாம், பேதமுளதாகுக வெனினை, ஜீவனுக்குப் பிரஹ்மபாவமோ இஷ்டார்த்தமாம், அஃதன்னியத்திற் கன்னியபாவா யோகத்தானூ றப்படுமாதலின் எவ்வாற்றானும் பிரசங்க்யான பகூத்தில் வாக்கியமப் பிரமாணமே யாம். சித்தமோகூமியா னெனவே தன்னையுணர்ந்து யாவன் செய்வானிச்சிப் பவனாவனாவன். மூடாத்மா சாஸ்திரத்தையுங் கெடுத்தவனே யாவன். சித்தத்திற்குச் செய்யற்பால தொன்றின்றும் காரிய சகிதத்திற்குச் சித்தத்வமின்றும், உபயாலம்பன முஞ்றுபவனாயாத்மாவை வஞ்சிப்பவனன்றோவாவன். முமுகூவிற் காத்ம விஞ்ஞானத்தி லெங்ஙனமேனும் பிரவிர்த்தியாகுக வெனச் சித்தமோகூம் நீயென்னு மிதுவஸ்துமாத்திரகதன பரவாக்கியமாம். கர்த்தாதுக்கியானாயுள்ளே னெனக் காட்சி யாலனுபவிப்பன்; அதன்பின் கர்த்தாதுக்கியுமாகாதிருப்பேனென முயல்வுண்டாம் அஃதையறியும் பொருட்டு யுக்தி யாதிகள் செய்யத்தக்கதாமெனச் சுருதி நீயெனக் கர்த்தருத்வாதி யனுவாதத்தாற் சித்தத்வானுபவத்தின் பொருட்டுப் புகன்றது. துன்பமுங் கிரியையுங் காமமுமற்ற சித்தமோகூமே யானெனக்கவர்ந்தும் அவனெங்ஙனந்தான் விருத்தார்த்தத்தைக் கவர்வன்.

சகாமத்வாதி ரூபத்தினின்றும் விபரீத பிரஹ்மபூதமாய் வெனக்குச்சகாமன் சகிரியன் அசித்தன் என்னுமனுபவ மெங்ஙனமாம் அஃதைத் தாங்கள் சாற்ற வேண்டும் ஈண்டே ஞ்ஞாத ஞாபனவியல் பேய்ந்த பிரமாணத்தால் அபூர்வார்த்தம் போதிக்குங்கால், அதன் ன்விரோதியாய் எப்பிரமாணாபாசத்தாற்கவர்ந்த அர்த்தமு ளதோ அது வினாயோக்கியமாம். அகம் நிர்முத்தனென்பதே சத்தாயுள்ளாயென்னு

மன்னிய மானத்தாற் சன்னியமாம்; பிரத்தியக்ஷாபாசஜன்னியத்தமையாற்றுக்கித்வம் வினோயோக்கியமாம் பிருஷ்டமாகாங்க்ஷித மெனப்புகலத்தக்கதாம் ஆகாங்க்ஷிதமும் துக்காபாவ வடிவமீப்சிதமாம் எனக்கித்துன்ப மெங்ஙன மத்தியந்தம் நிவர்த்தியா மெனப் பிரஸ்னானுரூபமியாது பகரத்தக்கதோ அது துக்கநிவர்த்தகமாம் சுருதிக்குச் சுதசித்தப் பிராமாண்யமாங்காற் சுவப்பிரமேயாவாச சாமர்த்யாபாவாசங்கையு ளதாவதின்ரும். ஆதலினாதம் விமுக்தத்வப் பிரத்யயத்தின் பொருட்டவ்வாக்கியங் காரணத்தன்மையேமேவும். "அறியாதவன் அறிந்தான் அறிபவனை' என்னுஞ்சுருதி யால் இதினின்று மன்னியவனுபவம்யாதொன்று மான்மாவிற்குப் பொருந்தாதென்க சாந்தோதாந்தானு சாசனத்தாற்றுவம் பதார்த்தவிவேகத்தின்பொருட்டுச் சருவகரு மங்களின் சந்நியாசம் சாதனத்தன்மையையடைகின்றதேயாம். துவம்பொருளாய்ப் பிரத்யக்கான்மாவாகிய தன்னை யித்தேகத்தேகாண்க. பின்றன்னைக் கேவலமாய் சர்வமாய்க்காண்க வென்பதுவாக்கியார்த்தமாம் சருவமாமாவெனப் பிரமாணத்தால் வாக்கியார்த்தம் விஞ்ஞாதமாங்கால் அன்னியமானத்தி னசத்வமாங்காலவனை விதியெங்ஙனம் பிரேரிப்பிக்கும். ஆதலின் வாக்கியார்த்தம் விஞ்ஞானத்தினூர்த் வங்கர்மவிதிபவியாதென்க. லவனை விதியெங்ஙனம் பிரேரிப்பிக்கும். ஆதலின் வாக்கியார்த்த விஞ்ஞானத்தினூர்த்வங்கர்மவிதிபவியாதென்க. என்னை? பிரஹ்மா ஸ்மி கர்த்தாவென விருத்த மதிகள் பவியாதன்றோ. கர்த்தா சகாமன் பத்தனென்பதாய பிரமாணாபாச ஜாதத்தால் அகம்பிரஹ்மாஸ்மி யென்னு மிவ் வித்தை பாதிக்கப்படவேமாட்டாது நூலாலகம் பிரஹ்மமாயேயுள்ளேனன்றியன்னிய மகமல்லவே யல்லவென்னும் புந்தியெக்காற்றுணிபாமோ அக்காற்றேகாத்மமதி போலும் கர்த்தாக மென்பதாய் மதி பறந்தன்றோபோம். சபயத்தினின்று மபய மடைந்தானாய்த் தன்பொருட்டு முயல்பவனாயவன் சுதந்தரனேற்பின் சபயத்தை யடைவான் வாஞ்சிப்பதேயில்லை. பதார்த்தஸ்வரூபா லோசனையாற் றேகாதிய பிமான சூனியனாய் வாக்கியார்த்தானுபவத்தின் கண்ணே லக்ன சித்தனுக்குச் சந்யாசவிதி யுளதாய்போது யதேஷ்டாசரண வடைவு யாங்ஙனமென்க. 229

பிரகரணார்த்தோப சம்மாரம். 230-233

ஆதலின் யாது நம்மான் முன்னம் நவிலப்பெற்றதோ அவ்விவ்வியாவுஞ் சித்தமாம் யாவன் யாதினின்றும் விரக்தனோ அவனதன்பொருட்டுப் பிரவிர்த்திப் பதில்லை. மூவுலகினின்றும் விரக்தனாதலின் முமுகூஷ இவ்வற்பத்திற் பிரவிர்த்திப் பனோவென், கூஷாதையால் வருந்துறினும் கடுவயிலக் காதலியானென்றற் பூரணமா யுண்டியுண்டு போக்கிய பசியையுடையான் விரும்புவன் கொல்! ஆதலின் விவேகி யாயினான் பிரித்தறிந்து அஃதை யயிலானென்க. வேதாந்த வாக்கிய விரைமலர்களி னின்றும் உத்தமமாய ஞானமிருத மதுவை நம்பொருட்டுப் பிரமரபுரைய யாவர் நன்கு கிளப்பினரோ அத்தகைய சற்குருவின்பொருட்டு நமஸ்காரம். 233

பதினெட்டாவது தத்துவமசிப்பிரகரணம் முற்றுப்பெற்றது.

பத்தொன்பதாவது பேஷஜப்பிரகரணம்.
சம்சாரத்திற்கு மனோத்யாச நிபந்தனத்வ த்யோதனத்தின்
பொருட்டு ஆத்மமன சம்வாதம். 1-8

விவேக விராக பேஷஜமெதன் கண்ணோ அத்தகைய திருஷ்ணரூப சுரநாச காரணமாய சிகிச்சித மடையப்பெற்றுப்புமானுவன் காமவடிவ சுரத்தா லுதிதமாய் ஆத்மாநாதம் அவிவேகவடிவ மூர்ச்சைபாற் சாதமாய்ச் சதயோக துக்கித்தன்மை மேயசரீரபரம்பரையை அடையானென்றுணர்க. ஹே மனமே யானெனதி. தெனப் பயனின்றிச் சேஷ்டிக்கின்றனை. நும்பொருட்டே யெனின்? நினது சேஷ்டையைப் புருடன் றன் போகாபவர்க்கத்தின் பொருட்டுச் சாங்கியரன்றோ வாஞ்சிக்கின்றனர் மறைமுடிதெளிந்த யாங்களன்றன்றோ ஆராயினங்ஙனம் நினைதலு மறியாமை யன்றோ யாதினானிக் கசேதனத்தன்மை யுண்மையின் அர்த்தபோதமே சம்பவி யாதோ. எனக்கு நிற்பாலர்த்தித்வ மின்ருமாதலின் நினக்கு லயமே பொருத்தமாம். புராதன பூர்ணனந்த அவிகார பரமாத்மாவி னன்னிய னானருதலிற் சததமுந் திருப்தன் எனக் கர்த்தித்வமின்று சத்தமுந் திருப்தனாய யானிதத்தை வாஞ்சியேன் ஆதலின் ஹேசித்தமே ஹிதம் வேண்டி நினது பிரசமத்தின்பொருட்டு முமுகூக் களான் முயலத்தக்கதாம். ஆவிர்ப்பாவ திரோபாவ வடிவவுயிருளவுடற் றன்மங் களாய் உண்டிபான சோகமோக சரைமரணங்க ளென்னும் ஷடூர்மிகளின் பரம்பரை களை முற்றிலும் வேறுபடுத்தி நிப்பிரபஞ்சமாய்ச் சித்தம் அ. தேசகத்திற் காத்மாவாம் நினக்குயானாத்மாவாமெ யாதோ அ. தேசகத்திற் காத்மாவாம் நினக்குயானாத்மாவா மென்பது, “எப்பிரஹ்மம் சாக்ஷாதபரோக்ஷமென்றும்” எவ்வாத்மாஸர்வாந்தாம் என்றும் மறைபறையறைதலினாலும்; “யானாத்மாகுடாகேச” என்பதாதிமிருதிப் பிரமா ணத்தினானேனும் காரிய காரண உபாதித்வய பராமரிசமின்றிச் சுயம்பேத நிரூபணஞ் செய்ய வொண்ணாமையின் என்பதாதி நியாயத்தானும் விதவதனுபவத்தானும் என்னால் நன்கறியப்படும். ஆதலின் ஹேமனமே நினது சேஷ்டை பயனின்றிய தேயாம் எப்பேத்தீயினின்று மெல்லாப் பிராணிகளும் ஆகுலீபாவத்தை அகிருதார் த்தத்வ அபிமானவடிவ மாயையால் நித்தியஞ் சம்பத்தமாமோ அப்பேத தீயாயது ஹேமனமே நீபிரசாந்தியாங் காலின்கும்; பேதக்கிரகண மன்றோ மாயாப்பிரபவ காரணம், பேதக்கிரகத்தி னின்றும் விடுபடுங்கான் மாயாமோக ஞ்சிறிதுமின்றும். நின்சேஷ்டித்தால் எனக்கு மோகமின்றும் யானோபிரபுத்ததத்வனும் பந்தரகிதனும் அவிக்கிரியனு மாவன் எனக்குத் தத்வப்பிரபோதத்தின் முற்பிற் காலங்களில் விசே_மொன்றுமின்றும் ஆதலின் ஹே உள்ளமே நினது சேஷ்டை பயனற்றதே யாம். யானித்தியனாதலின் அநித்தியத்வமின்றும் விகார யோகமாங்காலன்றோ அநித்யத் வம் பவிக்கும். ஒளியொளியின்மையினோற்றுமை வடிவ விக்கிரியையுண்டாமா லோவெனின்? “சதாப்பிரபாதனியான்” என்பதாதிய மறைகருண்மையினின்று மென்க. அதனானே யானத்வயன். திருசியமுளதெனின்? உள்ளவது உங்கயிற்றராநிகர்ப்ப ஆகந்துகத் தன்மையானே பொய்யெனத் துணியப்பெற்றதாமெனத்துணிக. ஹே சித்தமே ஈண்டபாவரூபம் நீயாகின்றனை ஊகத்தாலுய்த்துணருங்கால் நினக்க ஸ்தித்வமின்றும். என்னை? மெய்யானதழியாததானும் பொய்யானது நிகழாமையானு மென்க. ஜன்ம விநாசமிரண்டும் நினக்காதலின் நினக்குப்பரமார்த்த சத்வவுடன் பாடின்றும்.

ஆத்மாவிற்கு கத்விதீயத்வ மறையல். 9-12

காண்போனுங்காண் பொருளுங்காட்சியுமாய அவ்வெல்லாமயலும் நினது கற்பிதமேயாம் திருசிக்கயலாய்த் திருசியத் தோற்றமின்றும். ஜடத்திற்குச் சுதஸ் புரண மின்மையினுனும் ஸ்புரணமில்லாததினுண்மையிற் பிரமாணமின்மையினு னுமென்றுணர்ந்துகொள்க. துயிலின் கணத்வயமாயிருந்த வாத்மாபிரபோதாதிகளாற் பேதிப்பதின்றும். விகற்பமின்றேனும் விகற்பனை நிகழுமாலோவெனின்? அவ்வி கற்பனையும் திருசியமொப்பவே வேறாய் நிகழாதாம், மற்றே, அவஸ்து விஷயகமாய் அது நிரூபிக்கப்படுதலின் அதிஷ்டாநாதிரித்த வடிவாகிதமாம் கொள்ளிவட்டம் போலுமென்க. அங்ஙனமாயினும் திருஷ்டி சுருதிமதியென்பனவாதிய சக்திரூப ஸ்வகத பேதத்தினுண்மையானும், அங்ஙனமே உடரேறும் உயிர்ப்பேதங்காண்கின் றமையாற் சஜாதீய பேதோப்பத்தியினுனும் ஆத்மாவிற்கத் வயத்வமின்றாமாலோ வெனின்? ஏனின்றும், இயம்பியவிரண்டுஞ் சுருதி விரோதமாகலின் மறை யானே யத்வயத்வஞ் சித்தமன்றேவாம். ஆன்மாக்கள்பரஸ்பரம் பேதப்படுமேன் மூலக்குரா திகள் போலும் எவை பின்னமோ அவைபரிமிதங்களாம் யாவை பரிமிதங்களோ அவை விநாசிகளாம். ஆதலிற்பரிணாமக் கூட்டுறவாலான்மாக்கட்கு கூடியந்துரு வமாம் பேதவான்களுக்கே யழிவுகாண்டலின், மேலும் பேதபகூத்தில் ஓரோர் கற்பத்தி லோரோருயிர் வீடுறினும் சென்றவனந்த கற்பங்களில் அனந்தஜீவர்கட்கு வீடுகூடலின் இஞ்ஞான்று சமஸ்த மோகூத்தாற் போக்தாவின்மையின் அப்போக்தாவின் பொருட்டாய் போக்கிய சகத்துக்களின் அழிவுமாமாதலிற் பேத பகூந்தூர்யுத்திக மெனத்துணிக. யானத்வயமாதலின் உண்மையாய் எனக்குக் குணபூதமாயேனும் பிரதானபூதமாயேனும் வேறுவகையாலேனும் யாதொன்று மின்றும், யாதொன்றிற் கேனு மியானுளன்? அதுவுமின்றும், எக்கற்பிதசகமோ அதுவு மின்றும் விகற்பனைக்கு முன்னமே பிரசித்தியால் யான் அகற்பிதனாயுள்ளேன் இனிமேலும் அவதிபூதத்தன்மையாலிருப்பேன் இடையினும் அதன் சாக்ஷித் தன்மையுண்மையின் அகற்பிதனே யாவேன். துவிதமேகற்பிதமாம்.

ஆத்மாவிற்கு விகற்பனாதிய விஷயத்தன்மையை யறையல் 13

நித்தியத்தின்கண் ணசத்தென்னும் விகற்பனையுமின்றும், அதனானே சத்தின் கண் ணாஸ்தித்வமின்றும், ஆத்மாவிற்கு நித்தியத்தன்மை யுண்மையினென்க. ஹே மனமே நினதுகற்பனையும் யாதினாற் பிரவிருத்தமாமோ அது நினது கற்பனைக்கு முன்பே பிரசித்தமாதலிற் கற்பிதமன்றும்.

விசாரமத்வைத நிச்சயவேதுவா மென்பது. 14-18

ஹே உள்ளமே நினது கோசரீபூதமாய் யாதுயாது புலப்படுகின்றதோ அவ்வத் துவிதம் புலப்படினும் கனாக்கடுப்பத் திருஷ்ட நஷ்டவியற்கைத் தாதலிற் பொய் யேயாம். புலப்படுகின்றதின் றென்னுமிதனானே வஸ்துக்கட்கு நாஸ்தி த்வமின்றும். யாதினாற் பிரவிருத்தமாய் சதசத்விகற்பனை எவ்வதிஷ்டானத்திற் பிரதீயமானமாகி ன்றதோ அஃதகற்பிதமாம் நிர்ணயமின்றி விசாரம்பரியவசான முருததேபோற் சத

த்வயமின்றி விகற்பஞ் சாந்தியையடையாது. சற்பொருளின் றென்றுநுதலுநின்னல் அந்நிர்ணயத்தின்பொருட்டு விசாரமுடன் படப்பட்டதாவின்றோ? உடன்பட்டதா மேல்விசாரஞ் சித்திப்பான் யாதேனுமோர்பொருள் சருவவிசாரகரானும் உபஸ்தாபித மாமாதலிற் சற்பொருளுடன்படப்பட்டதேயா மன்றோ. விசாரமோ, பிரமாண வியாபார த்திற்குப் பலாவ சானத்வ நிச்சய ஹேதுவாயதருக்கமாம் அதுவும் பிரமேய மின்றிப் பிரசாமுபலபியாதாம் பிரமிதமும் பாத்தியமாகாதெனச் சற்பொருடுணியப் பெற்றதாம், அச்சற்பொருளின்ரு மேற் பிரமாணப் பிரமேயப் பிரமாத்தரு நிரூப்ய விசாரத்தினு னத்தாற் பிரவிருத்தியின்மையினானும் சதபாவ நிர்ணய னத்தானும் அநிர்ணீதமே நற்றிதிபெற்றதாம்; ஆகவே வஸ்துத்தவ அவதாரணத்தால் ஐகிகாமுஷ்மிகார்த்தப் பிரவிருத்தியானியாமென்க இதனால் விசாரவுடன் பாடின்றும் பக்கத்தினும் தோஷம் நுதலப்பட்டதெனத் தெளிந்து கொள்க. அவிசாரிதமும் அநிர்ணீதமுமாய் அவ்வெதுவும் இஷ்டமின்றாமேலாயின் விசாரநிர்ணயங்கட்குச் சதவசானமின்றிப் பரியவசானமின்மையின் முற்றினுஞ் சற்பொருளுடன்படத் தக்கதாமென்பதொருதலையேயாம். சுருதிப்பிரதிபாத்யமாய் சத்தசற்சமமாம் அர்த்தக் கிரியா சூனியத்தன்மையுண்மையின் நரசிங்கம்போலுமெனின்? அர்த்தக்கிரியா சூனியத்வமும் அசத்வசாத்தியத்திற் பிரயோஜகமன்றும் இயல்பானே யிருப்புண்மை யினிலாபத்தாலென்க; எனவே அனர்த்தக்கிரியாகாரித்வத்திற்கு அசத்வவியாப்தியின் கட் சந்திக்தானை காந்தத்வமாம் அர்த்தக்கிரியா காரித்வத்தா லிருப்புண்மையே யின்றும், பதந்யாசாதி யர்த்தக்கிரியா காரினியாய கண்ட காத்யபாவத்தின்கட் சத்துவ வியபிசார முண்மையின். கிரியோற்பத்தியின் முன்னுதாசீன வஸ்து தரிசனத்தால் அர்த்தக்கிரியாகாரித்வமின்றாங்கா லசத்வஞ் சம்பவியாது. அன்றையினே, சத்வார்த்தக் கிரியைகட்கு அன்னியோன்னி யாஸ்ர யாபாதமாதலி னெனத்தெளிக. கேவல மறைகாந்திகத்வாதி யினானே அனுமானம்பிரமாண மன்றும், மற்றோ நமதபிமத ஆத்மாவின்கட் பக்ஷசித்தியினானு மென்க. அர்த்தக்கிரியா காரித்வாபாவ மாத்ரமேது வா? அல்லது பரமார்த்த விசேஷித அதன் பாவமா? கூடஸ்தமாயசத்திற்குந் தர்மித்தன்மையானே விசாரப்பிரவிருத்தி காரணத்தன்மையானும் மாயையாற் பேதப்பிரபஞ்சப்ரசரணஹேதுத் தன்மையானும் முதலதசித்தியாம். மாயையாற் சகத்தேதுத்வமும், "மாயையைப் பகுதியென்றும் மாயாவியை மகேச்சுரனென்று மதிக்க." என்னும்மறையானும். அத்யக்ஷராயவென்றோற் பகுதிசராசரப் பிரபஞ்சத்தை யீனுகின்றது." என்னும் மிருதியானும் காரியத்திற்கு வாசாரம்பணத்வப் பிரதிபத்தி சாதக நியாயமாய யுக்தியினுங்காண்க. இன்னணங் கூடத்தருக்கு மர்த்தக் கிரியா காரித்வம் பிரசித்தியாதலின் ஏதுவசித்தியென வெண்ணற்பாலதாம். பரமார்த்தமா யர்த்தக்கிரியா காரித்வந் திரத்திற்கேனுங் கணிகத்திற்கேனும் அக்கிரியத்திற் ககாரகத்தன்மையுண்மையிற் கிரியாகாரியத்தின் பொருட்டுங் கிரியாவத்வாபத்தியா ங்கா லனவஸ்தாப் பிரசங்கத்தாற் பொருந்தாதாம்; ஆகவே மற்றது திருட்டாந்தா சித்தியாம். அத்வயத்திற்குச் சருவவிகற்ப ஹேதுத்தன்மை யுண்மையிற் சருவ விகற்ப யுத்தவமாமாலோ வெனின்? விகற்பனத்தினின்றும் விருத்த வியற்கைய தாம் "நிட்களம் நிட்கிரியம்" என்னுஞ் சுருதியினானும் விகற்பத்தின்முற் பிரசித்தி யிருத்தலினாலென்னு முத்தியினுமென்க. ஆதலினத்வயமாம். நேதமென்றும் நேதியென்றும் நிஷித்யமான சேதனசேதன விகற்பாவசான சித்தியின்பொருட்டு ஈண்டும் நிஷேதவாக்கியங்களில் அவிகற்பவிதர்மகமத்வயம் நிர்விசேஷஞ் சித்த

மாம் விகற்பிதம் நேதி நேதியென வெங்ஙனம் நிஷேதிக்கப்படுமோ அங்ஙனமத் வயமாத்தம் தத்வம் நிஷேதிக்கப் படுவதின்மும். 18

நுதலிய அர்த்தநிச்சய சூனியர்கட்கு அனர்த்தப்பிராப்தி யறைதல். 19-20

கூடத்தமாய்ப் பேதவிகார சம்சர்க்க சூனியமாய்ச் சுருதிசித்தமாய் அஜமாயத் வயமாய் அக்ஷரமாய் ஆத்மாவின்கண் அஸ்திநாஸ்திகர்த்தா சவிசேஷமென்பன வா திப்ரகாரங்களாற் றனது சித்தமாயாப் பிரபவ மெங்ஙனமாமோ வங்ஙனம் எவர் விகற்பிக்கின்றனரோவவர் திரியக்குமனு ஜாதிககளாலுற்பவத்தையும் ஜரையையும் மரணத்தையுஞ் சந்ததந் திண்ணமாயடைகின்றனர். மேலும் துவிதமுற்பத்யமான வியற்கைத்தா? அனுற்பத்யமான வியற்கைத்தா உபயவியற்கைத்தா, அக்காற் சாபேக்ஷத்தன்மையானே சுத்திரஜதாதி போற்பொய்ம்மைவருதலின் முதல்தன்று, சதாதனத்வாபத் திவருங்கா லதனபாவ வியவகார அனுதயப் பிரசங்கத்தா லிரண்டா வதுமன்று. ஏகத்திற்கு விருத்தோபய வியற்கைத் தன்மையினயோகத்தான் மூன்று வது மின்றும். நான்காவதாய பவாபவத்வந்துவிதத்திற்காமெனின் விரோதத்தா லுடன்பாடின்றும். அக்காற் சத்வங்கூடாதென்க, இத்துவிதத்திற்கோ அன்னியத்தின் கட் டிதமாங்காலும் ஜன்ம மின்றும். சத்திற்குபாதானத்வமாங்காலோ விகாரித்வா பத்திவருதலின் விநாசத்தா லசத்வப்பிரசங்கமாம். அசத்திற்கு முபாதானத்வமாங் காலோ சத்வத்தினின்றுஞ் சத்வா பத்தியாதலிற் சூனியமுபாதானமன்றும் அதற்குக் காரியங்களுடனனுகம் முண்மையினென்றுணர்க. கிரியாகாரகமுமின்றும் நுதலிய த்தினும் அஜம் நிர்விசேஷமத்வய மாத்தமத்வமாம்.

20

வஸ்துமாத்திரத்திற்குக் காரணத்வ காரியத்வங்களின் நிராசம். 21--24

இத்துவித ஜன்மத்திற்கு நிர்வியாபாரங்காரக மிட்டமா மேற்றுணிபாய்க் கிஞ்சிலுங் காரகமின்றெனவின்றும் பின்னரோ யாவும் யாவைக் கெக்காலுங் காரகமாம். வேறு வியாபாரமிட்டமாமேல், அக்கிரியத்திற்கு வியாபாரத்வா யோகத்தாற் கிரியாவத்வம் நித்தியமாயினோ சந்ததங் காரியப் பிரசங்கத்தானும் வியாபாரத்வபக்ஷத்திற் காரகத்வா சித்தியாம். எங்ஙனமாமாலோவெனின்? சந்நிலையை வியாபாரித்தாவென் னசந்நிலையை வியாபாரித்தா? சத்திற்கு மசத்திற்கு மவிசேஷ முண்மையி னிரண்டு மேலாதென்க. என்னை? விசேஷத்தன்மையுடன் படினோவைருப்யாபத்தியினனும் அவிசேஷத்தன்மை மருவறினோ சந்ததங் காரிய மாமல்லதாகாதென வுணர்க. சத்திற்கேனும் அசத்திற்கேனும் பூர்வசத்வாசவப் பிரச்யுதியவஸ்தையின்கட் காரியமாமெனக் காரகத்வமாகுக வெனவுடன் பாடா மேல், ஆண்டு அவஸ்தாப் பிரச்யுதிகாரியங்கட்குயெளகபத்ய மபிமதமா அல்லது கிரமமபிமதமா? முதலதெனின்? சச்ச்யுதியினும் அசச்ச்யுதியினும், துலாத்தின் கோடிகளின் நமனோன்னமன மனுபவிப்பானுக்குக் காரியகாரணபாவந் துணியப் பெருததேபோலும் காரியகாரணவடிவவேற்றுமை துணியப்பெருதென்க, இரண்டாவ தெனின்? அவஸ்தாப் பிரச்யுதிக்குங் காரியத்தன்மை யுண்மையின் அதற்கும் அவ்வித பூர்வகத்வாபேக்ஷணத்தாலனவஸ்தாப் பிரசங்கமாமெனக் காண்க.

இவ்வண்ணம் நுதலியதோஷபரிகாரத்தாற் சதசத்விபாயயமேல் இட்டமின்றும் அக்காற் சதசத்துக்கட்குச் சொரூப வியவஸ்திதியாங்காற் பவமெங்ஙனமாம். என்னை? இச்சத்தசத்திரண்டும் பரஸ்பர சம்சர்க்க தூனியம் வியவஸ்திதம், இவை கட்டுப் பூர்வாபரீபாவம் பரஸ்பரமேனும் அன்னிய வபேகையானேனுமின்றாமென்க. ஆதலின் ஹேமனமே எதற்கும் பிறப்பின்றுமெனத்துணிக. ஹேமனமே நினதிச்சை வயத்தாய்ப்பவத்தை யங்கீகரித்தேனும் புகல்கின்றேன், நினது சேட்டிதத்தாற் பிரஹ்மபூதமாய வெனக்கு யாது பயன்? ஹானவிருத்திகளோ வெனக்கின்றும்; என்னை? ஆத்மாவின்கண் ணவித்யமானமாயஹானத்திற்கேனும் விருத்திக்கேனு முற்பவம் தன்னாலேனும் அன்னியத்தாலேனும் வேறேதுவாலேனுஞ் சம்பவிப்பதின் ருமன்றோ. அல்லதவ்வானவிருத்திகட்காத்மாவின்கண் ணிருப்புண்மை யிருப்பினும் நினது சேட்டிதத்தாலெனக்குப் பயனின்றும் சித்தார்த்தத்தினினது சேட்டையால் அகிஞ்சிற்காத்வ முண்மையினென்றுணர்க. துருவமாகிய கூடத்தர்களும் அத்துருவ மாய் கணிகங்களுமாய் பதார்த்தங்கள் துணிபா யன்னிய யோகிகளாகாவாம். என்னை? துருவங்கட் கவிகாரித்தன்மை யுண்மையினுனும் கணிகங்கட் கன்னிய சம்பந் பந்தத்திற்குச் சம்பந்தி சம்பத்தத்வாசம்பத்தத்வ விகற்பா சகத்வ காலவள விருப் பொவ்வாமையானு மெனத்தெளிக. சம்பந்தத்திற்குச் சம்பந்தி சம்பத்தத்வா சம்பத்தத்வ விகற்பா சகத்வ முண்மையி னன்னியோன்னியமுந் துருவாத்துரு வங்கட்குச் சம்பந்தித்வஞ் சம்பவியாதாம். அதனானே அவற்றிற் காரியம் யாதும் பொருந்தாதென்ப. ஆதலின் யாதும் யாதிற்குஞ் சம்பந்தியுண்மையாய்க் கிஞ்சிலு முடன் பாடின்றும். சம்பந்தமின்றேல் வேதாந்தப் பிரமேயத்வ விரோதம் வருமாலோ வெனின்? ஆத்மஸ்வரூபம் நிருபாதி கமாம் சப்தப்பிரவிருத்திநிமித்த தன்மமின்மை யின் வாக்கியத்தின் முக்கிய விருத்தியாற் கவரத்தக்கதன்றும். மற்றோ இலக்கண யாற் சப்தத்திற்காண்டு பரியவசான மபேகித்து வேதாந்தப் பிரமேயத்வம் அதற்குடன்பட்டதாமென விரோதமின்றெனத் தெற்றெனத் தெரிதற்பாற்றும். 24

துவிதாபாச நிருபணமும் மங்கலமுந் தொகுத்தல். 25-28

ஆதலிற் சத்வாசத்வங்களினின்றும் விகற்பிதங்களாய் துவிதாவபாசத்தினி ன்றும் சததம் விமுக்தமுஞ் சததஞ்சமமும் பிரகாசமானமுமாய் வஸ்துவை மதிமா னானவன் சுருதியானு மூகத்தானும் நிரீகூலித்துத் தீபம் போற்றுகிறித மாயே அசேஷ பந்தத்தின் பரிசமாப்தியை யடைகின்றனன் நிரீகூலண நிர்வாணங்கட்கு வியவதான மியாதுமின்று மென்றுணர்க. சர்வசாக்ஷிப் பிரத்தியக் காத்மாவிற் கன்னியமாய் த்வயம் பிரஹ்மமாவதின்று மென்றேவரறிவரோ அவ்வனன்ய வேதிகட்கவேத்திய மாம். மாறாய்ப்பேதத்தால் விஷயமாய் றியுங்குதார்க்கிக்கர்க்கோ பரிச்சின்னமாய்ச் சுஞ்ஞேயமா மென்க; எனவே சாஸ்திரயுக்தி விசாரப்பிரயாசமின்றித் தன் மதியனு சாரமாய்ச் சுகபோதமாமெனவுணர்க. தேகாதி யபிமான விஹீனானுனே நிர்விசேஷ ஆத்மதத்துவத்தை ஆராய்ந்து அபரோகூலமாயனுபவித்து மோகத்தையடையான். என்னை? மோகவே துவாய் அஞ்ஞானமதன் காரியபாதத்தா லென்க. நுதலியவிதாத்ம ஞானானிய ஹேத்வந்தரத்தாலேனும் பிரகாராந்தரத்தாலேனும் பொய்ஞ்ஞான நிவிர்த்தியுடன்பாடின்றும் காரணசகித வபினி வேசமுளதாங்காற் சர்வானர்த்த பீஜபூதமாய் தேககேகாதியின்கண் ணியானென தென்பதாதியபினிவேச மதிக்க

நிவிர்த்தியாம் ஆகவே அநிர்மோக்ஷப் பிரசங்கமாமெனவறிக ஆன்மஞானத்தா
லபினி வேச நிவிர்த்தியாங்ஙனமாமெனின்? ஞானத்தா லஞ்ஞானத்திற்கே நிவிருத்தி
சம்பவித்தலின் அஹேதுவாய அபிநிவேசமும் அநிந்தனவனலம்போல் நிரதிசயவுப
சாந்தியையடையும்.

தேவராற்கீர சாகரந்தனின் முன்றெள்ளமுதெடுத்தென மகான்ம, ரேவராங்
குரவரவர் தமால்வேத வெழிற்கடல் கடைந்து முன்னென்னா, லவலாயிதன்றன்
வடிவதாயலர்த்துமமல ஞானமுதம் வெளியா, மேவராற் பிரமமினிதுணர்ந்திடலா
மெழிலவர்பதங்களேத்தெடுப்பாம்

பத்தொன்பதாவது பேஷஜப் பிரகரணம் முற்றும்.

வன்னிநீழல்வாழ் வள்ளலாய் வள்ளிநாயகனாய்ச்
சென்னியாறுடைச் செல்வனாய்த்திரு நெலையமையா
யென்னையாளுடைக்கோலமா யெழுந்தருளிறைவ
வுன்னையோதிதை யுகந்தருளுனது தாட்போற்றி.

ஸ்ரீமச்சங்கர பூஜ்யபகவற் பாதாசாரிய சுவாமிகள்
திருவாய்மலர்ந்தருளிய ஸ்ரீ உபதேச சகஸ்ரீ
பத்யபாகம் முற்றுப் பெற்றது.

சென்னை வியாசர்பாடி ஆநந்தாஸ்ரம
புத்தக விளம்பரம்

ஸ்ரீ ஆத்மபுராணம்
ஸ்ரீ பகவற்கீதை கூடார்த்த தீபிகை
வேதாந்த மநந சிந்தாமணி
நியாயப் பிரகாசம்
தத்துவாநு சந்தானம்
ஸ்ரீ பொன்னம்பலசுவாமி கைவல்லியம் மூலமும் உரையம்
கீதாத்திரயம்
கண்டனகண்ட காத்தியம்
வேதாந்த ரத்தினாவலி
ஞானசாதக சஹாயம்
நியாய முக்தாவலி
அனுகீதை
ஆத்திச்சூடி பாஹிய ஆநந்தராதம்
வேதாந்த முக்தாவலி
பிரமகீதை மூலம் சுத்தப்பதிப்பு
மகாவாக்கிய ரகசியம்
ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரபாஷியம்
பரத்ருஹரி வைராக்கிய சதகம் உரையுடன்
சொருபானு சந்தானம்
நிரதிசயாநந்தத் திரட்டு

விலாசம்:

மூர்த்தி ஸ்வாமிகள்

48, எறுக்கஞ்சேரி ரோட்டு,
வியாசர்பாடி, சென்னை,

விலாசம்:

மூர்த்தி ஸ்வாமிகள்

6, ஜெனரல் காலின்ஸ் ரோட்டு,
வேப்பேரி, சென்னை.

தபால் சார்ஜ் பிரத்தியேகம்.
